

รวมกฎหมายประจำปี

พุทธศักราช ๒๕๔๔

โดย

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ห้องสมุดรัฐสภา

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

รวมกฎหมายประจำปี
พุทธศักราช 2544

SBN 9/4-8056-69-4

ศูนย์บริการทางวิชาการและกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สมุดบันทึกสมดุรัฐสภา

สารบัญ

วันที่	13 / กย / 2545
เลขทะเบียน	2 / 11742 / 2
เลขหมู่	KB 32 ด 226?

2544 หน้า

1. พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. 2544 1
2. พระราชบัญญัติบริษัทมหาชน จำกัด (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544 35
3. พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดปากพนัง พ.ศ. 2544 39
4. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. 2544 พ.ศ. 2544 41
5. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 35) พ.ศ. 2544 43
6. พระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544 47
7. พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544 52
8. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่าม่วง ตำบลทุ่งทอง อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี และตำบลทุ่งบัว ตำบลกำแพงแสน ตำบลคอนข่อย อำเภอกำแพงแสน ตำบลลำลูกบัว อำเภอดอนตูม ตำบลคอนตูม ตำบลบางเลน อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม พ.ศ. 2544 54
9. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 57
10. พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2544 92
11. พระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. 2544 96
12. พระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2544 109
13. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 23) พ.ศ. 2544 119
14. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2544 121
15. พระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544 124

	หน้า
16. พระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลย ในคดีอาญา พ.ศ. 2544	131
17. พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544	141
18. พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544	143
19. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544	145
20. พระราชบัญญัติโอนที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้ เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลเชียงบาน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ให้แก่นายสิงห์ ใจวังโลก พ.ศ. 2544	148
21. พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544	150
22. พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544	178
23. พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ พ.ศ. 2544	183
24. พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544	188
25. พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2544	191
26. พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2544	207
27. พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544	209

พระราชกำหนด

บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย

พระราชกำหนดนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกำหนดนี้

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า

(๑) ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ แต่ไม่รวมถึงสาขาของธนาคารต่างประเทศ

(๒) บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ และให้หมายความรวมถึงบริษัทเงินทุนที่ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ด้วย

(๓) นิติบุคคลอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

“บริษัทบริหารสินทรัพย์” หมายความว่า บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์

“สินทรัพย์” หมายความว่า สิทธิเรียกร้องของสถาบันการเงินที่มีต่อลูกหนี้ของตน ในมูลหนี้ อันเกิดจากการให้สินเชื่อ การให้กู้ยืมเงิน หรือการประกอบธุรกิจของสถาบันการเงิน และสิทธิเรียกร้อง ในลักษณะดังกล่าวที่บริษัทบริหารสินทรัพย์รับโอนมาจากสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์

“สินทรัพย์ด้อยคุณภาพ” หมายความว่า สินทรัพย์ที่มีลักษณะเป็นสินทรัพย์ไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ หรือเป็นสินทรัพย์ที่สงสัยว่าจะไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ ตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์

“กองสินทรัพย์” หมายความว่า กองสินทรัพย์ที่มีการจัดแบ่งตามมาตรา ๕๔

“กองทุนฟื้นฟู” หมายความว่า กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย

“แผน” หมายความว่า แผนปรับโครงสร้างกิจการของลูกหนี้

“ผู้บริหารของลูกหนี้” ในกรณีบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด หมายความว่า คณะกรรมการของบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด และรวมตลอดถึงที่ปรึกษาและพนักงานที่คณะกรรมการดังกล่าวเป็นผู้แต่งตั้งดำรงตำแหน่งงานของบริษัทนั้น และในกรณีห้างหุ้นส่วนจำกัด หมายความว่า หุ้นส่วนผู้จัดการ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย

“กรรมการผู้จัดการ” หมายความว่า กรรมการผู้จัดการบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

หมวด ๑
การจัดตั้งและเงินทุน

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งบริษัทขึ้นเรียกว่า “บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย” เรียกโดยย่อว่า “บสท.” ให้ บสท. เป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

มาตรา ๖ ให้ บสท. ตั้งสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง และจะตั้งสาขา ณ ที่ใดภายในราชอาณาจักรก็ได้ แต่การตั้งสาขาต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีก่อน

มาตรา ๗ ให้ บสท. มีวัตถุประสงค์ในการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงิน และบริษัทบริหารสินทรัพย์ ปรับโครงสร้างหนี้ และปรับโครงสร้างกิจการ ทั้งนี้ โดยการรับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงินและบริษัทบริหารสินทรัพย์ รวมตลอดทั้งสิทธิอื่นใดเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันการชำระหนี้สำหรับสินทรัพย์ด้วยคุณภาพนั้น หรือโดยการใช้มาตรการอื่นใดเพื่อประโยชน์แก่การฟื้นฟูเศรษฐกิจหรือความมั่นคงของประเทศ

มาตรา ๘ ให้ บสท. มีอำนาจกระทำกิจการต่างๆ ภายในขอบวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ อำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ถือกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองหรือมีทรัพย์สินชนิดต่างๆ สร้าง ซื้อ จัดหา ขาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม รับจํานำ รับจํานอง แลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งในและนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้

(๒) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบธุรกิจใดๆ อันเกี่ยวกับลูกหนี้ซึ่งรับโอนมา ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ

(๓) เข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด หรือนิติบุคคลอื่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) ค้ำประกันสินเชื่อแก่ลูกหนี้ซึ่งรับโอนมา หรือรับรอง รับอาวัลหรือสอดเข้าแก้หน้าในตั๋วเงิน

- (๕) กู้หรือยืมเงิน
- (๖) ออกหุ้นกู้ ตั๋วเงิน หรือตราสารหนี้
- (๗) ให้กู้ยืมเงินแก่ลูกหนี้ซึ่งรับโอนมา
- (๘) ลงทุนในพันธบัตรหรือตราสารของรัฐบาล หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือในหน่วยลงทุนในกองทุนรวมที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
- (๙) ซื้อ ซื้อลด หรือรับช่วงซื้อลดตราสารแห่งหนี้ หรือรับโอนสิทธิเรียกร้อง
- (๑๐) กระทำการอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเนื่องในการจัดการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของ บสท.

มาตรา ๕ ให้กำหนดทุนประเดิมของ บสท. เป็นจำนวนหนึ่งพันล้านบาท แบ่งเป็นหุ้นสามัญจำนวนหนึ่งร้อยล้านหุ้น มีมูลค่าหุ้นละสิบบาท โดยให้กองทุนฟื้นฟูเป็นผู้ซื้อหุ้นดังกล่าวทั้งหมด

มาตรา ๑๐ การเพิ่มทุนของ บสท. ให้กระทำได้โดยการออกหุ้นใหม่ ทั้งนี้ โดยอนุมัติของ คณะรัฐมนตรี

บสท. อาจเสนอขายหุ้นเพิ่มทุนต่อประชาชนหรือบุคคลใดๆ ก็ได้ การเข้าซื้อซื้อหุ้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ บสท. กำหนด ทั้งนี้ มิให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ มาใช้บังคับ

เพื่อประโยชน์ในการเสนอขายหุ้นตามวรรคสอง บสท. อาจกำหนดราคาหุ้นที่จำหน่ายสูงกว่ามูลค่าหุ้นก็ได้ และให้ บสท. ลงโฆษณารายละเอียดเกี่ยวกับการเสนอขายหุ้นในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับ เป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวัน

ในกรณีที่มีผู้ซื้อหุ้นเพิ่มทุนไม่หมด เหลือเท่าใดให้กองทุนฟื้นฟูซื้อไว้

มาตรา ๑๑ มิให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองมาใช้บังคับแก่การดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของ บสท. ตามพระราชกำหนดนี้ และการออกระเบียบหรือข้อบังคับ คำสั่ง คำวินิจฉัย การอนุญาต และการกระทำอื่นใดของ คณะกรรมการและคณะกรรมการบริหาร อันเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพตามพระราชกำหนดนี้

หมวด ๒

คณะกรรมการและการบริหาร

มาตรา ๑๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย” ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง กรรมการอื่นอีกไม่เกินสิบเอ็ดคนซึ่งรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี โดยในจำนวนนี้ต้องแต่งตั้งจากผู้แทนของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหนึ่งคน สภาหอการค้าแห่งประเทศไทยหนึ่งคน สมาคมธนาคารไทยหนึ่งคน และประธานกรรมการบริหารเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการก็ได้

มาตรา ๑๓ ผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้เป็นกรรมการ

(๑) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๒) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) เป็นข้าราชการการเมือง หรือเป็นผู้มีตำแหน่งใดๆ ในพรรคการเมือง หรือเป็นสมาชิกหรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง

(๔) เป็นหรือเคยเป็นลูกหนี้ในสินทรัพย์ด้วยคุณภาพและยังไม่พ้นสิบปีนับแต่สถานะเช่นนั้น ยุติลง

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

มาตรา ๑๔ กรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละหกปี

ในวาระเริ่มแรกเมื่อกรรมการดำรงตำแหน่งครบสามปี ให้ออกจากตำแหน่งกึ่งหนึ่ง โดยวิธีจับสลาก ถ้าจำนวนกรรมการจะแบ่งออกให้ตรงเป็นกึ่งหนึ่งไม่ได้ ให้ออกโดยจำนวนใกล้เคียงที่สุด แต่ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทน อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการ ซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน
มาตรา ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่อง หรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓

มาตรา ๑๖ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ
จำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถ
ปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานชั่วคราว

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการ
ลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๗ กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องซึ่งที่ประชุมพิจารณา
ให้แจ้งการมีส่วนได้เสียของตนให้คณะกรรมการทราบล่วงหน้าก่อนการประชุม และห้ามมิให้ผู้นั้น
เข้าร่วมประชุมพิจารณาในเรื่องดังกล่าว

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและกำกับดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการ
ของ บสท. ภายในขอบวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล เงินตอบแทน และค่าใช้จ่ายอื่นของ
บสท.
- (๒) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง การเงิน ทรัพย์สิน และการบัญชี รวมทั้ง
การตรวจสอบและสอบบัญชีภายในของ บสท.
- (๓) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานและการดำเนินกิจการของ บสท.
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่น หรือถือหุ้นในบริษัท
จำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือนิติบุคคลอื่น
- (๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และกระบวนการในการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ
- (๖) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรับรู้และคำนวณผลกำไรหรือผลขาดทุน
ของการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของ บสท.
- (๗) พิจารณาให้ความเห็นชอบงบประมาณของ บสท.
- (๘) แต่งตั้งที่ปรึกษา คณะที่ปรึกษาหรืออนุกรรมการเพื่อดำเนินการใดๆ แทนคณะกรรมการ

(๕) ออกข้อบังคับหรือหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับการบริหารงานหรือดำเนินกิจการของ บสท.

มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารคณะหนึ่งประกอบด้วย ประธานกรรมการบริหาร และกรรมการบริหารอื่นอีกไม่เกินสามคน และให้กรรมการผู้จัดการเป็นกรรมการบริหารโดยตำแหน่ง

ในการดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร ให้กระทรวงการคลังเสนอชื่อผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งสองคน ธนาคารแห่งประเทศไทย กองทุนฟื้นฟู สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เสนอชื่อหน่วยงานละหนึ่งคน และสถาบันการเงินเอกชนร่วมกันเสนอชื่อสองคน ผู้ได้รับการเสนอชื่อต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓

มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งกรรมการบริหารจากรายชื่อของผู้ได้รับการเสนอตามมาตรา ๑๕ โดยจะต้องแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ประธานกรรมการบริหารหนึ่งคน ให้แต่งตั้งจากผู้ได้รับการเสนอชื่อจากกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือกองทุนฟื้นฟู

(๒) กรรมการบริหารอื่น

(ก) ให้แต่งตั้งจากผู้ได้รับการเสนอชื่อจากกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย และกองทุนฟื้นฟูหนึ่งคน

(ข) ให้แต่งตั้งจากผู้ได้รับการเสนอชื่อจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยหนึ่งคน และ

(ค) ให้แต่งตั้งจากผู้ได้รับการเสนอชื่อจากสถาบันการเงินเอกชนหนึ่งคน

ให้กรรมการบริหารที่คณะกรรมการแต่งตั้งตามวรรคสามมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔ วรรคสาม และวรรคสี่ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การปฏิบัติหน้าที่ และการประชุมของคณะกรรมการบริหารด้วยโดยอนุโลม

นอกจากประธานกรรมการบริหารซึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการในคณะกรรมการ จะดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารหรือกรรมการผู้จัดการในเวลาเดียวกันมิได้ การแต่งตั้งกรรมการผู้จัดการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๑

มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการดำเนินการคัดเลือกผู้ซึ่งมีความรู้ความชำนาญในกิจการของ บสท. เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ

กรรมการผู้จัดการตามวรรคหนึ่ง นอกจากจะต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ แล้ว ต้องไม่เป็นพนักงาน ลูกจ้าง หรือกรรมการของสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ที่โอนสินทรัพย์ ด้วยคุณภาพให้แก่ บสท. ตามพระราชกำหนดนี้ และต้องไม่เป็นข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ กรรมการ พนักงานหรือลูกจ้างของบุคคลใด

การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การกำหนดเงื่อนไขอื่นในการทดลองปฏิบัติงานหรือการทำงาน และการประเมินผลการทำงานในหน้าที่กรรมการผู้จัดการให้เป็นไปตามสัญญาจ้างที่ คณะกรรมการกำหนดโดยให้มีอายุการจ้างคราวละไม่เกินสี่ปี และเมื่อครบกำหนดอายุสัญญาจ้าง คณะกรรมการจะต่ออายุสัญญาจ้างอีกก็ได้ แต่ต้องไม่เกินสองคราวติดต่อกัน

ในการว่าจ้างกรรมการผู้จัดการ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้ลงนามในสัญญาจ้างในนามของ บสท.

มาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินการ เกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ ตลอดจนกำหนดกรอบและวิธีการในการบริหารงานตาม นโยบายของคณะกรรมการในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

(๑) อนุมัติหรือวินิจฉัยสั่งการในการดำเนินการปรับโครงสร้างหนี้และการปรับโครงสร้าง กิจการของลูกค้า การจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน การชำระบัญชีของลูกค้า ทั้งนี้ ตาม หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) ติดตามและประเมินผลการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพและการดำเนินงานทั่วไป เพื่อให้ สอดคล้องกับนโยบาย กรอบและวิธีการที่วางไว้

(๓) แต่งตั้งที่ปรึกษา คณะที่ปรึกษาหรืออนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติการใดๆ แทนคณะกรรมการ บริหาร

(๔) อนุมัติการแต่งตั้งพนักงานระดับบริหาร

(๕) ว่าจ้างบุคคลอื่นเพื่อดำเนินการในการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ

(๖) จัดให้มีระบบข้อมูลและจัดหาข้อมูลที่เป็นให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง

(๗) จัดหาแหล่งเงินทุนและพันธมิตรร่วมทุน เพื่อประโยชน์ในการปรับโครงสร้างกิจการของ ลูกค้า

(๘) รายงานผลการดำเนินงานในการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพต่อคณะกรรมการ ทุกกรอบ สามเดือน

(๙) รับผิดชอบและดำเนินการต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ

มาตรา ๒๓ ให้กรรมการผู้จัดการรับผิดชอบในการบริหารงานของ บสท. และมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบตามที่กำหนดในระเบียบหรือข้อบังคับของคณะกรรมการ รวมทั้งปฏิบัติการอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการหรือคณะกรรมการบริหาร

มาตรา ๒๔ ให้กรรมการผู้จัดการเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานและลูกจ้างของ บสท. และมีอำนาจบรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อนขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน ตลอดจนลงโทษทางวินัยแก่พนักงานและลูกจ้าง ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

มาตรา ๒๕ ในกิจการของ บสท. ที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้กรรมการผู้จัดการเป็นผู้แทนของ บสท. และเพื่อการนี้ กรรมการผู้จัดการจะมอบอำนาจให้พนักงานหรือลูกจ้างของ บสท. กระทำกิจการเป็นการทั่วไปหรือเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๖ เพื่อประโยชน์แก่การกำกับควบคุมและการตรวจสอบกิจการภายในของ บสท. ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบไม่เกินห้าคน เพื่อตรวจสอบการดำเนินงานของ บสท. และการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการผู้จัดการ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๗ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานกรรมการบริหาร กรรมการบริหาร กรรมการผู้จัดการ กรรมการตรวจสอบ ที่ปรึกษาและอนุกรรมการ ได้รับเงินเดือนหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๘ ให้นำบุคคลตามมาตรา ๒๗ ตลอดจนพนักงานและลูกจ้างของ บสท. ซึ่งดำเนินการตามพระราชกำหนดนี้ ไม่ต้องรับผิดชอบในการกระทำของตน เมื่อได้ใช้ความระมัดระวังตามวิสัยของผู้ประกอบวิชาชีพดังกล่าวแล้ว เว้นแต่เป็นกรณีฝ่าฝืนกฎหมาย ทุจริตหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

มาตรา ๒๙ การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและคณะกรรมการบริหาร รวมตลอดทั้งกรรมการผู้จัดการ ต้องคำนึงถึงความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาสินทรัพย์ด้วยคุณภาพต้นทุนในการดำเนินการของ บสท. ประกอบกับความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้ที่สุจริต และการเสริมสร้างให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถเริ่มต้นประกอบกิจการใหม่ หรือประกอบกิจการเดิมต่อไป เพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศเป็นส่วนรวม

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และนอกจากที่ได้บัญญัติไว้เป็นการเฉพาะในพระราชกำหนดนี้แล้ว การโอนทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องของ บสท. ให้แก่บุคคลใดหรือรับโอนทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องของบุคคลใดมาเป็นของ บสท. การที่ บสท. มีรายได้จากการใดๆ หรือการดำเนินการของ บสท. ก่อให้เกิดรายได้แก่บุคคลใด อันมิได้มีลักษณะเป็นเงินเดือน ค่าจ้างหรือ

รายได้อื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ถ้ามีกฎหมาย เทศบัญญัติ ข้อบัญญัติ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือ ประกาศใดๆ กำหนดให้ต้องเสียภาษีอากร ค่าธรรมเนียมหรือค่าฤชาธรรมเนียมใดๆ ให้ บสท. และ บุคคลดังกล่าว ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากร ค่าธรรมเนียมหรือค่าฤชาธรรมเนียมนั้น

หมวด ๓

การโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพให้แก่ บสท.

ส่วนที่ ๑

หลักเกณฑ์การโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ

มาตรา ๓๐ ให้สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ที่มีกองทุนฟื้นฟู หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจแห่งใดแห่งหนึ่งหรือรวมกันเป็นผู้ถือหุ้นเกินร้อยละห้าสิบของทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว โอนสินทรัพย์ที่จัดเป็นสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ ทั้งหมดให้แก่ บสท. ภายในเวลาที่ บสท. กำหนด

สินทรัพย์ด้วยคุณภาพที่ต้องโอนมาตามวรรคหนึ่ง ได้แก่สินทรัพย์ดังต่อไปนี้

- (๑) สินทรัพย์จัดชั้นสูญญ
- (๒) สินทรัพย์จัดชั้นสงสัยจะสูญญ
- (๓) สินทรัพย์จัดชั้นสงสัย
- (๔) สินทรัพย์จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน

สินทรัพย์ด้วยคุณภาพตาม (๑) และ (๒) คณะกรรมการบริหารโดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการ จะกำหนดให้โอนมาแต่เฉพาะสินทรัพย์ที่มีเจ้าหนี้เกินหนึ่งรายก็ได้ แต่สถาบันการเงิน หรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้หรือผู้รับโอนหนี้จากสถาบันการเงิน แล้วแต่กรณี ต้องรายงาน การดำเนินการเกี่ยวกับสินทรัพย์ด้วยคุณภาพที่เหลือให้ บสท. ทราบตามเวลาที่ บสท. กำหนด และ บสท. จะสั่งให้สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ดังกล่าวโอนสินทรัพย์นั้นทั้งหมดหรือบางราย ให้แก่ บสท. เมื่อใดก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรจะกำหนดให้สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ตาม วรรคหนึ่งโอนสินทรัพย์ตาม (๓) และ (๔) เฉพาะบางส่วน และโอนสินทรัพย์จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ เฉพาะรายให้แก่ บสท. ก็ได้

สินทรัพย์ด้อยคุณภาพตาม (๑) ที่โอนมา หากเป็นสินทรัพย์จัดชั้นสูญที่ตัดออกจากบัญชีแล้ว หรือที่ไม่มีทรัพย์สินเป็นหลักประกัน ให้ถือว่าไม่มีมูลค่า และให้ บสท. ตรวจสอบการดำเนินการของ สถาบันการเงินที่โอนสินทรัพย์เช่นว่านั้นว่าได้ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ของสถาบันการเงินนั้นหรือของธนาคารแห่งประเทศไทยหรือไม่ เพื่อรายงานให้ธนาคารแห่งประเทศไทย ดำเนินคดีต่อผู้รับผิดชอบต่อไป

สินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่ต้องโอนมาตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงสินทรัพย์ที่มีการฟ้องคดีอยู่ในศาล โดยศาลยังไม่ได้มีคำพิพากษาด้วย โดยให้ศาลสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ เว้นแต่ บสท. จะยื่น คำร้องขอเป็นอย่างอื่น แต่ไม่รวมถึงสินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่ถูกหนี้ถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราวหรือ เด็ดขาดหรือให้ความเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แล้ว

สินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่ถูกหนี้ถูกศาลล้มละลายสั่งฟื้นฟูกิจการแต่ยังไม่ได้ให้ความเห็นชอบ แผนฟื้นฟูกิจการนั้น ถ้าลูกหนี้และผู้ทำแผนฟื้นฟูกิจการร่วมกันร้องขอโดยมีเหตุอันสมควร ศาลจะสั่งให้ ดำเนินการฟื้นฟูกิจการต่อไปโดยไม่สั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความก็ได้ แต่ต้องยื่นคำร้องขอเสีย ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ

คดีที่ศาลสั่งจำหน่ายออกจากสารบบความตามวรรคหก ถ้าอายุความฟ้องร้องยังเหลืออยู่ไม่ถึง ห้าปีนับแต่วันจำหน่ายคดี ให้ขยายอายุความออกไปเป็นห้าปีนับแต่วันที่ศาลสั่งจำหน่ายคดี

มาตรา ๓๑ บสท. จะรับโอนสินทรัพย์จากสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์อื่นนอก จากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๐ ก็ได้ แต่ต้องเป็นสินทรัพย์ที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ที่มีอยู่ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ เฉพาะที่มีทรัพย์สินเป็นหลักประกันการชำระหนี้

(๒) เป็นสินทรัพย์ที่มีลูกหนี้เป็นนิติบุคคลและมีเจ้าหนี้เป็นสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหาร สินทรัพย์ตั้งแต่สองรายขึ้นไป ไม่ว่าจะมิบุคคลธรรมดาเป็นลูกหนี้ในฐานะผู้ค้าประกันด้วยหรือไม่ก็ตาม

(๓) มูลค่าของสินทรัพย์ด้อยคุณภาพตามบัญชีของทุกสถาบันการเงินและบริษัทบริหารสินทรัพย์ รวมกันสำหรับลูกหนี้แต่ละรายเป็นจำนวนเงินตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป และ

(๔) สินทรัพย์ด้อยคุณภาพนั้นยังมิได้มีความตกลงเป็นหนังสือปรับโครงสร้างหนี้ใหม่ภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และมีได้เป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่ถูกหนี้ถูกศาล มีคำสั่งให้ความเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลายแล้วก่อนวันที่พระราช กำหนดนี้ใช้บังคับ

ในการรับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจะกำหนดให้รับโอนเฉพาะสินทรัพย์ด้วยคุณภาพตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๑) หรือ (๒) หรือสินทรัพย์ด้วยคุณภาพตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๓) และ (๔) ซึ่งเปลี่ยนไปเป็นสินทรัพย์ด้วยคุณภาพตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๑) หรือ (๒) ในวันหรือก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับก็ได้

มาตรา ๓๒ สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ใดประสงค์จะโอนสินทรัพย์ตามมาตรา ๓๑ ให้แก่ บสท. ต้องมีหนังสือแจ้งให้ บสท. ทราบและโอนสินทรัพย์ให้ บสท. ภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อแจ้งความประสงค์การโอนสินทรัพย์ตามวรรคหนึ่งแล้ว จะเพิกถอนมิได้

การโอนสินทรัพย์ตามวรรคหนึ่ง สถาบันการเงินและบริษัทบริหารสินทรัพย์ต้องโอนสินทรัพย์ที่มีลักษณะตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี ทั้งหมดให้แก่ บสท. และให้นำความในมาตรา ๓๐ วรรคหก วรรคเจ็ด และวรรคแปด มาใช้บังคับกับสินทรัพย์ที่ต้องโอนมาด้วยโดยอนุโลม

สินทรัพย์ด้วยคุณภาพที่ต้องโอนมาตามวรรคสาม ให้รวมถึงหนี้ของนิติบุคคลอื่นที่นิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ตามมาตรา ๓๑ (๒) หรือผู้ถือหุ้นส่วนข้างมากของนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ดังกล่าวมีหุ้นอยู่เกินร้อยละห้าสิบ และหนี้ที่ผู้บริหารของลูกหนี้หรือบุคคลอื่นยอมตนเข้าเป็นหนี้เพื่อประโยชน์ของลูกหนี้หรือของนิติบุคคลอื่นนั้น หรือเพื่อชำระหนี้หรือดอกเบี้ยของลูกหนี้หรือของนิติบุคคลอื่นนั้นด้วย

มาตรา ๓๓ ลูกหนี้ของสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ผู้ใดเห็นว่า หนี้ที่ตนมีอยู่กับสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์มีลักษณะตามมาตรา ๓๑ และสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ซึ่งโอนสินทรัพย์มาให้ บสท. มิได้โอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพรายของตนมาด้วย ให้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาสั่งการให้ บสท. ดำเนินการแจ้งให้สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์โอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพดังกล่าวมาภายในเวลาที่ บสท. กำหนด

สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ใดไม่โอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพตามคำสั่งของ บสท. ตามวรรคหนึ่ง ให้จ่ายค่าชดเชยเป็นรายวันๆ ละห้าแสนบาท เงินจำนวนดังกล่าวให้นำมาลดหย่อนหนี้ของลูกหนี้

มาตรา ๓๔ การโอนสินทรัพย์ให้แก่ บสท. ตามมาตรา ๓๐ ไม่ทำให้ความผิดที่ผู้บริหารของสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ได้กระทำไว้เป็นอันลบล้างไป

ในการดำเนินการตามพระราชกำหนดนี้ หาก บสท. พบว่าสินทรัพย์รายใดเกิดขึ้นโดยการกระทำ ความผิดหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารพาณิชย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ ให้แจ้งให้ธนาคารแห่งประเทศไทยทราบ เพื่อดำเนินการสอบสวนและดำเนินการต่อไปตามอำนาจหน้าที่

มาตรา ๓๕ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยแจ้งข้อมูลที่มีอยู่เกี่ยวกับสินทรัพย์ด้วยคุณภาพที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ ให้แก่ บสท. และสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๓๖ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่งแล้ว ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยสั่งการให้สถาบันการเงินที่มีได้ออนสินทรัพย์ให้แก่ บสท. ตามมาตรา ๓๑ ดำเนินการประเมินราคาหลักประกันที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ด้วยคุณภาพโดยผู้ประเมินราคาอิสระที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว และดำเนินการให้สถาบันการเงินคืนเงินสำรองไว้สำหรับสินทรัพย์ด้วยคุณภาพทุกประเภทตามมาตรา ๓๐ ให้ครบร้อยละร้อยของมูลค่าสินทรัพย์ด้วยคุณภาพตามบัญชีเมื่อหักราคาหลักประกันดังกล่าวออกแล้ว ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาการประเมินดังกล่าว

ในกรณีที่หลักประกันรายได้ได้รับการประเมินราคามาไม่ถึงหนึ่งปี ธนาคารแห่งประเทศไทยจะผ่อนผันให้ไม่ต้องประเมินราคาใหม่ก็ได้

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับบริษัทบริหารสินทรัพย์ ในส่วนที่เกี่ยวกับสินทรัพย์ด้วยคุณภาพที่บริษัทบริหารสินทรัพย์นั้นรับโอนมาภายหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ ด้วย โดยอนุโลม เว้นแต่เป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์ที่กองทุนฟื้นฟูมีสัญญาาร่วมรับผิดชอบในผลกำไรหรือขาดทุนของบริษัทบริหารสินทรัพย์นั้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตรา ๓๗ ในการโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพให้แก่ บสท. ให้สิทธิเรียกร้อง สิทธิหรือภาระผูกพันอื่นใดทั้งหมดที่สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์มีต่อลูกหนี้โอนไปเป็นของ บสท. ด้วย โดยสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ต้องแจ้งข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับสิทธิเรียกร้อง สิทธิหรือภาระผูกพันอื่นใดให้ บสท. ทราบโดยละเอียด

ถ้าข้อมูลที่แจ้งตามวรรคหนึ่งไม่ครบถ้วนและเป็นเหตุให้ บสท. ได้รับความเสียหายในภายหลังสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์จะต้องรับผิดชอบในความเสียหายดังกล่าวตามสัดส่วนแห่งการกระทำ โดย บสท. จะหักกลบหนี้จากเงินกำไรที่จัดสรรให้แก่สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ในส่วนของสินทรัพย์นั้นก็ได้

มาตรา ๓๘ ก่อนที่จะมีการโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพใดให้แก่ บสท. ให้ บสท. ลงโฆษณารายการหรือรายละเอียดที่เป็นสาระสำคัญในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับ เป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวันหรือจะบอกกล่าวเป็นหนังสือไปยังลูกหนี้แต่ละรายก็ได้ และให้ถือว่าเป็นการบอกกล่าวการโอนตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว

มาตรา ๓๕ เมื่อมีการโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพใดให้แก่ บสท. แล้ว ให้ บสท. ออกหลักฐานการรับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพให้แก่สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ และให้ถือว่าการโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพมีผลผูกพันบุคคลภายนอก ผู้จำนอง ผู้จำนำและผู้ค้ำประกัน นับแต่วันที่ บสท. ออกหลักฐานดังกล่าว

ในการโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ บสท. จะดำเนินการรับโอนโดยทำเป็นเอกสารการโอน พร้อมทั้งรายละเอียดแห่งสินทรัพย์ที่โอนและรายการเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งปวง ตามแบบที่ บสท. กำหนด โดยมอบหมายให้สถาบันการเงินผู้โอนยังคงเก็บรักษาเอกสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าวไว้ที่สถาบันการเงินนั้นก็

ในกรณีที่สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ได้รับมอบหมายให้เก็บรักษาเอกสารที่เกี่ยวข้องไว้ สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ต้องดูแลรักษาเอกสารดังกล่าวให้เรียบร้อยในสภาพที่ดีตามวิสัยของวิญญูชนพึงกระทำกับทรัพย์สินของตน และในกรณีที่ บสท. จ่ายค่าดูแลรักษาเอกสารให้สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ต้องรับผิดชอบในความสูญหายหรือเสียหายของเอกสารเหล่านั้น และหนี้ที่ไม่อาจเรียกเก็บได้อันเนื่องมาจากการสูญหายหรือเสียหายของเอกสารที่เกี่ยวข้องโดยเต็มจำนวน

มาตรา ๔๐ สิทธิเรียกร้องเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงรายการทางทะเบียน เมื่อ บสท. แสดงสำเนาหลักฐานการรับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพตามมาตรา ๓๕ ให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องดำเนินการเปลี่ยนแปลงรายการทางทะเบียนให้แก่ บสท. ทันที และให้ถือว่ามีผลผูกพันบุคคลภายนอกนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงรายการทางทะเบียน ทั้งนี้ โดยให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมการเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนดังกล่าว

มาตรา ๔๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๐ ในคดีที่สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ฟ้องเป็นคดีต่อศาลเกี่ยวกับสินทรัพย์ด้วยคุณภาพที่ บสท. รับโอนมาตามพระราชกำหนดนี้ ให้ บสท. เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทน ในกรณี บสท. อาจคัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว ตามคำนำหรือคัดค้านพยานที่สืบไปแล้วได้

ในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาบังคับคดีตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ บสท. เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษานั้น

ให้ บสท. ได้รับยกเว้นบรรดาค่าธรรมเนียมที่เกิดขึ้นหรือเกี่ยวเนื่องกับการยึด การขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่นซึ่งทรัพย์สินของลูกหนี้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา ๔๒ ทรัพย์สินของลูกหนี้ที่จำนองหรือจำนำไว้เป็นประกันหนี้ในสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ ที่ บสท. รับโอนมา ลูกหนี้และ บสท. อาจตกลงตีราคาโอนชำระหนี้ให้แก่ บสท. โดยไม่ต้องมีการฟ้องบังคับคดีก็ได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ในกรณีเช่นนี้ให้ลูกหนี้และผู้ค้ำประกันเป็นอันหลุดพ้นความรับผิดชอบจากหนี้รายนั้น

มาตรา ๔๓ ให้การโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ การโอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันสำหรับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ และการโอนทรัพย์สินอันเนื่องมาจากการปรับโครงสร้างหนี้หรือการปรับโครงสร้างกิจการตามพระราชกำหนดนี้ ที่ บสท. เป็นผู้รับโอนหรือเป็นผู้โอน ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีอากรตามกฎหมายทั้งปวง

มาตรา ๔๔ บสท. จะมอบหมายให้สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมเป็นตัวแทนเรียกเก็บและรับชำระหนี้ที่ปรับโครงสร้างหนี้หรือที่มีการปรับโครงสร้างกิจการแล้วได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ตัวแทนเรียกเก็บและรับชำระหนี้เป็นบุคคลอื่นซึ่งมิใช่เจ้าหนี้เดิม ให้ บสท. แจ้งให้ลูกหนี้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการแต่งตั้งตัวแทนดังกล่าว ถ้าลูกหนี้ได้ชำระหนี้ต่อเจ้าหนี้เดิมไปแล้วก่อนได้รับแจ้ง ให้ถือว่า บสท. ได้รับชำระหนี้แล้ว และให้ บสท. ดำเนินการเรียกเงินคืนจากเจ้าหนี้เดิมต่อไป

ส่วนที่ ๒

ราคาของสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ

มาตรา ๔๕ มูลค่าของสินทรัพย์ด้อยคุณภาพตามบัญชี ให้ถือเอาจำนวนหนี้เงินต้นค้างชำระ ณ วันโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ รวมกับดอกเบี้ยค้างชำระเป็นระยะเวลาไม่เกินสามเดือนก่อนวันโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ

ราคาที่ บสท. จะชำระให้แก่สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์สำหรับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ แต่ละรายที่รับโอนมา ให้เป็นดังนี้

(๑) ในกรณีเป็นการโอนตามมาตรา ๓๐ ให้มีราคาเท่ากับมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของสินทรัพย์ด้อยคุณภาพดังกล่าว โดยไม่รวมการประกันด้วยบุคคล ในกรณีไม่มีทรัพย์สินเป็นหลักประกัน ให้มีราคาตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) ในกรณีเป็นการโอนตามมาตรา ๓๑ ให้มีราคาเท่ากับมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของสินทรัพย์ด้วยคุณภาพดังกล่าว โดยไม่รวมการค้ำประกันด้วยบุคคล แต่ทั้งนี้ราคาดังกล่าวต้องไม่เกินมูลค่าสินทรัพย์ด้วยคุณภาพตามบัญชีตามวรรคหนึ่งหักด้วยเงินสำรองที่ต้องตั้งไว้ตามกฎหมายหรือตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย

ในกรณีที่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเป็นที่ดิน ให้มีมูลค่าเท่ากับราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อใช้ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมสำหรับอสังหาริมทรัพย์ และถ้าเป็นทรัพย์สินอื่น ให้มีการประเมินราคาตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

สถาบันการเงิน บริษัทบริหารสินทรัพย์ หรือ บสท. อาจขอให้มีการประเมินราคาตามวรรคสามใหม่ โดยยื่นเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งราคา และคณะกรรมการจะกำหนดให้ทำการประเมินราคาใหม่โดยผู้ประเมินราคาอิสระที่ บสท. เห็นชอบก็ได้ โดยให้ผู้ขอให้มีการประเมินราคาเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการประเมิน

มาตรา ๔๖ ให้ บสท. ชำระราคาสินทรัพย์ด้วยคุณภาพให้แก่สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ โดยออกตราสารหนี้ซึ่งเปลี่ยนมือไม่ได้และมีกำหนดชำระเงินเมื่อสิ้นระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ออกตราสารหนี้ แต่ทั้งนี้ บสท. อาจใช้สิทธิได้ก่อนกำหนดได้

ให้กองทุนฟื้นฟูค้ำประกันตราสารหนี้ตามวรรคหนึ่ง และให้ บสท. กำหนดอัตราดอกเบี้ยสำหรับตราสารหนี้ดังกล่าวไม่เกินอัตราเฉลี่ยของเงินฝากทุกประเภทของธนาคารพาณิชย์ห้าแห่ง ตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยให้ชำระดอกเบี้ยทุกสิ้นปี

ส่วนที่ ๓

การแบ่งปันผลกำไรและการรับผิดชอบในผลขาดทุน

มาตรา ๔๗ ให้มีการรับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนจากการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของ บสท. ตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด โดยคิดคำนวณผลกำไรหรือขาดทุนจากราคาของสินทรัพย์ด้วยคุณภาพที่ บสท. รับโอนมา หักด้วยต้นทุนในการรับโอนและค่าใช้จ่ายทั้งปวงในการดำเนินการของ บสท. รวมทั้งดอกเบี้ยของตราสารหนี้ โดยให้คำนวณแยกตามสินทรัพย์ด้วยคุณภาพที่รับโอนมาจากแต่ละสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์หรือแยกตามลูกหนี้แต่ละราย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๘ ให้สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ผู้โอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพมีความรับผิดชอบร่วมกับ บสท. ในผลกำไรหรือขาดทุนจากการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ โดยคำนวณตามมาตรา ๔๗ เมื่อสิ้นปีที่ห้าและสิ้นปีที่สิบนับแต่วันที่ บสท. เปิดทำการ ทั้งนี้ ตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑

มาตรา ๔๙ ในการคำนวณผลกำไรหรือขาดทุนตามมาตรา ๔๘ สำหรับสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์แต่ละรายให้รวมผลการบริหารจัดการสินทรัพย์สำหรับสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์นั้นทุกรายการที่สามารถนำมาคำนวณได้ เมื่อได้กำไรหรือขาดทุนแล้วจึงให้ดำเนินการแบ่งปันผลกำไรหรือรับผิดชอบในผลขาดทุนตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่การบริหารจัดการสินทรัพย์ด้วยคุณภาพมีผลกำไร ให้จัดสรรผลกำไรดังนี้

(๑) ผลกำไรส่วนแรกจำนวนไม่เกินร้อยละยี่สิบของราคาของสินทรัพย์ด้วยคุณภาพที่ บสท. รับโอนมา ให้แบ่งกันคนละครึ่งระหว่าง บสท. และสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์

(๒) ผลกำไรส่วนที่สอง ให้สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ผู้โอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพรับไปทั้งหมด แต่เมื่อรวมกับผลกำไรตาม (๑) แล้วต้องไม่เกินส่วนต่างระหว่างราคามูลค่าสินทรัพย์ด้วยคุณภาพตามบัญชีและราคาของสินทรัพย์ด้วยคุณภาพที่ บสท. รับโอนมา

(๓) กำไรส่วนที่เหลือจาก (๒) ให้ บสท. รับไปทั้งหมด

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่การบริหารจัดการสินทรัพย์มีผลขาดทุน ให้ บสท. และสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ ร่วมกันรับผิดชอบ ดังนี้

(๑) ผลขาดทุนส่วนแรกจำนวนไม่เกินร้อยละยี่สิบของราคาสินทรัพย์ด้วยคุณภาพที่ บสท. รับโอนมา ให้สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ผู้โอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพรับไปทั้งหมด

(๒) ผลขาดทุนส่วนที่สองที่เหลือจาก (๑) จำนวนไม่เกินร้อยละยี่สิบของราคาสินทรัพย์ด้วยคุณภาพที่ บสท. รับโอนมา ให้แบ่งกันคนละครึ่งระหว่าง บสท. และสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์

(๓) ผลขาดทุนส่วนที่เหลือจาก (๒) ให้ บสท. รับไปทั้งหมด

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ต้องรับผลขาดทุนตามมาตรา ๕๑ บสท. อาจยอมให้สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์นั้นชดเชยผลขาดทุนให้แก่ บสท. โดยการ

หักกลบลบหนี้กับจำนวนเงินที่จะต้องชำระตามตราสารหนี้ที่ บสท. ออกตามมาตรา ๔๖ หรือโดยการออกหุ้นสามัญให้แก่ บสท. ในกรณีที่ เป็นสถาบันการเงิน ตามราคาที บสท. และสถาบันการเงินตกลงร่วมกัน

หมวด ๔

การบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ

มาตรา ๕๓ ในการบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ ให้ บสท. มีอำนาจปรับโครงสร้างหนี้ ปรับโครงสร้างกิจการ จำหน่ายทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือจำหน่ายหนี้สูญ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร่วมกันตามที่เห็นสมควร ตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง มิให้นำบทบัญญัติดังต่อไปนี้มาใช้บังคับ

(๑) มาตรา ๒๓๗ มาตรา ๓๐๐ มาตรา ๑๑๘๕ มาตรา ๑๒๒๐ มาตรา ๑๒๒๒ มาตรา ๑๒๒๔ มาตรา ๑๒๒๕ มาตรา ๑๒๒๖ และมาตรา ๑๒๔๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๒) มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๑๐๒ ประกอบกับมาตรา ๓๓ วรรคสอง มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑ มาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) มาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาตรา ๕๔ เพื่อประโยชน์ในการบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ บสท. จะพิจารณาจัดแบ่งสินทรัพย์ด้อยคุณภาพออกเป็นกองสินทรัพย์ก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๕ เมื่อมีการจัดแบ่งกองสินทรัพย์แล้ว ให้ บสท. ดำเนินการบริหารกองสินทรัพย์ดังกล่าว โดย บสท. จะดำเนินการบริหารกองสินทรัพย์เอง หรือจะว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญให้เป็นผู้บริหารกองสินทรัพย์แต่ละกองก็ได้ และ บสท. จะแต่งตั้งที่ปรึกษาทางการเงินสำหรับกองสินทรัพย์แต่ละกองตามที่เห็นสมควรก็ได้

ผู้เชี่ยวชาญที่ บสท. จะจ้างให้เป็นผู้บริหารกองสินทรัพย์ ถ้าบุคคลผู้มีสัญชาติไทยหรือนิติบุคคลที่มีผู้มีสัญชาติไทยถือหุ้นเกินร้อยละห้าสิบของทุนจดทะเบียนและไม่มีคนต่างด้าวเป็นผู้มีอำนาจจัดการนิติบุคคล มีความสามารถที่จะทำได้ ให้พิจารณาจ้างบุคคลดังกล่าวเป็นลำดับแรก ทั้งนี้ นิติบุคคลที่จะ

จ้างให้เป็นผู้บริหารกองสินทรัพย์ต้องไม่เป็นสถาบันการเงินที่โอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพให้ บสท. เว้นแต่จะรับบริหารกองสินทรัพย์โดยไม่คิดค่าตอบแทนหรือค่าใช้จ่ายใดๆ จาก บสท. และยอมปฏิบัติตามเงื่อนไขพิเศษที่คณะกรรมการกำหนดขึ้นเพื่อคุ้มครองลูกหนี้และเพื่อประโยชน์ในการปรับโครงสร้างหนี้ให้ลุล่วงไปโดยเร็วตามพระราชกำหนดนี้

ความในวรรคสองไม่เป็นการตัดสิทธิสถาบันการเงินที่เป็นเจ้าหนี้ที่เป็นผู้บริหารกองสินทรัพย์จะคิดค่าใช้จ่ายจากเจ้าหนี้ที่เป็นสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์อื่นที่เป็นเจ้าหนี้เดิมอยู่ด้วยตามอัตราส่วนแห่งหนี้ที่ตนเคยมีอยู่

มาตรา ๕๖ เพื่อประโยชน์ในการบริหารกองสินทรัพย์ ให้พนักงานของ บสท. หรือผู้บริหารกองสินทรัพย์จัดทำความเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานะการเงินของลูกหนี้แต่ละราย พร้อมทั้งข้อเสนอแนะว่าจะสมควรดำเนินการปรับโครงสร้างหนี้หรือปรับโครงสร้างกิจการ หรือควรจำหน่ายทรัพย์สินเพื่อชำระหนี้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการดำเนินกิจการต่อไปของลูกหนี้ ความสุจริต ความร่วมมือและความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้ประกอบกัน เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหาร

ส่วนที่ ๑

การปรับโครงสร้างหนี้

มาตรา ๕๗ การปรับโครงสร้างหนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ โดยการแก้ไขปัญหาสินทรัพย์ด้วยคุณภาพให้เป็นอย่างรวดเร็ว และเพื่อให้ลูกหนี้ที่สุจริตอยู่ในฐานะที่จะชำระหนี้ได้ภายในเวลาที่กำหนด และสามารถดำเนินกิจการเดิมหรือเริ่มกิจการใหม่ได้ต่อไป

ในการปรับโครงสร้างหนี้ให้ บสท. มีอำนาจดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ลดเงินต้น ดอกเบี้ย อัตราดอกเบี้ย และระยะเวลาที่จะคำนวณดอกเบี้ย ขยายระยะเวลาการชำระหนี้ หรือผ่อนปรนเงื่อนไขในการชำระหนี้อื่นให้แก่ลูกหนี้ และในกรณีที่เห็นสมควรเพื่อความเป็นธรรมอย่างทัดเทียมกันและความรวดเร็ว จะผ่อนปรนเงื่อนไขในการชำระหนี้ดังกล่าวเป็นการทั่วไปให้แก่ลูกหนี้ทั้งหมดหรือบางประเภทก็ได้

(๒) แปรลงหนี้ของลูกหนี้เป็นทุนในกิจการของลูกหนี้

(๓) รับโอนทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องจากลูกหนี้เพื่อชำระหนี้ หรือจำหน่ายทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องบางส่วน of ลูกหนี้ดังกล่าวให้แก่บุคคลภายนอก แต่ในกรณีที่ทรัพย์สินที่จะโอนหรือจำหน่ายไม่ใช่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันแห่งหนี้ ต้องได้รับความยินยอมของลูกหนี้ก่อน

(๔) รับโอนหุ้นหรือซื้อหุ้นเพิ่มทุนของลูกหนี้เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงกิจการของลูกหนี้

(๕) ใช้มาตรการอื่นใดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

การดำเนินการตามวรรคสอง คณะกรรมการจะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ให้ บสท. ปฏิบัติก็ได้

ในการรับโอนหุ้นหรือเพิ่มทุนตาม (๔) หรือใช้มาตรการที่ บสท. กำหนดตาม (๕) ถ้าเป็นกรณีที่มีกฎหมายหรือข้อบังคับใดกำหนดให้ต้องได้รับการอนุมัติหรือความเห็นชอบ หรือมีมติพิเศษของที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นหรือแจ้งให้ที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ทราบ ให้ถือว่าความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารเป็นการอนุมัติ เห็นชอบ รับทราบ หรือเป็นมติพิเศษของที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ตามกฎหมายหรือข้อบังคับดังกล่าวแล้ว

มาตรา ๕๘ ถ้าลูกหนี้ ผู้บริหารของลูกหนี้ และผู้ค้ำประกัน ถ้าหากมี ได้ให้ความร่วมมือกับ บสท. ในการปรับโครงสร้างหนี้ และได้มีการชำระหนี้ตามที่ได้ปรับโครงสร้างแล้วทั้งหมด ให้ลูกหนี้และผู้ค้ำประกันเป็นอันหลุดพ้นจากหนี้

ในการปรับโครงสร้างหนี้ และผลจากการปรับโครงสร้างหนี้ ลูกหนี้ได้รับการผ่อนระยะเวลาการชำระหนี้ ให้ลูกหนี้ดำเนินการชำระหนี้ต่อไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ บสท. กำหนด และในขณะใดขณะหนึ่ง ถ้าลูกหนี้ได้ให้หลักประกันอื่นตามสมควรแล้ว ผู้ค้ำประกันเป็นอันหลุดพ้นจากหนี้ที่ยังค้างชำระอยู่ การผ่อนชำระหนี้ดังกล่าว บสท. อาจโอนหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นรับชำระหนี้ต่อไปก็ได้

ถ้าได้มีการชำระหนี้แต่เพียงบางส่วน และลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินอื่นใดที่จะนำมาชำระหนี้ได้อีก หากผู้ค้ำประกันได้ยอมตนชำระหนี้ส่วนที่เหลือไม่น้อยกว่าสองในสามหรือในจำนวนที่น้อยกว่านั้น ตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนด ให้ลูกหนี้และผู้ค้ำประกันเป็นอันหลุดพ้นจากหนี้

ถ้าลูกหนี้หรือผู้ค้ำประกันไม่ให้ความร่วมมือกับ บสท. ในการปรับโครงสร้างหนี้ตามที่ บสท. สั่ง โดยที่ตนอยู่ในฐานะที่จะดำเนินการได้ หรือยกย้ายถ่ายเทหรือปิดบังซ่อนเร้นทรัพย์สินของตน ให้ บสท. ดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดของลูกหนี้หรือผู้ค้ำประกัน แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องดำเนินการได้สวน และให้ศาลและเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลายต่อไปโดยเร็ว

ส่วนที่ ๒

การปรับโครงสร้างกิจการ

มาตรา ๕๕ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ บสท. จะดำเนินการปรับโครงสร้างกิจการของลูกหนี้ก็ได้

(๑) ลูกหนี้เป็นบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ไม่ว่าจะมียุคคลเป็นผู้ค้าประกันด้วยหรือไม่ก็ตาม

(๒) บสท. เป็นเจ้าหนี้ซึ่งมีจำนวนหนี้เกินร้อยละห้าสิบของมูลหนี้ทั้งหมดของลูกหนี้ที่ปรากฏในงบดุลปีหลังสุดที่ลูกหนี้อื่นค่อนนายทะเบียน

(๓) มีหลักฐานเบื้องต้นแสดงว่ากิจการของลูกหนี้อยู่ในสถานะที่จะดำเนินการต่อไปได้ หรือการดำเนินกิจการต่อไปจะเป็นประโยชน์ต่อการฟื้นฟูหรือพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และ

(๔) ลูกหนี้ให้ความยินยอมหรือแสดงความจำนงเป็นหนังสือให้มีการปรับโครงสร้างกิจการโดยยินยอมรับพันธะตามบทบัญญัติในส่วนนี้

การปรับโครงสร้างกิจการมีวัตถุประสงค์เพื่อให้กิจการของลูกหนี้สามารถดำเนินต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีรายได้ที่จะนำมาชำระหนี้ตามที่กำหนดไว้ในแผน การจำหน่ายทรัพย์สินของลูกหนี้ที่ใช้ประโยชน์ในการประกอบกิจการของลูกหนี้ ต้องเป็นไปเพื่อประสิทธิภาพในการประกอบกิจการของลูกหนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด การดำเนินการใดๆ ที่มีใช่เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวจะกระทำมิได้

การปรับโครงสร้างกิจการอาจกระทำก่อนหรือหลังการปรับโครงสร้างหนี้ หรือจัดทำเป็นแผนเดียวกันก็ได้

มาตรา ๖๐ เมื่อคณะกรรมการบริหารอนุมัติให้มีการปรับโครงสร้างกิจการของลูกหนี้แล้ว ให้ บสท. ดำเนินการปรับโครงสร้างกิจการของลูกหนี้โดยทันที

มาตรา ๖๑ ในการปรับโครงสร้างกิจการ ให้คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งบุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดทำแผน และให้ผู้จัดทำแผนเสนอแผนต่อคณะกรรมการบริหารเพื่อพิจารณาอนุมัติ โดยต้องจัดทำให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

ก่อนลงมือทำแผน ให้ผู้จัดทำแผนจัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้จัดทำแผน ลูกหนี้ และเจ้าหนี้อื่น โดยแจ้งเป็นหนังสือให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้แต่ละรายตามหลักฐานเท่าที่มีอยู่ทราบ และลงโฆษณาในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับ เป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวัน โดยระบุวัน เวลา และสถานที่ที่จะจัดให้มีการประชุม พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เจ้าหนี้จะต้องนำมาแสดง

มาตรา ๖๒ แผนต้องมีรายละเอียดของรายการ วิธีการ และเป้าหมาย ระยะเวลาในการบริหารแผนและรายละเอียดอื่น ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนด และต้องกำหนดความรับผิดชอบของผู้บริหารแผนตามมาตรา ๖๖ วรรคสามด้วย

ระยะเวลาในการบริหารแผนต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ผู้บริหารแผนรับมอบกิจการจากผู้บริหารของลูกหนี้ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งการปรับโครงสร้างกิจการให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ คณะกรรมการบริหารจะอนุมัติให้ขยายระยะเวลาการบริหารแผนต่อไปอีกได้ไม่เกินสามปี

ถ้าลูกหนี้เห็นว่าแผนที่เสนอต่อคณะกรรมการบริหารมิได้เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕๘ วรรคสอง ลูกหนี้มีสิทธิร้องขอต่อคณะกรรมการบริหารเพื่อสั่งให้ผู้ทำแผนแก้ไขปรับปรุงแผนใหม่เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้ และในกรณีที่คณะกรรมการบริหารอนุมัติแผนโดยมิได้ดำเนินการแก้ไข หรือในกรณีที่ลูกหนี้พบกรณีดังกล่าวเมื่อคณะกรรมการบริหารอนุมัติแผนแล้ว ให้ลูกหนี้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการบริหารหรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี วินิจฉัยสั่งการโดยเร็ว

มาตรา ๖๓ เมื่อคณะกรรมการบริหารอนุมัติแผน หรือคณะกรรมการวินิจฉัยให้ความเห็นชอบแผนที่คณะกรรมการบริหารอนุมัติตามมาตรา ๖๒ แล้ว ให้ บสท. ยื่นคำร้องต่อศาลล้มละลายเพื่อพิจารณาแผนดังกล่าว

เมื่อศาลได้รับคำร้องแล้ว ให้ดำเนินการได้สวนฝ่ายเดียวเป็นการด่วนเพื่อพิจารณาแผน และถ้าเห็นสมควรให้มีการดำเนินการตามแผน ให้ศาลมีคำสั่งอนุมัติแผน และให้ บสท. ลงโฆษณาคำสั่งนั้นในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับ เป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวัน หากไม่เห็นชอบด้วย ให้มีคำสั่งยกคำร้องและแจ้งให้ บสท. ทราบ คำสั่งศาลให้เป็นที่สิ้นสุด

การร้องขอต่อศาลตามมาตรา ๖๓ นี้ ให้ บสท. ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งปวง

มาตรา ๖๔ ในการบริหารแผน ให้ บสท. มีอำนาจดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) ควบหรือรวมกิจการของลูกหนี้ เพื่อประโยชน์ในการประกอบกิจการของลูกหนี้
- (๒) ยุบเลิกกิจการบางส่วน of ลูกหนี้
- (๓) ดำเนินการเพื่อให้เจ้าหนี้อื่นของลูกหนี้ซึ่งเข้าร่วมในการปรับโครงสร้างกิจการของลูกหนี้ได้รับชำระหนี้
- (๔) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ

มาตรา ๖๕ ถ้าผู้จัดทำแผนเสนอให้มีการควบหรือรวมกิจการของลูกหนี้ เพื่อประโยชน์ร่วมกัน ในการดำเนินกิจการหรือธุรกิจ ให้คณะกรรมการบริหารเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการเพื่ออนุมัติให้มีการดำเนินการควบหรือรวมกิจการได้ ทั้งนี้ มิให้นำบทบัญญัติในลักษณะ ๒๒ หุ้่นส่วนและบริษัท หมวด ๔ ส่วนที่ ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และบทบัญญัติในหมวด ๑๒ การควบบริษัท แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับแก่กรณีดังกล่าว

ถ้าการดำเนินการตามวรรคหนึ่งมีผลกระทบต่อการแข่งขันโดยเสรี ประโยชน์ของผู้บริโภค หรือการพัฒนาภาคการผลิตที่เกี่ยวข้อง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน และให้ บสท. ดำเนินการให้เป็นไปตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๖๖ เมื่อศาลมีคำสั่งอนุมัติแผนแล้ว ให้ บสท. แต่งตั้งผู้บริหารแผนและผู้กำกับดูแลการบริหารแผน และลงโฆษณาในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับ เป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวัน

ในกรณีที่ลูกหนี้ให้ความร่วมมือในการดำเนินการของ บสท. และไม่ปรากฏพฤติการณ์อันแสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารของลูกหนี้กระทำการใดอันไม่สุจริต ให้ บสท. ดำเนินการให้ผู้จัดทำแผนปรึกษาหารือกับผู้บริหารของลูกหนี้อย่างใกล้ชิด และพิจารณาแต่งตั้งให้ผู้บริหารของลูกหนี้เป็นผู้บริหารแผนที่จัดทำขึ้น ทั้งนี้ ภายใต้อำนาจกำกับดูแลของบุคคลซึ่ง บสท. แต่งตั้งตามเงื่อนไขที่ บสท. กำหนด

ในกรณีที่ผู้จัดทำแผนได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้บริหารแผน ถ้าการบริหารกิจการตามแผนที่ได้กำหนดขึ้นไม่เป็นผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผน ผู้บริหารแผนต้องรับผิดชอบตามที่กำหนดไว้ในแผน

ในกรณีที่ผู้จัดทำแผนเป็นนิติบุคคล ถ้าประธานกรรมการ กรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษาหรือพนักงานของนิติบุคคลนั้น หรือนิติบุคคลอื่นที่นิติบุคคลผู้จัดทำแผนหรือบุคคลดังกล่าว ถือหุ้นอยู่แต่ละรายหรือหลายรายรวมกันตั้งแต่ร้อยละยี่สิบห้าขึ้นไป ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้บริหารแผน ให้ถือว่าเป็นกรณีที่ผู้จัดทำแผนได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้บริหารแผนตามวรรคสาม

มาตรา ๖๗ เมื่อคณะกรรมการบริหารแต่งตั้งผู้บริหารแผนแล้ว ให้ผู้บริหารของลูกหนี้ส่งมอบทรัพย์สิน ควงตรา สมุดบัญชี และเอกสารเกี่ยวกับทรัพย์สิน หนี้สิน และกิจการของลูกหนี้แก่ผู้บริหารแผน ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากผู้บริหารแผน เพื่อการนี้ ให้ผู้บริหารแผนมีอำนาจเรียกให้ผู้ครอบครองส่งมอบทรัพย์สิน ควงตรา สมุดบัญชี และเอกสารข้างต้นแก่ตนได้ด้วย

มาตรา ๖๘ เมื่อครบกำหนดเวลาตามมาตรา ๖๗ แล้ว ให้ผู้บริหารของลูกหนี้เป็นอันหมดอำนาจในการกระทำการใดๆ ในนามของลูกหนี้ โดยให้ผู้บริหารแผนมีอำนาจในการบริหารจัดการทั้งปวงที่เป็นของผู้บริหารของลูกหนี้เสมือนหนึ่งเป็นผู้บริหารของลูกหนี้

ให้ผู้บริหารของลูกหนี้ยังคงอยู่ในตำแหน่งตลอดระยะเวลาของการบริหารแผน แต่ไม่มีอำนาจกระทำการใดๆ ในนามหรือเป็นการผูกพันลูกหนี้ และไม่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนใดๆ

ผู้บริหารของลูกหนี้มีสิทธิตั้งผู้แทนเพื่อทำหน้าที่ติดตามการทำงานของผู้บริหารแผน แต่จะกระทำการใดเป็นการขัดขวางการทำหน้าที่ของผู้บริหารแผนไม่ได้ และต้องให้ความช่วยเหลือหรืออำนวยความสะดวกตามที่ผู้บริหารแผนร้องขอ ในกรณีที่ผู้แทนดังกล่าวขัดขวาง ไม่ช่วยเหลือหรือไม่อำนวยความสะดวก โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ผู้บริหารแผนโดยความเห็นชอบของ บสท. จะสั่งห้ามไม่ให้ผู้แทนดังกล่าวเข้ามาในที่ทำการหรือสถานที่อันอยู่ในความครอบครองของลูกหนี้ และขอให้มีการตั้งบุคคลอื่นเป็นตัวแทนก็ได้ ในระหว่างที่ยังไม่มีตัวแทนดังกล่าว ไม่เป็นการตัดอำนาจของผู้บริหารแผนที่จะบริหารแผนต่อไป

มาตรา ๖๙ ในระหว่างระยะเวลาของการบริหารแผน นอกจากอำนาจในการบริหารจัดการตามมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่งแล้ว ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปรับโครงสร้างกิจการของลูกหนี้ตามที่กำหนดไว้ในแผน ให้ผู้บริหารแผนโดยอนุมัติของ บสท. มีอำนาจ

- (๑) ลดทุน เพิ่มทุน หรือจัดสรรหุ้นเพิ่มทุน
- (๒) ปรับปรุงแก้ไขการบริหารงาน
- (๓) แต่งตั้งหรือถอดถอนพนักงานของลูกหนี้ทุกระดับ
- (๔) ดำเนินการควบกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนของลูกหนี้
- (๕) โอนสิทธิตามสัญญา โอนหลักประกัน หรือโอนทรัพย์สินให้บุคคลอื่น
- (๖) ดำเนินการอื่นใดที่จำเป็น เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก บสท. แล้ว

การกระทำใดตามวรรคหนึ่ง หากมีกฎหมายกำหนดให้ต้องมีมติหรือมติพิเศษของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ให้ถือว่าการอนุมัติของคณะกรรมการบริหารเป็นมติหรือมติพิเศษของที่ประชุมผู้ถือหุ้น และในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้การดำเนินการนั้นต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าหนี้ หรือแจ้งให้เจ้าหนี้หรือบุคคลอื่นใดทราบก่อน มิให้นำกฎหมายเช่นนั้นมาใช้บังคับ แต่ผู้บริหารแผนต้องลงโฆษณาการดำเนินการนั้นในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับ เป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวัน

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่ผู้กำกับดูแลการบริหารแผนหรือผู้แทนของผู้บริหารของลูกหนี้ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๖๘ เห็นว่า ผู้บริหารแผนมิได้ดำเนินการให้เป็นไปตามแผน หรือกระทำการใดอันจะเป็นการเสียหายต่อลูกหนี้หรือเป็นการผิดวัตถุประสงค์ในการปรับโครงสร้างกิจการ ให้มีสิทธิทักท้วงเป็นหนังสือต่อผู้บริหารแผน โดยระบุพฤติกรรมแห่งการกระทำอันเป็นมูลเหตุแห่งการทักท้วงนั้น

ให้ผู้บริหารแผนพิจารณาคำทักท้วงโดยปรึกษาหารือร่วมกันกับผู้กำกับดูแลการบริหารแผนและผู้แทนของผู้บริหารของลูกหนี้ ในกรณีที่ไม้อาจตกลงกันได้ ให้เสนอเรื่องให้ บสท. วินิจฉัย คำวินิจฉัยของ บสท. ให้เป็นที่สุด ในกรณีที่ บสท. เห็นว่าคำทักท้วงของผู้กำกับดูแลการบริหารแผนหรือผู้แทนผู้บริหารของลูกหนี้มีเหตุผลอันสมควร และการให้ผู้บริหารแผนปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจะเป็นการเสียหายต่อการปรับโครงสร้างกิจการของลูกหนี้ ให้ บสท. ดำเนินการให้มีการถอดถอนผู้บริหารแผนและแต่งตั้งผู้บริหารแผนใหม่

ผู้บริหารแผนที่ถูกถอดถอนตามวรรคสอง ไม่มีสิทธิเรียกค่าเสียหายหรือค่าชดเชยใดๆ ไม่ว่าจะมีระบุไว้ในสัญญาตั้งผู้บริหารแผนหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่เป็นการตัดสิทธิ บสท. ที่จะเรียกค่าเสียหายจากผู้บริหารแผน ค่าเสียหายที่เรียกได้ เมื่อหักค่าใช้จ่ายของ บสท. ตามที่ บสท. กำหนดแล้ว ให้จ่ายชดเชยให้แก่ลูกหนี้

มาตรา ๗๑ นับแต่มีคำสั่งศาลตามมาตรา ๖๓ อนุมัติแผนจนถึงวันครบกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผน หรือวันที่ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน หรือวันที่ยุติการปรับโครงสร้างกิจการ

(๑) ให้ศาลระงับการพิจารณาคดีที่มีผู้ฟ้องลูกหนี้สำหรับสิทธิเรียกร้องใดต่อศาลไว้ก่อนจนกว่าจะสิ้นสุดระยะเวลาการบริหารแผน ทั้งนี้ โดยไม่เป็นการตัดสิทธิเจ้าหน้าที่ที่ยื่นขอรับชำระหนี้จากผู้บริหารแผน

(๒) ห้ามมิให้มีการเลิกหรือสั่งให้เลิกนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้

(๓) ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการของลูกหนี้ หรือสั่งให้ลูกหนี้หยุดประกอบกิจการ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจาก บสท.

(๔) มิให้ถือว่าลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัวอันจะเป็นมูลเหตุในการขอฟื้นฟูกิจการหรือฟ้องคดีล้มละลายตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

(๕) ให้ระงับการบังคับคดีแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้ ไม่ว่าทรัพย์สินนั้นจะเป็นหลักประกันแห่งหนี้หรือไม่ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้มีการบังคับคดีไว้ก่อนแล้ว ให้ศาลงดการบังคับคดีนั้นไว้ เว้นแต่การบังคับคดีได้สำเร็จบริบูรณ์แล้ว

(๖) ห้ามมิให้เจ้าของทรัพย์สินที่ใช้ในการดำเนินกิจการของลูกหนี้ตามสัญญาเช่าซื้อ สัญญาซื้อขาย หรือสัญญาอื่นที่มีเงื่อนไขหรือเงื่อนไขในการโอนกรรมสิทธิ์ หรือสัญญาเช่าที่ยังไม่สิ้นกำหนดเวลาที่ได้ตกลงกันไว้ ติดตามและเอาคืนซึ่งทรัพย์สินดังกล่าวที่อยู่ในความครอบครองของลูกหนี้หรือของบุคคลอื่นที่อาศัยสิทธิของลูกหนี้ รวมตลอดจนฟ้องร้องบังคับคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้ซึ่งเกิดขึ้นจากสัญญาดังกล่าว ถ้ามีการฟ้องคดีดังกล่าวไว้ก่อนแล้วให้ศาลงดการพิจารณาคดีนั้นไว้ก่อน เว้นแต่ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าทรัพย์สินดังกล่าวไม่เป็นสาระสำคัญในการดำเนินกิจการของลูกหนี้และผู้มีส่วนได้เสียร้องขอ คณะกรรมการจะอนุญาตให้ดำเนินการกับทรัพย์สินดังกล่าวตามที่เห็นสมควรก็ได้

(๗) ห้ามมิให้ลูกหนี้จำหน่าย จ่าย โอน ให้เช่า ชำระหนี้ ก่อหนี้หรือกระทำการใดๆ ที่ก่อให้เกิดภาระในทรัพย์สิน นอกจากเป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินกิจการตามปกติของลูกหนี้ดังกล่าวสามารถดำเนินต่อไปได้

(๘) บรรดาคำสั่งที่ใช้บังคับวิธีการชั่วคราวของศาล ไม่ว่าจะเป็นการยึดอายัด ห้ามจำหน่าย จ่าย โอนทรัพย์สินของลูกหนี้ ที่มีอยู่ก่อนวันที่มีการโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพมาให้แก่ บสท. ให้ศาลระงับผลบังคับไว้หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ บสท. ร้องขอ

(๙) ห้ามมิให้ผู้ประกอบการสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ งดให้บริการแก่ลูกหนี้

การดำเนินการใดอันเป็นการฝ่าฝืนวรรคหนึ่ง ให้เป็นโมฆะ

ข้อห้ามตามวรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับกับการดำเนินการของ บสท. และผู้บริหารแผน

มาตรา ๗๒ เมื่อผู้บริหารแผนหรือผู้กำกับดูแลการบริหารแผนเห็นว่า เงื่อนไขใดๆ ที่กำหนดไว้ในการบริหารแผนมิได้เกิดขึ้นตามที่กำหนดไว้ หรือการบริหารแผนต่อไปจะทำให้เกิดหนี้สินแก่ลูกหนี้มากขึ้น หรือมีพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไปจนทำให้การปรับโครงสร้างกิจการไม่เกิดประโยชน์ต่อเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ ให้รายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการบริหารโดยเร็ว

เมื่อคณะกรรมการบริหารพิจารณาแล้วเห็นด้วยกับความเห็นของผู้บริหารแผนหรือผู้กำกับดูแลการบริหารแผน ให้ขออนุมัติต่อคณะกรรมการเพื่อยุติการปรับโครงสร้างกิจการ และดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ลูกหนี้เห็นชอบด้วย ให้ดำเนินการเลิกกิจการของลูกหนี้และขายทรัพย์สินทั้งปวงเพื่อนำเงินมาชำระหนี้แก่ บสท. ในกรณีนี้ เมื่อ บสท. ได้รับชำระหนี้เท่าใด ให้หนี้ที่เหลือเป็นอันพับกันไป และให้บุคคลซึ่งค้ำประกันหนี้ดังกล่าวไว้เป็นอันหลุดพ้นจากการค้ำประกัน

(๒) ในกรณีที่ลูกหนี้ไม่เห็นชอบด้วยตาม (๑) ให้ บสท. ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ศาลสั่งให้ลูกหนี้และผู้ค้ำประกันล้มละลาย และให้ศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้และผู้ค้ำประกันเด็ดขาดทันที โดยไม่ต้องดำเนินการไต่สวน

มาตรา ๗๓ เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาตามแผน หรือการปรับโครงสร้างกิจการแล้วเสร็จ สุดแต่ระยะเวลาใดจะถึงก่อน ให้ลูกหนี้และผู้ค้ำประกันในหนี้รายนั้นเป็นอันหลุดพ้นจากหนี้ทั้งปวง เว้นแต่บรรดาหนี้ที่ บสท. เห็นว่าควรผ่อนระยะเวลาให้ลูกหนี้ชำระต่อไปภายหลังจากระยะเวลาดังกล่าว ในกรณีเช่นนั้น คงให้ผู้ค้ำประกันเป็นอันหลุดพ้นจากการค้ำประกันที่ทำไว้เดิม

ส่วนที่ ๓

การจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน

มาตรา ๗๔ ในกรณีที่ บสท. ประสงค์จะบังคับจำหน่ายหรือบังคับจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันสำหรับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ ให้ บสท. มีหนังสือบอกกล่าวให้ลูกหนี้และผู้จำหน่ายหรือผู้จำหน่ายชำระหนี้ภายในเวลาหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้รับหนังสือบอกกล่าว โดยจะต้องระบุด้วยว่าหากบุคคลดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามชำระหนี้ภายในระยะเวลาที่กำหนด บสท. จะบังคับชำระหนี้ในสินทรัพย์ด้อยคุณภาพตามบทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๗๕ ถ้าลูกหนี้ ผู้จำหน่าย หรือผู้จำหน่าย ไม่ชำระหนี้ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๔ ให้ บสท. มีอำนาจดำเนินการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันนั้นได้

มาตรา ๗๖ ในการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ให้ บสท. ดำเนินการโดยวิธีการขายทอดตลาด แต่ถ้า บสท. เห็นว่า การจำหน่ายโดยวิธีอื่นจะเป็นประโยชน์กับ บสท. และลูกหนี้มากกว่า ก็ให้จำหน่ายโดยวิธีอื่นได้ หรือจะรับโอนทรัพย์สินนั้นไว้ในราคาไม่น้อยกว่าราคาที่จะพึงได้รับจากการขายทอดตลาดแทนการจำหน่ายก็ได้

มาตรา ๗๗ การจำหน่ายทรัพย์สินตามมาตรา ๗๖ ให้ บสท. ประกาศล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันจำหน่าย โดยลงโฆษณาในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับ เป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวัน

การประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการบอกกล่าวการโอนทรัพย์สินแก่ลูกหนี้ ผู้จำหน่าย ผู้จำหน่าย ผู้ค้ำประกัน และบุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๗๘ บุคคลใดมีข้อต่อสู้เกี่ยวกับทรัพย์สินที่จะจำหน่าย ให้ยื่นคำคัดค้านและชี้แจงเหตุผลในการคัดค้าน พร้อมด้วยหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อ บสท. ก่อนวันจำหน่ายทรัพย์สินไม่น้อยกว่าสามวันทำการ

ให้คณะกรรมการบริหารพิจารณาคำคัดค้านตามวรรคหนึ่งโดยเร็ว และถ้าเห็นว่าคำคัดค้านมีเหตุผลสมควร ให้คณะกรรมการบริหารสั่งยุติการจำหน่ายทรัพย์สินไว้ก่อนจนกว่าจะมีการพิสูจน์สิทธิในทรัพย์สินที่จะจำหน่ายให้เสร็จสิ้น แต่ถ้าเห็นว่าไม่มีเหตุผลสมควร ให้สั่งยกคำคัดค้านพร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบและดำเนินการจำหน่ายทรัพย์สินนั้นต่อไป

เมื่อพ้นระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าบุคคลตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ซึ่งมีได้ยื่นคำคัดค้าน ได้ให้ความยินยอมการจำหน่ายทรัพย์สินนั้นแล้ว

มาตรา ๗๙ ผู้เสียหายจากการจำหน่ายทรัพย์สินซึ่งคณะกรรมการบริหารได้ยกคำคัดค้านตามมาตรา ๗๘ อาจเรียกร้องให้ บสท. ชดใช้ค่าเสียหายจากเงินที่ได้รับจากการจำหน่ายทรัพย์สินได้ หากพิสูจน์ได้ว่าตนมีสิทธิเหนือทรัพย์สินนั้นดีกว่าลูกหนี้ ผู้จ้างเอง หรือผู้จ้างนำ และไม่มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบในหนี้ของลูกหนี้

การเรียกร้องให้ชดใช้ค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้เสียหายยื่นคำขอต่อศาลภายในกำหนดสามเดือนนับแต่วันที่ได้มีการจำหน่ายทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๘๐ เงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สิน ให้ บสท. หักค่าใช้จ่ายในการจำหน่ายทรัพย์สินได้ก่อนที่จะชำระหนี้ที่ลูกหนี้มีอยู่กับ บสท.

ถ้ามีเงินคงเหลือสุทธิเท่าใด ให้ส่งคืนให้แก่ลูกหนี้ ผู้จ้างเอง หรือผู้จ้างนำ แล้วแต่กรณี แต่ถ้ายังมีหนี้ที่ทรัพย์สินนั้นเป็นหลักประกันคงค้างอยู่เท่าใด ให้นำความในมาตรา ๕๘ วรรคสาม มาใช้บังคับกับหนี้ที่ยังคงค้างอยู่นั้นด้วย โดยอนุโลม

มาตรา ๘๑ ในกรณีที่มีการจำหน่ายทรัพย์สินหรือ บสท. รับโอนทรัพย์สินตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๖ แล้ว

(๑) สิทธิของผู้ซื้อทรัพย์สินโดยสุจริตหรือ บสท. ไม่เสียไป ถึงแม้ภายหลังจะพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สินนั้นมีเจ้าของลูกหนี้

(๒) ห้ามมิให้บุคคลใดขอหักกลบลบหนี้ที่มีอยู่กับลูกหนี้จากจำนวนเงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๘๒ การเพิกถอนการจำหน่ายทรัพย์สินตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๖ จะกระทำมิได้

หมวด ๕

การกำกับ การดำเนินงานและการควบคุม

มาตรา ๘๓ รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ บสท. เพื่อการนี้ มีอำนาจสั่งให้ บสท. ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำของ บสท. ที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี

เพื่อประโยชน์แก่การกำกับการดำเนินงานของ บสท. รัฐมนตรีอาจมอบหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทยตรวจสอบกิจการ สินทรัพย์และหนี้สินของ บสท. ได้ ในการนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยจะแต่งตั้งพนักงานของธนาคารแห่งประเทศไทยหรือบุคคลอื่นให้ดำเนินการก็ได้

ให้พนักงานธนาคารแห่งประเทศไทยหรือบุคคลซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยแต่งตั้งตามวรรคสอง นอกจากจะมีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารพาณิชย์และกฎหมายว่าด้วยธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ แล้ว ให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของ บสท. หรือในสถานที่ซึ่งรวบรวมหรือประมวลข้อมูลของ บสท. ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือด้วยเครื่องมืออื่นใด ในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบกิจการ สินทรัพย์ และหนี้สินของ บสท. รวมทั้งเอกสารหลักฐานหรือข้อมูลเกี่ยวกับ บสท.

(๒) เข้าไปตรวจสอบฐานะการดำเนินงานในสถานที่ทำการของลูกหนี้ในสินทรัพย์โดยคุณภาพ รวมทั้งสั่งให้ลูกหนี้หรือบุคคลผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งสำเนาหรือแสดงสมุดบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องได้

มาตรา ๘๔ ห้ามมิให้ บสท. เข้าทำสัญญาหรือกระทำการใดอันมีผลให้ บสท. ไม่อาจเปิดเผยข้อมูลใดๆ ต่อสาธารณะ เว้นแต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความลับทางการค้าของลูกหนี้

ข้อความในสัญญาหรือการกระทำใดที่มีผลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นโมฆะ

สัญญาใดๆ ที่มีข้อห้ามระหว่างคู่สัญญาไม่ให้มีการเปิดเผยข้อความในสัญญาหรือข้อมูลอื่นใด เว้นแต่ข้อมูลอันมีลักษณะเป็นความลับทางการค้า ไม่มีผลบังคับกับ บสท. หรือการเปิดเผยต่อ บสท.

มาตรา ๘๕ ในกรณีที่กองทุนฟื้นฟูได้รับความเสียหาย เนื่องจากการที่ต้องลงทุนในการจัดตั้งหรือดำเนินกิจการของ บสท. การค้าประกันหรือรับรองหรือรับอวัลตราสารที่ บสท. ออก หรือเนื่องจากการจ่ายดอกเบี้ยแทน บสท. ให้กระทรวงการคลังชดเชยให้กองทุนฟื้นฟูเท่าจำนวนที่เสียหายภายในเวลาที่กระทรวงการคลังเห็นว่ากองทุนฟื้นฟูมีความจำเป็น เว้นแต่ฐานะโดยรวมของกองทุนฟื้นฟูอยู่ในเกณฑ์ดีแล้ว แต่ในกรณีที่กองทุนฟื้นฟูได้กำไรจากการดังกล่าว ให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามจำนวนที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๘๖ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้ บสท. อาจขอทราบชื่อและจำนวนหนี้ของลูกหนี้แต่ละราย หรือกิจการของสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับลูกหนี้ หรือรายละเอียดเกี่ยวกับสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ จากธนาคารแห่งประเทศไทยได้ ในกรณี นี้ให้นำมาตรา ๘๖ สัตต แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับแก่การเปิดเผยรายละเอียดของธนาคารแห่งประเทศไทยในเรื่องดังกล่าวให้แก่ บสท.

หมวด ๖

การสอบและตรวจบัญชี

มาตรา ๘๗ ให้ บสท. วางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้อง และจัดให้มีระบบการควบคุมและตรวจสอบภายใน

มาตรา ๘๘ ให้ บสท. จัดทำงบดุลและบัญชีกำไรและขาดทุนทุกงวดหกเดือน

มาตรา ๘๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลอื่นเป็นผู้สอบบัญชีของ บสท. ทำการตรวจสอบบัญชีรวมทั้งการเงินทุกประเภท และเสนอรายงานผลการตรวจสอบบัญชีต่อรัฐมนตรีทุกหกเดือน

มาตรา ๙๐ ให้ บสท. รายงานกิจการ งบดุล บัญชีกำไรและขาดทุน ซึ่งผู้สอบบัญชีตามมาตรา ๘๙ รับรองแล้วต่อรัฐมนตรีภายในสี่เดือนนับแต่วันสิ้นงวดการบัญชี เพื่อรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบ

รายงานกิจการตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องสรุปผลการดำเนินงานและอุปสรรค รวมตลอดทั้งผลสำเร็จที่คาดว่าจะได้รับในปีถัดไป

ให้ บสท. เปิดเผยและเผยแพร่รายงานกิจการ งบดุล และบัญชีกำไรและขาดทุนตามวรรคหนึ่งให้ประชาชนทราบ

หมวด ๗

การยุบเลิก

มาตรา ๙๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๘๕ เมื่อ บสท. ได้ดำเนินการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพตามอำนาจหน้าที่เสร็จสิ้นแล้ว ให้คณะกรรมการรายงานรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอกณะรัฐมนตรีมีมติยุบเลิก บสท. ต่อไป

มาตรา ๕๒ เมื่อครบระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อจัดทำรายงานประเมินผลการดำเนินการของ บสท. และนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาว่า จะสมควรยุบเลิกหรือปรับปรุงการดำเนินการของ บสท. หรือไม่เพียงใด

มาตรา ๕๓ เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติให้ยุบเลิก บสท. ตามมาตรา ๕๑ หรือตามมาตรา ๕๒ ให้กำหนดการแต่งตั้งคณะกรรมการชำระบัญชี วิธีการชำระบัญชี ระยะเวลาการชำระบัญชี เงื่อนไขในการโอนทรัพย์สินและหนี้สินของ บสท. และเงื่อนไขอื่นใดที่จำเป็น โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๔ ให้การชำระบัญชีดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในมาตรา ๕๓ ใช้บังคับ แต่ทั้งนี้จะต้องเสร็จสิ้นภายในเวลาไม่เกินสิบสองปีนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ดำเนินการชำระบัญชีเสร็จสิ้นแล้ว ให้รัฐมนตรีรายงานต่อคณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นวันถึงที่สุดแห่งการชำระบัญชีและวันยุบเลิก บสท.

บรรดาทรัพย์สินของ บสท. ที่ยังคงเหลืออยู่ ให้จัดโอนแก่กระทรวงการคลังภายในเวลาหกสิบวัน นับแต่วันถึงที่สุดแห่งการชำระบัญชี

ให้คณะกรรมการผู้ชำระบัญชีมอบสมุด บัญชี และเอกสารทั้งหมดของ บสท. ให้แก่กระทรวงการคลังภายในเวลาสิบสี่วันนับแต่วันถึงที่สุดแห่งการชำระบัญชี

สมุด บัญชี และเอกสารตามวรรคสาม ผู้มีส่วนได้เสียอาจขอตรวจดูได้โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

มาตรา ๕๕ เมื่อครบเจ็ดปีนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ บสท. เตรียมการเพื่อเลิกดำเนินการโดยให้ยุบเลิก บสท. เมื่อสิ้นปีที่สิบ และชำระบัญชีให้แล้วเสร็จในเวลาไม่ช้ากว่าปีที่สิบสอง นับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และให้พระราชกำหนดนี้เป็นอันยกเลิกเมื่อครบสิบสองปีนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ทั้งนี้ ไม่เป็นการลบล้างความผิดตามพระราชกำหนดนี้ที่ได้กระทำก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ถูกยกเลิก

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ มาใช้บังคับแก่การชำระบัญชีตามวรรคหนึ่ง โดยอนุโลม

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๖ ผู้บริหารกองสินทรัพย์ พนักงานหรือลูกจ้าง หรือบุคคลใดซึ่ง บสท. มอบหมายให้ดำเนินการใดตามพระราชกำหนดนี้ผู้ใด เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด

จากลูกหนี้หรือบุคคลอื่นใด เพื่อให้ลูกหนี้รายใดชำระหนี้ให้น้อยลงกว่าที่ควรจะเป็น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท เว้นแต่ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคลให้ระวางโทษปรับเท่าจำนวนมูลค่าของสินทรัพย์ด้อยคุณภาพของลูกหนี้รายนั้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ เนื่องจากในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ประเทศไทยได้ประสบปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง ทำให้ลูกหนี้ของสถาบันการเงินไม่สามารถชำระสินเชื่อที่ตนมีกับสถาบันการเงินได้ และสินเชื่อเหล่านี้ได้กลายเป็นสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้แก่สถาบันการเงินเป็นจำนวนมาก หากปล่อยเวลาให้เนิ่นช้าต่อไป ฐานะของสถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องจะเกิดปัญหาอย่างรุนแรงและกระทบต่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจต่อไปได้ เป็นการสมควรที่จะเร่งแก้ปัญหาเพื่อรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศด้วยการจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์แห่งชาติขึ้น เพื่อให้เป็นหน่วยงานของรัฐที่จะทำหน้าที่แก้ไขปัญหาค้างชำระหนี้ของลูกหนี้ของสถาบันการเงินของรัฐและเอกชนให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ด้วยการรับโอนสินทรัพย์ที่จัดเป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพมาจากสถาบันการเงินและบริษัทบริหารสินทรัพย์เพื่อนำมาบริหารจัดการตามวิธีการที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ จะต้องพยายามให้ลูกหนี้ซึ่งรับโอนมาอยู่ในฐานะที่สามารถชำระหนี้ที่ค้างชำระได้ และให้ลูกหนี้นั้นสามารถดำเนินกิจการของตนต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หมดสิ้นลงหรือเหลือน้อยที่สุด ในขณะเดียวกันไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันการเงินจนไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้อันจะเป็นการสร้างเสถียรภาพให้แก่เศรษฐกิจและระบบสถาบันการเงินโดยรวม ซึ่งหากการจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์แห่งชาติล่าช้า ความเสียหายทางเศรษฐกิจจะเพิ่มมากขึ้นจนกระทบต่อความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างรุนแรง จึงเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

(รจ. เล่ม 118 ตอนที่ 38ก หน้า 1 8 มิถุนายน 2544)

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง การอนุมัติพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย
พ.ศ. ๒๕๔๔

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอขอให้รัฐสภาพิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ นั้น ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) วันอังคารที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๔ ที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าว และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) วันศุกร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๔ ที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าว

จึงประกาศมาตามความในมาตรา ๒๑๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติ
 บริษัทมหาชนจำกัด (ฉบับที่ ๒)
 พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ หุ้นของบริษัทแต่ละหุ้นต้องมีมูลค่าเท่ากัน”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๕๔/๑ บทบัญญัติมาตรา ๕๔ วรรคสอง มิให้นำมาใช้บังคับกับกรณีที่บริษัทปรับโครงสร้างหนี้โดยการออกหุ้นใหม่เพื่อชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ตามโครงการแปลงหนี้เป็นทุนซึ่งได้รับอนุมัติจากที่ประชุมผู้ถือหุ้นด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนเสียงทั้งหมดของผู้ถือหุ้นซึ่งมาประชุมและมีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

การออกหุ้นเพื่อชำระหนี้และโครงการแปลงหนี้เป็นทุนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๖๖/๑ บทบัญญัติมาตรา ๖๖ ในส่วนที่เกี่ยวกับการที่บริษัทเป็นเจ้าของหุ้นของตนเอง มิให้นำมาใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) บริษัทอาจซื้อหุ้นคืนจากผู้ถือหุ้นที่ออกเสียงไม่เห็นด้วยกับมติของที่ประชุมผู้ถือหุ้นซึ่งแก้ไขข้อบังคับของบริษัทเกี่ยวกับสิทธิในการออกเสียงลงคะแนนและสิทธิในการรับเงินปันผล ซึ่งผู้ถือหุ้นเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม

(๒) บริษัทอาจซื้อหุ้นคืนเพื่อบริหารทางการเงินเมื่อบริษัทมีกำไรสะสมและสภาพคล่องส่วนเกิน และการซื้อหุ้นคืนนั้นไม่เป็นเหตุให้บริษัทประสบปัญหาทางการเงิน

หุ้นที่บริษัทถืออยู่นั้นจะไม่นับเป็นองค์ประชุมในการประชุมผู้ถือหุ้น รวมทั้งไม่มีสิทธิในการออกเสียงลงคะแนนและสิทธิในการรับเงินปันผลด้วย

หุ้นที่ซื้อคืนตามวรรคหนึ่ง บริษัทจะต้องจำหน่ายออกไปภายในเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้าไม่จำหน่ายหรือจำหน่ายไม่หมดภายในเวลาที่กำหนด ให้บริษัทลดทุนที่ชำระแล้วโดยวิธีตัดหุ้นจดทะเบียนส่วนที่จำหน่ายไม่ได้

การซื้อหุ้นคืนตามวรรคหนึ่ง การจำหน่ายหุ้น และการตัดหุ้นตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕

“การออกเสียงลงคะแนนในวาระหนึ่งในส่วนที่ถือว่าหุ้นหนึ่งมีเสียงหนึ่งนั้นมิให้ใช้บังคับกับกรณีที่บริษัทได้ออกหุ้นบุริมสิทธิและกำหนดให้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนน้อยกว่าหุ้นสามัญ”

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๕ เมื่อได้รับอนุมัติจากที่ประชุมผู้ถือหุ้นแล้ว บริษัทอาจโอนหุ้นสำรองตาม มาตรา ๕๑ หุ้นสำรองตามมาตรา ๑๑๖ หรือเงินสำรองอื่น เพื่อชดเชยผลขาดทุนสะสมของบริษัท ก็ได้

การชดเชยผลขาดทุนสะสมตามวาระหนึ่ง ให้หักชดเชยจากเงินสำรองอื่นก่อนแล้วจึงหักจาก หุ้นสำรองตามมาตรา ๑๑๖ และหุ้นสำรองตามมาตรา ๕๑ ตามลำดับ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๕ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๕ บริษัทจะลดทุนจากจำนวนที่จดทะเบียนไว้แล้วได้โดยการลดมูลค่าหุ้นแต่ละหุ้น ให้ต่ำลงหรือลดจำนวนหุ้นให้น้อยลงก็ได้ แต่จะลดทุนลงไปให้ถึงต่ำกว่าจำนวนหนึ่งในสี่ของทุนทั้งหมด หาได้ไม่

ในกรณีที่บริษัทขาดทุนสะสม และได้มีการชดเชยผลขาดทุนสะสมตามมาตรา ๑๑๕ แล้ว ยังคงมีผลขาดทุนสะสมเหลืออยู่ บริษัทอาจลดทุนให้เหลือต่ำกว่าจำนวนหนึ่งในสี่ของทุนทั้งหมดก็ได้

การลดมูลค่าหุ้นหรือลดจำนวนหุ้นตามวาระหนึ่งหรือวาระสองเป็นจำนวนเท่าใด และด้วยวิธีการอย่างไร จะกระทำได้อันเมื่อที่ประชุมผู้ถือหุ้นลงมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของ จำนวนเสียงทั้งหมดของผู้ถือหุ้นที่มาประชุมและมีสิทธิออกเสียงลงคะแนน ทั้งนี้ บริษัทต้องนำมติ นั้นไปขอจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ที่ประชุมลงมติ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติเดิมในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดมูลค่าหุ้นขั้นต่ำ และในส่วนที่เกี่ยวกับการไม่เปิดช่องให้บริษัทมหาชนจำกัดสามารถซื้อหรือถือหุ้นของตนเอง หรือใช้ประโยชน์จากการใช้หนี้แปลงเป็นทุนได้ รวมทั้งไม่สามารถนำทุนสำรองบางประเภทมาใช้ในการบริหารทางการเงินของบริษัทเพื่อลดผลขาดทุนสะสมได้ ทำให้การบริหารงานของบริษัทไม่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจที่ผันแปรไป จึงสมควรแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติที่ใช้อยู่เดิมให้มีประสิทธิภาพ เป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานของบริษัทและเป็นแรงจูงใจนักลงทุน รวมทั้งให้มีส่วนในการช่วยฟื้นฟูและเพิ่มประสิทธิภาพของตลาดทุน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(รจ. เล่ม 118 ตอนที่ 51ก หน้า 1 3 กรกฎาคม 2544)

พระราชบัญญัติ

เปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดปากพนัง

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดปากพนัง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดปากพนัง พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ศาลจังหวัดปากพนังมีเขตอำนาจตลอดท้องที่อำเภอปากพนัง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ อำเภอเชียรใหญ่ และอำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช

มาตรา ๔ บรรดาคดีของเขตท้องที่ตำบลทางพูน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ศาลได้รับไว้พิจารณาพิพากษาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลนั้นมีอำนาจพิจารณาพิพากษาต่อไป

มาตรา ๕ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

(รจ. เล่ม 118 ตอนที่ 60ก หน้า 1 24 กรกฎาคม 2544)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการตั้งอำเภอเฉลิมพระเกียรติ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีเขตการปกครองตลอดท้องที่ตำบลเชียรเขา ตำบลคอนดรอ ตำบลสวนหลวง ซึ่งเดิมอยู่ในเขตการปกครองท้องที่ของอำเภอเชียรใหญ่ และอยู่ในเขตอำนาจศาลจังหวัดปากพนัง และตำบลทางพูน ซึ่งเดิมอยู่ในเขตการปกครองท้องที่ของอำเภอร่อนพิบูลย์ และอยู่ในเขตอำนาจศาลจังหวัดทุ่งสง ดังนั้น เพื่อให้การกำหนดเขตศาลเป็นไปโดยชัดเจน สมควรเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดปากพนัง โดยให้ศาลจังหวัดปากพนังมีเขตอำนาจตลอดท้องที่อำเภอเฉลิมพระเกียรติด้วย เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้มีอรรถคดี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๔๕ แห่งพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ในกรณีสถาบันการเงินเป็นผู้โอน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด และในกรณีบริษัทบริหารสินทรัพย์เป็นผู้โอน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

(รจ. เล่ม 118 ตอนที่ 84ก หน้า 1 25 กันยายน 2544)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากบทบัญญัติของพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ในเรื่องการประเมินมูลค่าหลักประกันของสินทรัพย์ด้วยคุณภาพที่บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยจะรับโอน ในกรณีของที่ดินให้ใช้ราคาประเมินทุนทรัพย์ของกรมที่ดิน ซึ่งมีได้มีราคาประเมินตามหลักราคาตลาดเป็นรายแปลงของที่ดินทุกแปลง การจะขอให้กรมที่ดินประเมินราคาที่ดินตามหลักการดังกล่าวของแต่ละแปลง ต้องใช้เวลานานมาก ทำให้เกิดความล่าช้าในการรับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ อันเป็นเหตุให้การแก้ไขปัญหาสินทรัพย์ด้วยคุณภาพในระบบสถาบันการเงินต้องเน้นช้าออกไป และจะส่งผลกระทบต่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ และโดยที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันไว้ให้สถาบันการเงินถือปฏิบัติอยู่แล้ว จึงสมควรใช้หลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของธนาคารแห่งประเทศไทยมาใช้บังคับแทน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๕)

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๕) พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑๒) ของมาตรา ๓๓/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๒) “นำเข้า” หมายความว่า นำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร และให้หมายความรวมถึง การนำสินค้าที่ต้องเสียอากรขาเข้าหรือที่ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรออกจาก เขตปลอดอากรโดยมิใช่เพื่อส่งออกด้วย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (ก) ของ (๑๔) ในมาตรา ๗๗/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) การนำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรเฉพาะสินค้าที่ต้องเสียอากรขาออก หรือที่ได้รับยกเว้นอากรขาออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีกำหนด”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “เขตอุตสาหกรรมส่งออก” ใน (๒๑) ของมาตรา ๗๗/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒๑) “เขตปลอดอากร” หมายความว่า เขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตอุตสาหกรรมส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และเขตที่มีกฎหมาย กำหนดให้ยกเว้นอากรขาเข้า”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (ข) ของ (๔) ในมาตรา ๗๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ข) การส่งออกในกรณีที่น่าสินค้าเข้าไปในเขตปลอดอากรตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๔) (ก) ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นในวันที่นำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตดังกล่าว”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๗๘/๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) การนำเข้ากรณีนำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรแล้วนำสินค้าออกจากเขตดังกล่าวโดยมิใช่เพื่อส่งออกตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๗/๑ (๑๒) ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นในวันที่นำสินค้านั้น ออกจากเขตดังกล่าวโดยมิใช่เพื่อส่งออก”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของ (๒) ของมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักรและได้มีการใช้บริการนั้นในต่างประเทศ ให้รวมถึงการให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักรเพื่อใช้ผลิตสินค้าในเขตปลอดอากรเพื่อส่งออก และการให้บริการที่กระทำในเขตดังกล่าวเพื่อใช้ผลิตสินค้าเพื่อส่งออกด้วย”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ (๖) ของมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) การขายสินค้าหรือการให้บริการระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนกับคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือระหว่างผู้ประกอบการกับผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตปลอดอากร ไม่ว่าจะอยู่ในเขตเดียวกันหรือไม่ หรือระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนกับผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตปลอดอากร ทั้งนี้ เฉพาะการขายสินค้าหรือการให้บริการที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (ข) ของ (๒) ในมาตรา ๘๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ข) สินค้าจากต่างประเทศที่นำเข้าไปในเขตปลอดอากร ทั้งนี้ เฉพาะสินค้าที่ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยกรณีนั้น”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๓/๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๓/๘ ในกรณีที่มีการนำสินค้าที่นำเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือเขตปลอดอากร ถ้าภายหลังสินค้านั้นได้ปล่อยออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยมิใช่เพื่อส่งออก หรือได้มีการนำสินค้าออกจากเขตปลอดอากรโดยมิใช่เพื่อส่งออก ให้ผู้นำเข้าที่มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มยื่นใบขนสินค้าและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มต่อเจ้าพนักงานศุลกากรพร้อมกับการชำระอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเพื่อกำหนดให้มีการจัดตั้งเขตปลอดอากรขึ้นเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการส่งออก โดยผู้ประกอบการในเขตดังกล่าวจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีในทำนองเดียวกันกับเขตอุตสาหกรรมส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย แต่โดยที่บทบัญญัติของประมวลรัษฎากรได้กำหนดให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับเขตอุตสาหกรรมส่งออกเท่านั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรเพื่อให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีครอบคลุมถึงเขตปลอดอากร และเขตที่มีกฎหมายกำหนดให้ยกเว้นอากรขาเข้าตามที่จะได้มีการจัดตั้งขึ้นต่อไปด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(รจ. เส็ม 118 ตอนที่ 85ก หน้า 1 27 กันยายน 2544)

พระราชบัญญัติ
เชื้อโรคและพิษจากสัตว์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔
เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเชื้อโรคและพิษจากสัตว์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕
ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “ผลิต” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเชื้อโรคและ
พิษจากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““ผลิต” หมายความว่า เพาะ ผสม ปุรง แปรสภาพ แบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุ”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์
พ.ศ. ๒๕๒๕

“มาตรา ๕/๑ บทบัญญัติตามมาตรา ๕ ไม่ใช่บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น สถาบันการศึกษาทางวิทยาศาสตร์หรือสถานพยาบาลที่เป็นหน่วยงานของรัฐ องค์กร
เกษตรกรรม และสภากาชาดไทย ทั้งนี้ เฉพาะในงานอันเกี่ยวกับการควบคุมโรค การป้องกันโรค การบำบัดโรค
การศึกษาหรือการวิจัย

หน่วยงานที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด
ในกฎกระทรวง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์
พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๘ ใบอนุญาตตามมาตรา ๕ ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่อยู่ใบอนุญาต
ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่น
คำขอแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด
ในกฎกระทรวง”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์
พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๑๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่ครอบครอง สถานที่จำหน่ายหรือสถานที่เก็บซึ่งเชื้อโรค
หรือพิษจากสัตว์ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น
เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) นำเชื้อโรคหรือพิษจากสัตว์ในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์

(๓) เรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากผู้รับใบอนุญาตหรือจากบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

(๔) ยึดหรืออายัดเชื้อโรคหรือพิษจากสัตว์และเครื่องมือเครื่องใช้ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ
ความผิด ตลอดจนภาชนะหรือหีบห่อบรรจุและเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี ในกรณี
ที่มีเหตุอันสมควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) สั่งให้บุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่น ในกรณีที่มีเหตุ
อันควรเชื่อว่าถ้อยคำ บัญชี เอกสารหรือหลักฐานดังกล่าวมีประโยชน์แก่การค้นพบการกระทำความผิด
ตามพระราชบัญญัตินี้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับใบอนุญาตหรือบรรดาบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับอำนาจความสะดวกตามสมควร”

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑/๑ มาตรา ๑๑/๒ มาตรา ๑๑/๓ และมาตรา ๑๑/๔ แห่งพระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕

“มาตรา ๑๑/๑ สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๑๑ (๔) ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของหรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่พิพากษาให้ริบและผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนหรือมิได้ร้องขอให้ถอนการอายัดภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้ยึดหรืออายัดหรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข

มาตรา ๑๑/๒ ถ้าสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๑๑ (๔) เป็นของเสียหายหรือค่าใช้จ่ายในการเก็บไว้จะเกินส่วนกับค่าแห่งสิ่งของนั้น อธิบดีจะสั่งให้จัดการทำลายสิ่งนั้นเสียหรือจัดการตามควรแก่กรณีตามวิธีการที่อธิบดีกำหนดก็ได้

ในกรณีที่สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามวรรคหนึ่งอาจจำหน่ายได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการขายทอดตลาดหรือขายให้แก่หน่วยงานของรัฐ เงินที่ขายได้เมื่อหักค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา การจำหน่ายและค่าภาระที่เกี่ยวข้องแล้ว ได้เงินจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดเงินนั้นไว้แทน

มาตรา ๑๑/๓ ถ้าสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๑๑ (๔) หากเก็บไว้จะเป็นอันตรายต่อสาธารณสุข อธิบดีจะสั่งให้จัดการทำลายสิ่งนั้นเสียตามวิธีการที่อธิบดีกำหนดก็ได้

มาตรา ๑๑/๔ ในกรณีที่ต้องทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณีกับสิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๑๑/๒ หรือมาตรา ๑๑/๓ แล้วแต่กรณี หากมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นให้เจ้าของสิ่งของดังกล่าวมีหน้าที่จ่ายหรือชดใช้เงินจำนวนนั้นให้แก่กระทรวงสาธารณสุข”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕

“มาตรา ๑๒/๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕

“มาตรา ๒๕/๑ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้”

มาตรา ๑๐ ใบอนุญาตที่ได้ออกก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่ใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตซึ่งสิ้นอายุตามวรรคหนึ่งจะต้องยื่นคำขอ ก่อนวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่ใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้ จนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น และให้นำมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราช บัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ สถาบันการศึกษาทางวิทยาศาสตร์หรือสถานพยาบาลซึ่งไม่ได้รับยกเว้นตาม มาตรา ๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัตินี้ ที่เพาะเชื้อโรคหรือพิษจากสัตว์เพื่อการชันสูตรโรค การบำบัดโรค การควบคุมโรค หรือการเรียนการสอนอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะเพาะเชื้อโรคหรือ พิษจากสัตว์ต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้เพาะเชื้อโรคหรือพิษจากสัตว์ต่อไปได้จนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่อนุญาต

มาตรา ๑๒ บรรดากฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเชื้อโรค และพิษจากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไป จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

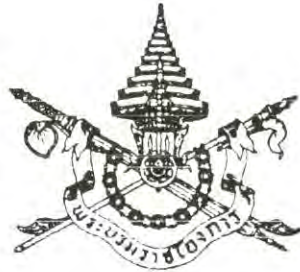
มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ เพื่อกำหนดประเภทของหน่วยงานที่ไม่ต้องมีใบอนุญาตผลิต ครอบครอง จำหน่าย นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านซึ่งเชื้อโรคหรือพิษจากสัตว์แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กฎกระทรวงกำหนด และแก้ไขกำหนดวันสิ้นอายุใบอนุญาตโดยให้สิ้นอายุพร้อมกันในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่ออกใบอนุญาต เพื่อความสะดวกต่อการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่และบุคคลที่เกี่ยวข้องในการต่ออายุใบอนุญาต รวมทั้งเพิ่มอำนาจให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่และกำหนดหลักเกณฑ์ให้สิ่งของที่ถูกยึดหรืออายัดตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข หรือสามารถจัดการทำลายหรือดำเนินการตามควรแก่กรณีกับสิ่งของนั้นก่อนคดีถึงที่สุดได้ หากเห็นว่าสิ่งของนั้น ถ้าเก็บไว้จะเป็นอันตรายต่อสาธารณสุขหรือเป็นของเสียหายหรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะสูงเกินกว่ามูลค่าของสิ่งของ ตลอดจนกำหนดให้อธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ เพื่อให้เหมาะสมและคล่องตัวในการปฏิบัติงานยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

การทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมต่อไปนี้แทน

“อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๒) การต่ออายุใบอนุญาตทำงานหรือ การขยายระยะเวลาทำงาน	ครั้งละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๓) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๓,๐๐๐ บาท
(๔) การอนุญาตให้ทำงานอื่นหรือ เปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงาน	ครั้งละ	๕,๐๐๐ บาท
(๕) ค่ายื่นคำขอ	ฉบับละ	๑๐๐ บาท

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงสาขาอาชีพของคนต่างด้าวก็ได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

(รจ. เล่ม 118 ตอนที่ 87ก หน้า 1 -30 กันยายน 2544)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและค่าของเงินตราที่เปลี่ยนแปลงไปสมควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่าม่วง ตำบลทุ่งทอง อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี
และตำบลทุ่งบัว ตำบลกำแพงแสน ตำบลคอนข่อย อำเภอกำแพงแสน
ตำบลลำลูกบัว อำเภอดอนตูม ตำบลดอนตูม ตำบลบางเลน
อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่าม่วง ตำบลทุ่งทอง อำเภอท่าม่วง
จังหวัดกาญจนบุรี และตำบลทุ่งบัว ตำบลกำแพงแสน ตำบลคอนข่อย อำเภอกำแพงแสน ตำบลลำลูกบัว
อำเภอดอนตูม ตำบลดอนตูม ตำบลบางเลน อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม เพื่อสร้างคลองส่งน้ำดิบ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับ
มาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่าม่วง ตำบลทุ่งทอง อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี และตำบลทุ่งบัว ตำบลกำแพงแสน ตำบลดอนข่อย อำเภอกำแพงแสน ตำบลลำลูกบัว อำเภอดอนตูม ตำบลดอนตูม ตำบลบางเลน อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ผู้ว่าการการประปานครหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่าม่วง ตำบลทุ่งทอง อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี และตำบลทุ่งบัว ตำบลกำแพงแสน ตำบลดอนข่อย อำเภอกำแพงแสน ตำบลลำลูกบัว อำเภอดอนตูม ตำบลดอนตูม ตำบลบางเลน อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่การประปานครหลวงเพื่อสร้างคลองส่งน้ำดิบ

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนตามมาตรา ๔ ภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากการประปานครหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างคลองส่งน้ำดิบ ในท้องที่ตำบลท่าม่วง ตำบลทุ่งทอง อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี และตำบลทุ่งบัว ตำบลกำแพงแสน ตำบลดอนข่อย อำเภอกำแพงแสน ตำบลลำลูกบัว อำเภอดอนตูม ตำบลดอนตูม ตำบลบางเลน อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนไว้แล้ว ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี และอำเภอกำแพงแสน อำเภอดอนตูม อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม พ.ศ. ๒๕๓๕ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(รจ. เล่ม 118 ตอนที่ 90ก หน้า 1 4 ตุลาคม 2544)

พระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้ตั้งเป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น
๑,๐๒๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกเป็นรายจ่ายตามที่ระบุต่อไปในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายงบกลาง ในความควบคุมของกระทรวงการคลังและสำนัก
งบประมาณ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๘๓,๕๔๐,๕๒๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ ๔๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) เงินช่วยเหลือข้าราชการ ลูกจ้าง

และพนักงานของรัฐ

๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) เงินเลื่อนขั้น เลื่อนอันดับเงินเดือน และเงินปรับวุฒิข้าราชการ	๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) เงินสำรอง เงินสมทบและเงินชดเชย ของข้าราชการ	๑๖,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) เงินสมทบของลูกจ้างประจำ	๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๖) เงินชดเชยค่างานสิ่งก่อสร้าง	๑,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๗) เงินรางวัลประจำปี	๔,๔๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๘) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเสด็จพระราชดำเนิน และต้อนรับประมุขต่างประเทศ	๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๙) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๕,๒๘๕,๕๗๔,๐๐๐ บาท
(๑๐) เงินขวัญถุงโครงการเปลี่ยนเส้นทางชีวิต : เกษียณก่อนกำหนด	๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๑) ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงระบบงบประมาณ	๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๒) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการรักษา ความมั่นคงของประเทศ	๒๕๕,๕๕๖,๐๐๐ บาท
(๑๓) เงินราชการลับในการรักษา ความมั่นคงของประเทศ	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๔) ค่าใช้จ่ายตามโครงการอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ	๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๕) ค่าใช้จ่ายในการชำระหนี้ กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง	๑๑,๖๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๖) ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานของรัฐ	๑๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๗) ค่าใช้จ่ายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า	๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๘) ค่าใช้จ่ายสำรองเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ	๕๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๕ งบประมาณรายจ่ายของสำนักนายกรัฐมนตรี และหน่วยงานในกำกับ

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๐,๐๐๕,๐๓๘,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	รวม	๑,๓๐๑,๓๓๓,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานพัฒนาแนวนโยบายแห่งรัฐ		๑,๓๐๑,๓๓๓,๕๐๐ บาท	
ข. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	รวม	๔๐๔,๘๕๕,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารงานขององค์กรแห่งรัฐ		๔๐๔,๘๕๕,๐๐๐ บาท	
ค. สำนักข่าวกรองแห่งชาติ	รวม	๓๐๐,๔๔๘,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานรักษาความมั่นคงภายใน		๑๖๒,๐๕๕,๐๐๐ บาท	
๒. แผนงานดำเนินนโยบายเพื่อความมั่นคง		๘๓,๐๓๑,๐๐๐ บาท	
๓. แผนงานผลประโยชน์ในต่างประเทศ		๕๕,๒๘๒,๐๐๐ บาท	
ง. สำนักงบประมาณ	รวม	๓๑๘,๐๑๓,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการคลังและระบบเศรษฐกิจ		๒๘๘,๑๘๕,๐๐๐ บาท	
๒. แผนงานพัฒนาแนวนโยบายแห่งรัฐ		๒๙,๘๒๘,๐๐๐ บาท	
จ. สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ	รวม	๓๕,๕๕๖,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานรักษาความมั่นคงภายใน		๔,๐๓๕,๐๐๐ บาท	
๒. แผนงานดำเนินนโยบายเพื่อความมั่นคง		๖๘,๔๑๓,๘๐๐ บาท	
๓. แผนงานบริหารงานขององค์กรแห่งรัฐ		๓,๑๐๘,๗๐๐ บาท	
ฉ. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	รวม	๘๓,๔๐๓,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม		๘๓,๔๐๓,๐๐๐ บาท	
ช. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน	รวม	๑,๐๕๐,๘๐๓,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานจัดการโครงสร้างองค์กร และบุคลากรในระบบราชการ		๑๐๕,๕๕๑,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานเตรียมกำลังคนภาครัฐ		๘๐๑,๑๖๓,๐๐๐ บาท	
๓. แผนงานปฏิรูประบบบริหารภาครัฐ		๑๘๔,๐๘๙,๐๐๐ บาท	
ซ. สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบ การจราจรทางบก	รวม	๑๑๕,๖๐๒,๖๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานขนส่งทางบก		๑๑๕,๖๐๒,๖๐๐ บาท	

ณ. สำนักงานคณะกรรมการนโยบาย			
พลังงานแห่งชาติ	รวม	๒๓,๕๑๕,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมประสิทธิภาพ			
การใช้พลังงาน		๒๓,๕๑๕,๐๐๐ บาท	
ญ. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ			
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	รวม	๓๕๕,๘๓๔,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านเศรษฐกิจและสังคม		๓๕๕,๘๓๔,๐๐๐ บาท	
ฎ. สำนักงานคณะกรรมการพิเศษ			
เพื่อประสานงานโครงการ			
อันเนื่องมาจากพระราชดำริ	รวม	๒๖,๑๕๕,๗๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านเศรษฐกิจและสังคม		๒๖,๑๕๕,๗๐๐ บาท	
ฏ. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	รวม	๒๓๕,๔๖๘,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมธุรกิจอุตสาหกรรม		๒๓๕,๔๖๘,๐๐๐ บาท	
ฐ. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๒๔๒,๕๘๒,๔๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานพัฒนาแนวนโยบายแห่งรัฐ		๒๔๒,๕๘๒,๔๐๐ บาท	
ฑ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ	รวม	๒๕๔,๘๒๑,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านเศรษฐกิจและสังคม		๒๕๔,๘๒๑,๕๐๐ บาท	
ฒ. สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน			
และปราบปรามยาเสพติด	รวม	๑,๓๖๑,๗๒๐,๘๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานป้องกันและแก้ไข			
ปัญหา ยาเสพติด		๑,๓๖๑,๗๒๐,๘๐๐ บาท	
ณ. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม			
และประสานงานเยาวชนแห่งชาติ	รวม	๘๗,๓๔๒,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานพัฒนาเด็กและเยาวชน		๘๗,๓๔๒,๐๐๐ บาท	
ด. สำนักงานสถิติแห่งชาติ	รวม	๕๑๒,๘๖๐,๘๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านเศรษฐกิจและสังคม		๕๑๒,๘๖๐,๘๐๐ บาท	

ค. กรมประชาสัมพันธ์	รวม	๕๘๒,๒๕๕,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริการของรัฐ		๕๔๕,๕๘๕,๐๐๐ บาท	
๒. แผนงานจัดการศึกษานอกโรงเรียน		๓๖,๗๑๐,๐๐๐ บาท	
ด. กรมวิเทศสหการ	รวม	๒๖๕,๖๖๕,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานความร่วมมือกับต่างประเทศ		๒๖๕,๖๖๕,๐๐๐ บาท	
ท. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย	รวม	๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานพัฒนาและส่งเสริม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
ช. สำนักงานคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค	รวม	๖๑,๐๔๕,๖๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานคุ้มครองผู้บริโภค		๖๑,๐๔๕,๖๐๐ บาท	
น. สำนักงานป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน	รวม	๑๕๗,๖๑๕,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานป้องกันและควบคุม อาชญากรรม		๑๕๗,๖๑๕,๐๐๐ บาท	
บ. สำนักงานปฏิรูปการศึกษา	รวม	๓๗,๑๓๔,๔๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษา		๓๗,๑๓๔,๔๐๐ บาท	
ป. สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)	รวม	๑๖๘,๘๖๐,๒๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานปรับปรุงและ พัฒนาคุณภาพการศึกษา		๑๖๘,๘๖๐,๒๐๐ บาท	
ผ. สำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ	รวม	๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริการสุขภาพ		๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงกลาโหม

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๗๘,๕๘๔,๑๘๓,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม	รวม	๒,๓๑๘,๐๓๘,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารทั่วไป		๑,๐๗๕,๐๕๕,๐๐๐ บาท	
๒. แผนงานป้องกันราชอาณาจักร		๒๑๖,๗๖๘,๐๐๐ บาท	
๓. แผนงานผลประโยชน์ในต่างประเทศ		๑๕,๗๗๑,๐๐๐ บาท	
๔. แผนงานบริการสุขภาพ		๑๖๑,๒๑๕,๐๐๐ บาท	
๕. แผนงานสวัสดิการสังคมและ สังคมสงเคราะห์		๘๔๓,๖๘๕,๐๐๐ บาท	
๖. แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติด		๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
ข. กรมราชองครักษ์	รวม	๑๘๐,๐๖๘,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารทั่วไป		๑๖๔,๘๓๖,๐๐๐ บาท	
๒. แผนงานป้องกันราชอาณาจักร		๑๕,๒๓๒,๐๐๐ บาท	
ค. กองบัญชาการทหารสูงสุด	รวม	๗,๗๑๗,๓๖๔,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารทั่วไป		๓,๕๑๘,๔๒๑,๐๐๐ บาท	
๒. แผนงานป้องกันราชอาณาจักร		๒,๕๒๘,๔๐๐,๔๐๐ บาท	
๓. แผนงานผลประโยชน์ในต่างประเทศ		๖,๕๔๕,๖๐๐ บาท	
๔. แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติด		๑๘๐,๐๐๑,๐๐๐ บาท	
๕. แผนงานพัฒนาชนบท		๑,๕๔๓,๕๕๒,๐๐๐ บาท	
ง. กองทัพบก	รวม	๓๗,๓๐๑,๕๒๕,๖๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารทั่วไป		๒๘,๒๐๐,๔๗๘,๗๐๐ บาท	
๒. แผนงานป้องกันราชอาณาจักร		๘,๒๘๕,๕๔๐,๐๐๐ บาท	
๓. แผนงานผลประโยชน์ในต่างประเทศ		๑๗๑,๘๑๘,๑๐๐ บาท	
๔. แผนงานบริการสุขภาพ		๕๑๔,๑๐๖,๓๐๐ บาท	
๕. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๕,๑๘๗,๕๐๐ บาท	
๖. แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติด		๑๑๕,๕๕๕,๐๐๐ บาท	

จ. กองทัพเรือ	รวม	๑๕,๖๘๓,๗๘๒,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารทั่วไป		๕,๘๐๐,๕๐๗,๐๐๐ บาท	
๒. แผนงานป้องกันราชอาณาจักร		๕,๕๕๐,๖๓๘,๐๐๐ บาท	
๓. แผนงานผลประโยชน์ในต่างประเทศ		๑๐๕,๓๓๕,๐๐๐ บาท	
๔. แผนงานบริการสุขภาพ		๑๒๕,๐๕๔,๐๐๐ บาท	
๕. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๔,๒๒๐,๐๐๐ บาท	
๖. แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด		๔๕,๕๘๔,๐๐๐ บาท	
ฉ. กองทัพอากาศ	รวม	๑๕,๓๘๓,๔๐๖,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารทั่วไป		๘,๕๗๕,๐๓๗,๐๐๐ บาท	
๒. แผนงานป้องกันราชอาณาจักร		๖,๕๕๗,๕๑๔,๐๐๐ บาท	
๓. แผนงานผลประโยชน์ในต่างประเทศ		๕๘,๑๓๖,๐๐๐ บาท	
๔. แผนงานบริการสุขภาพ		๗๗,๗๑๐,๐๐๐ บาท	
๕. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
๖. แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด		๒๕,๐๐๕,๐๐๐ บาท	
มาตรา ๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการคลัง และหน่วยงานในกำกับ			
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๑๔,๕๑๗,๗๒๗,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
ก. สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง	รวม	๑๐๖,๕๕๒,๐๘๕,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการคลังและงบประมาณ		๒๐๑,๕๘๕,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานชำระหนี้เงินกู้		๑๐๖,๓๕๐,๑๐๐,๐๐๐ บาท	
ข. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	รวม	๑๕๗,๐๖๓,๖๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการคลังและงบประมาณ		๑๓๑,๕๕๕,๑๐๐ บาท	
๒. แผนงานผลประโยชน์ในต่างประเทศ		๒๕,๕๐๘,๕๐๐ บาท	
ค. กรมธนารักษ์	รวม	๔๑๒,๐๑๕,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการคลังและงบประมาณ		๔๑๒,๐๑๕,๕๐๐ บาท	
ง. กรมบัญชีกลาง	รวม	๗๒๖,๑๒๒,๖๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการคลังและงบประมาณ		๗๑๕,๕๗๖,๓๐๐ บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมการบริหารและวิชาการ		๑๐,๕๔๖,๓๐๐ บาท	

จ. กรมศุลกากร	รวม	๑,๓๕๔,๒๗๒,๘๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการคลังและงบประมาณ		๑,๓๓๔,๐๒๐,๓๐๐ บาท	
๒. แผนงานผลประโยชน์ในต่างประเทศ		๒๐,๒๕๒,๕๐๐ บาท	
ฉ. กรมสรรพสามิต	รวม	๑,๐๖๓,๘๔๒,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการคลังและงบประมาณ		๑,๐๖๓,๘๔๒,๐๐๐ บาท	
ช. กรมสรรพากร	รวม	๔,๓๔๒,๓๒๑,๔๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการคลังและงบประมาณ		๔,๓๔๒,๓๒๑,๔๐๐ บาท	
ซ. สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)	รวม	๒๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานพัฒนาศักยภาพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรชุมชน		๒๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการต่างประเทศ

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔,๓๗๘,๕๔๔,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ	รวม	๔,๓๗๘,๕๔๔,๗๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานดำเนินนโยบายเพื่อความมั่นคง		๑,๑๗๔,๐๓๓,๓๐๐ บาท	
๒. แผนงานผลประโยชน์ในต่างประเทศ		๓,๒๐๑,๖๘๖,๔๐๐ บาท	
๓. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว		๒,๘๒๕,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๙ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖๓,๔๓๕,๕๕๕,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์	รวม	๓,๔๒๗,๖๘๓,๔๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมประสิทธิภาพ การผลิตด้านการเกษตร		๓,๓๖๕,๒๘๕,๖๐๐ บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจ การเกษตร		๕๓,๘๐๕,๐๐๐ บาท	
๓. แผนงานอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ		๔,๕๘๔,๘๐๐ บาท	

ข. กรมชลประทาน	รวม	๒๕,๔๓๒,๕๒๘,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิตด้านการเกษตร		๒๘,๗๑๖,๐๕๒,๑๐๐ บาท	
๒. แผนงานวางผังเมืองและบริการพื้นฐาน		๕๕๘,๓๐๒,๒๐๐ บาท	
๓. แผนงานบริการสุขภาพ		๑๐๖,๕๗๒,๑๐๐ บาท	
๔. แผนงานอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ		๑๑,๒๐๑,๗๐๐ บาท	
ค. กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	รวม	๔๕๓,๔๐๕,๒๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจการเกษตร		๔๕๓,๔๐๕,๒๐๐ บาท	
ง. กรมประมง	รวม	๓,๒๐๒,๓๕๓,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิตด้านการเกษตร		๒,๗๓๕,๐๓๔,๐๐๐ บาท	
๒. แผนงานอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ		๓๑๓,๓๑๕,๕๐๐ บาท	
๓. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว		๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
จ. กรมปศุสัตว์	รวม	๒,๕๘๓,๓๘๕,๒๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิตด้านการเกษตร		๒,๕๘๓,๓๘๕,๒๐๐ บาท	
ฉ. กรมป่าไม้	รวม	๘,๔๘๓,๐๓๕,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ		๘,๐๗๖,๖๗๑,๖๐๐ บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว		๔๐๖,๓๖๘,๓๐๐ บาท	
ช. กรมพัฒนาที่ดิน	รวม	๒,๖๕๔,๑๗๑,๖๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิตด้านการเกษตร		๒,๖๓๒,๖๘๕,๖๐๐ บาท	

๒. แผนงานส่งเสริมและพัฒนา การท่องเที่ยว		๒๑,๔๘๖,๐๐๐ บาท	
ซ. กรมวิชาการเกษตร	รวม	๓,๐๕๒,๘๕๕,๘๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมประสิทธิภาพ การผลิตด้านการเกษตร		๓,๐๔๐,๔๘๑,๘๐๐ บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมการพัฒนา ธุรกิจการเกษตร		๑๒,๘๐๖,๐๐๐ บาท	
๓. แผนงานส่งเสริมและพัฒนา การท่องเที่ยว		๓๒,๕๗๒,๐๐๐ บาท	
ฅ. กรมส่งเสริมการเกษตร	รวม	๕,๔๕๒,๔๕๕,๗๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมประสิทธิภาพ การผลิตด้านการเกษตร		๕,๑๓๘,๕๓๑,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมการพัฒนา ธุรกิจการเกษตร		๒๔๔,๐๔๕,๘๐๐ บาท	
๓. แผนงานส่งเสริมและพัฒนา การท่องเที่ยว		๖๕,๘๗๘,๐๐๐ บาท	
ฉ. กรมส่งเสริมสหกรณ์	รวม	๒,๓๖๓,๐๖๗,๖๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมการพัฒนา ธุรกิจการเกษตร		๒,๓๔๔,๗๒๒,๖๐๐ บาท	
๒. แผนงานพัฒนานวัตกรรมและส่งเสริมอาชีพ		๑๘,๐๑๑,๐๐๐ บาท	
๓. แผนงานส่งเสริมและพัฒนา การท่องเที่ยว		๔,๓๓๔,๐๐๐ บาท	
ค. สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	รวม	๑,๕๑๗,๔๔๓,๘๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมประสิทธิภาพ การผลิตด้านการเกษตร		๑,๕๑๗,๔๔๓,๘๐๐ บาท	
ง. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	รวม	๓๓๓,๑๕๒,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมประสิทธิภาพ การผลิตด้านการเกษตร		๓๓๓,๑๕๒,๕๐๐ บาท	

มาตรา ๑๐ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงคมนาคม
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓๕,๘๑๐,๕๓๖,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม	รวม	๑๔๕,๘๕๓,๓๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานขนส่งและสื่อสาร		๑๔๕,๘๕๓,๓๐๐ บาท	
ข. กรมการขนส่งทางบก	รวม	๑,๓๓๒,๕๐๓,๗๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานขนส่งทางบก		๑,๓๓๒,๕๐๓,๗๐๐ บาท	
ค. กรมการบินพาณิชย์	รวม	๘๒๒,๖๒๖,๒๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานขนส่งทางอากาศ		๘๒๒,๖๒๖,๒๐๐ บาท	
ง. กรมเจ้าท่า	รวม	๒,๑๓๕,๒๔๘,๗๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานขนส่งทางน้ำ		๒,๑๒๐,๒๔๘,๗๐๐ บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมและพัฒนา การท่องเที่ยว		๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
จ. กรมทางหลวง	รวม	๓๐,๔๘๐,๓๐๕,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานขนส่งทางบก		๓๐,๔๘๐,๓๐๕,๐๐๐ บาท	
ฉ. กรมไปรษณีย์โทรเลข	รวม	๑๓๓,๒๑๘,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานสื่อสารโทรคมนาคม		๑๓๓,๒๑๘,๐๐๐ บาท	
ช. กรมอุตุนิยมวิทยา	รวม	๗๑๗,๕๗๗,๗๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริการของรัฐ		๗๑๗,๕๗๗,๗๐๐ บาท	
ซ. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การพาณิชย์	รวม	๔๒,๗๖๐,๒๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานขนส่งทางน้ำ		๔๒,๗๖๐,๒๐๐ บาท	

มาตรา ๑๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพาณิชย์

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔,๗๐๐,๓๐๕,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์	รวม	๖๑๔,๘๓๕,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ในประเทศ		๓๔๘,๔๗๖,๐๐๐ บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ระหว่างประเทศ		๒๖๖,๓๕๙,๑๐๐ บาท	

ข. กรมการค้าต่างประเทศ	รวม	๕๕๓,๑๐๘,๘๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ระหว่างประเทศ		๒๒๕,๗๕๐,๔๐๐ บาท	
๒. แผนงานชำระหนี้เงินกู้		๓๒๗,๓๕๘,๔๐๐ บาท	
ค. กรมการค้าภายใน	รวม	๓๕๔,๑๐๑,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ในประเทศ		๓๕๔,๑๐๑,๐๐๐ บาท	
ง. กรมการประกันภัย	รวม	๑๕๐,๗๘๐,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ในประเทศ		๑๕๐,๗๘๐,๑๐๐ บาท	
จ. กรมทะเบียนการค้า	รวม	๔๔๗,๒๗๒,๓๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ในประเทศ		๔๔๗,๒๗๒,๓๐๐ บาท	
ฉ. กรมทรัพย์สินทางปัญญา	รวม	๕๕,๗๒๗,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ในประเทศ		๕๕,๗๒๗,๐๐๐ บาท	
ช. กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์	รวม	๑๕๐,๒๓๗,๘๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ระหว่างประเทศ		๑๕๐,๒๓๗,๘๐๐ บาท	
ซ. กรมส่งเสริมการค้าส่งออก	รวม	๑,๗๗๐,๒๔๗,๔๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ระหว่างประเทศ		๑,๗๗๐,๒๔๗,๔๐๐ บาท	

มาตรา ๑๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานในกำกับ

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๐๕,๖๓๑,๒๕๔,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	รวม	๒,๕๔๕,๗๗๘,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมการบริหารและวิชาการ		๒,๓๖๖,๐๒๒,๒๐๐ บาท	
๒. แผนงานบริหารด้านเศรษฐกิจและสังคม		๕๗,๒๑๐,๐๐๐ บาท	
๓. แผนงานรักษาความมั่นคงภายใน		๘๒,๕๔๕,๘๐๐ บาท	
ข. กรมการปกครอง	รวม	๕๕,๗๕๓,๑๑๑,๔๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมการบริหารและวิชาการ		๕,๕๕๑,๑๒๗,๘๐๐ บาท	
๒. แผนงานบริการของรัฐ		๘๘๑,๓๔๐,๓๐๐ บาท	
๓. แผนงานรักษาความมั่นคงภายใน		๑,๘๔๔,๒๔๓,๐๐๐ บาท	
๔. แผนงานรักษาความปลอดภัยสาธารณะ		๑๓๕,๕๕๘,๘๐๐ บาท	
๕. แผนงานส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจการเกษตร		๕๘๘,๑๐๐ บาท	
๖. แผนงานพัฒนาเมือง		๓๗,๘๑๑,๐๖๔,๖๐๐ บาท	

๗. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว		๕๑๕,๐๖๕,๖๐๐ บาท	
๘. แผนงานบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๘๕๕,๗๗๐,๒๐๐ บาท	
๙. แผนงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๓,๗๑๕,๖๑๘,๑๐๐ บาท	
๑๐. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาพลานามัย		๑๕,๔๓๕,๕๐๐ บาท	
๑๑. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๑๕,๓๐๕,๔๐๐ บาท	
ค. กรมการผังเมือง	รวม	๔๔๖,๕๕๒,๓๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานวางผังเมืองและบริการพื้นฐาน		๓๗๔,๕๒๕,๔๐๐ บาท	
๒. แผนงานพัฒนาเมือง		๗๒,๐๒๖,๙๐๐ บาท	
ง. กรมการพัฒนาชุมชน	รวม	๓,๔๑๐,๕๗๗,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานพัฒนาศักยภาพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรชุมชน		๓,๔๑๐,๕๗๗,๑๐๐ บาท	
จ. กรมที่ดิน	รวม	๒,๗๐๕,๐๕๒,๓๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริการของรัฐ		๒,๖๑๑,๒๐๘,๗๐๐ บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมประสิทธิภาพ การผลิตด้านการเกษตร		๕๓,๘๔๓,๖๐๐ บาท	
ฉ. กรมโยธาธิการ	รวม	๑๕,๒๑๖,๘๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานวางผังเมืองและบริการพื้นฐาน		๔,๓๕๕,๕๖๒,๒๐๐ บาท	
๒. แผนงานพัฒนาเมือง		๑,๕๒๕,๓๖๖,๙๐๐ บาท	
๓. แผนงานพัฒนาชนบท		๑๐,๑๓๗,๒๐๒,๐๐๐ บาท	
๔. แผนงานขนส่งทางบก		๑,๘๓๗,๑๐๑,๔๐๐ บาท	
๕. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว		๔๒๔,๕๘๐,๐๐๐ บาท	
๖. แผนงานส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม		๕๓๒,๑๘๗,๕๐๐ บาท	
ช. กรมราชทัณฑ์	รวม	๕,๕๗๐,๖๖๐,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม		๕,๒๕๓,๕๗๘,๐๐๐ บาท	
๒. แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาชญากรรม		๖๗๗,๐๘๒,๕๐๐ บาท	

ซ. กรมการเรืงรัดพัฒนาชนบท	รวม	๑๒,๐๗๗,๑๔๘,๗๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานพัฒนาชนบท		๑๒,๐๕๗,๐๕๒,๒๐๐ บาท	
๒. แผนงานพัฒนาเด็กและเยาวชน		๒๐,๐๕๖,๕๐๐ บาท	
ฅ. กรุงเทพมหานคร	รวม	๗,๐๕๐,๗๔๘,๓๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานขนส่งทางบก		๒,๔๖๖,๗๕๒,๗๐๐ บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อม		๔๗๖,๔๖๖,๔๐๐ บาท	
๓. แผนงานวางผังเมืองและบริการพื้นฐาน		๗๖,๕๐๑,๔๐๐ บาท	
๔. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๓๐,๐๗๖,๖๐๐ บาท	
๕. แผนงานบริการสุขภาพ		๖๓,๕๖๖,๖๐๐ บาท	
๖. แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด		๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
๗. แผนงานบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๗๓๕,๗๒๘,๐๐๐ บาท	
๘. แผนงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๓,๒๓๔,๖๔๕,๔๐๐ บาท	
๙. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๕,๑๑๑,๒๐๐ บาท	
ญ. เมืองพัทยา	รวม	๓๗๓,๕๘๕,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานพัฒนาเมือง		๒๕๑,๖๗๑,๐๐๐ บาท	
๒. แผนงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๘๒,๓๑๔,๕๐๐ บาท	

มาตรา ๑๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงยุติธรรม

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑,๖๑๐,๕๕๑,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม	รวม	๘๓๗,๑๘๒,๔๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม		๘๓๒,๖๕๒,๔๐๐ บาท	
๒. แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด		๔,๕๓๐,๐๐๐ บาท	

ข. กรมคุมประพฤติ	รวม	๔๔๑,๘๔๕,๗๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม		๔๒๔,๘๐๓,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด		๑๗,๐๔๒,๒๐๐ บาท	
ค. กรมบังคับคดี	รวม	๓๓๑,๕๖๒,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม		๓๓๑,๕๖๒,๕๐๐ บาท	
มาตรา ๑๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม			
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๖,๐๘๒,๒๗๓,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
ก. สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม	รวม	๖๗๑,๘๘๕,๔๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและพัฒนาแรงงาน		๕๑๓,๗๕๐,๐๐๐ บาท	
๒. แผนงานผลประโยชน์ในต่างประเทศ		๑๕๘,๐๕๕,๔๐๐ บาท	
ข. กรมการจัดหางาน	รวม	๕๗๐,๒๑๑,๗๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและพัฒนาแรงงาน		๕๗๐,๒๑๑,๗๐๐ บาท	
ค. กรมประชาสัมพันธ์	รวม	๔,๕๒๗,๗๑๒,๗๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านสวัสดิการ สังคมและสังคมสงเคราะห์		๓๕๘,๖๗๒,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานสวัสดิการสังคมและ สังคมสงเคราะห์		๓,๓๑๓,๒๓๕,๗๐๐ บาท	
๓. แผนงานพัฒนานิคมและส่งเสริมอาชีพ		๔๔๖,๑๕๔,๒๐๐ บาท	
๔. แผนงานพัฒนาชนบท		๔๒,๔๕๑,๐๐๐ บาท	
๕. แผนงานพัฒนาชาวเขา		๒๔๕,๕๖๘,๖๐๐ บาท	
๖. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด		๗๗,๕๕๖,๓๐๐ บาท	
ง. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	รวม	๑,๓๗๖,๔๗๕,๒๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและพัฒนาแรงงาน		๑,๓๗๒,๒๗๘,๓๐๐ บาท	
๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด		๔,๑๕๖,๙๐๐ บาท	

จ. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	รวม	๗๒๓,๕๘๓,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและพัฒนาแรงงาน		๗๒๑,๔๖๐,๒๐๐ บาท	
๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๒,๑๒๓,๓๐๐ บาท	
ฉ. สำนักงานประกันสังคม	รวม	๘,๒๑๒,๔๐๐,๗๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานประกันสังคม		๘,๒๑๒,๔๐๐,๗๐๐ บาท	

มาตรา ๑๕ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๒,๐๕๕,๖๕๓,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม	รวม	๑,๕๕๕,๘๖๘,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานพัฒนาและส่งเสริม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๑,๓๕๕,๘๘๓,๓๐๐ บาท	
๒. แผนงานบริการวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี		๑๙๙,๙๘๔,๗๐๐ บาท	
ข. กรมควบคุมมลพิษ	รวม	๑๕๔,๑๓๗,๖๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อม		๑๕๔,๑๓๗,๖๐๐ บาท	
ค. กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน	รวม	๒,๗๘๐,๔๑๑,๗๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานจัดหาพลังงาน		๗๕๘,๘๐๓,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมประสิทธิภาพ การใช้พลังงาน		๕๗,๗๗๕,๑๐๐ บาท	
๓. แผนงานส่งเสริมประสิทธิภาพ การผลิตด้านการเกษตร		๑,๙๖๓,๘๓๓,๑๐๐ บาท	
ง. กรมวิทยาศาสตร์บริการ	รวม	๒๐๔,๓๔๑,๓๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานพัฒนาและส่งเสริม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๑๔๒,๖๐๒,๘๐๐ บาท	
๒. แผนงานบริการวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี		๖๑,๗๓๘,๕๐๐ บาท	

จ. กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม	รวม	๒๔๓,๖๐๕,๔๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม		๒๔๓,๖๐๕,๔๐๐ บาท	
ฉ. สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม	รวม	๕,๐๖๑,๘๒๘,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม		๕,๐๖๑,๘๒๘,๑๐๐ บาท	
ช. สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ	รวม	๒๖๒,๔๔๕,๒๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานพัฒนาและส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๒๑๔,๔๕๑,๐๐๐ บาท	
๒. แผนงานบริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๒๖,๑๖๔,๓๐๐ บาท	
๓. แผนงานส่งเสริมประสิทธิภาพการใช้พลังงาน		๒๑,๗๒๙,๙๐๐ บาท	
ซ. สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ	รวม	๑,๕๘๗,๕๖๕,๖๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานพัฒนาและส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๑,๓๕๗,๒๔๕,๘๐๐ บาท	
๒. แผนงานบริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๒๓๐,๓๑๙,๘๐๐ บาท	
ฅ. สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)	รวม	๒๐๕,๐๘๒,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๒๐๕,๐๘๒,๑๐๐ บาท	

มาตรา ๑๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๖๒,๔๒๗,๕๕๕,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๕,๕๑๕,๑๑๐,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการศึกษา		๒,๕๕๖,๓๖๕,๔๐๐ บาท	
๒. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษา		๒๔๓,๓๖๗,๑๐๐ บาท	
๓. แผนงานวิจัยการศึกษา		๖๘๖,๐๐๐ บาท	
๔. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาพลานามัย		๓,๐๓๐,๖๘๗,๖๐๐ บาท	
ข. กรมการศาสนา	รวม	๒,๓๐๔,๓๔๔,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการศาสนา		๒๘,๐๕๒,๑๐๐ บาท	
๒. แผนงานทำนุบำรุงและส่งเสริมการศาสนา		๑,๓๘๕,๖๐๘,๖๐๐ บาท	
๓. แผนงานเผยแผ่การศาสนาและ ส่งเสริมจริยธรรม		๘๕๐,๕๘๓,๓๐๐ บาท	
๔. แผนงานวิจัยการศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๐๐,๐๐๐ บาท	
ค. กรมการศึกษานอกโรงเรียน	รวม	๓,๕๖๖,๔๕๘,๖๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการศึกษานอกโรงเรียน		๕๕๖,๗๗๐,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานจัดการศึกษานอกโรงเรียน		๑,๘๐๔,๕๐๐,๕๐๐ บาท	
๓. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษานอกโรงเรียน		๓๖๕,๑๘๖,๖๐๐ บาท	
ง. กรมพลศึกษา	รวม	๑,๕๔๔,๘๐๔,๓๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการอาชีวศึกษา และวิชาชีพพิเศษ		๔๑,๕๑๖,๓๐๐ บาท	
๒. แผนงานจัดการอาชีวศึกษา และวิชาชีพพิเศษ		๔๒๕,๑๕๐,๕๐๐ บาท	
๓. แผนงานจัดการศึกษาพิเศษและ การศึกษาสงเคราะห์		๒๘๖,๒๐๕,๕๐๐ บาท	
๔. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาพลานามัย		๖๑๕,๑๘๐,๐๐๐ บาท	
๕. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาจริยศึกษา		๒๔๘,๘๑๗,๕๐๐ บาท	

๖.	แผนงานปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพ การอาชีวศึกษาและวิชาชีพพิเศษ		๑๒๐,๔๕๗,๘๐๐ บาท	
๗.	แผนงานวิจัยการศึกษา		๒๖๐,๑๐๐ บาท	
๘.	แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา		๒๐๗,๑๑๘,๕๐๐ บาท	
จ.	กรมวิชาการ	รวม	๔๒๖,๓๕๔,๑๐๐ บาท	คือ
๑.	แผนงานบริหารการศึกษา		๒๕,๐๑๔,๕๐๐ บาท	
๒.	แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษา		๓๖๗,๗๕๒,๕๐๐ บาท	
๓.	แผนงานวิจัยการศึกษา		๒๕,๕๔๖,๓๐๐ บาท	
ฉ.	กรมศิลปากร	รวม	๑,๑๗๗,๕๘๘,๖๐๐ บาท	คือ
๑.	แผนงานบริหารการศิลปะและวัฒนธรรม		๕๘,๔๓๑,๕๐๐ บาท	
๒.	แผนงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม		๒๔๕,๘๕๓,๗๐๐ บาท	
๓.	แผนงานอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม		๔๓๘,๒๖๐,๕๐๐ บาท	
๔.	แผนงานส่งเสริมเผยแพร่และ พัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม		๒,๕๖๘,๑๐๐ บาท	
๕.	แผนงานวิจัยการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๕,๐๒๓,๒๐๐ บาท	
๖.	แผนงานจัดการอาชีวศึกษาและ วิชาชีพพิเศษ		๓๔๔,๘๘๑,๐๐๐ บาท	
๗.	แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๑๔,๗๔๐,๔๐๐ บาท	
๘.	แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว		๖๗,๔๓๐,๒๐๐ บาท	
ช.	กรมสามัญศึกษา	รวม	๓๔,๓๑๐,๐๔๕,๗๐๐ บาท	คือ
๑.	แผนงานบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๑๖๗,๘๒๕,๕๐๐ บาท	
๒.	แผนงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๓๑,๗๖๕,๘๕๖,๘๐๐ บาท	
๓.	แผนงานจัดการศึกษาพิเศษ และการศึกษาสงเคราะห์		๑,๕๑๓,๐๔๕,๒๐๐ บาท	
๔.	แผนงานส่งเสริมและพัฒนาพลานามัย		๓๓,๒๕๑,๒๐๐ บาท	

๕.	แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษายกระดับพื้นฐาน		๘๒๔,๕๑๕,๓๐๐ บาท	
๖.	แผนงานวิจัยการศึกษา		๑,๕๑๑,๓๐๐ บาท	
๗.	กรมอาชีวศึกษา	รวม	๕,๖๗๔,๕๒๓,๑๐๐ บาท	คือ
๑.	แผนงานบริหารการอาชีวศึกษา และวิชาชีพพิเศษ		๒๒๔,๕๕๑,๑๐๐ บาท	
๒.	แผนงานจัดการอาชีวศึกษา และวิชาชีพพิเศษ		๕,๒๓๒,๑๗๔,๒๐๐ บาท	
๓.	แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๘๕,๐๐๘,๐๐๐ บาท	
๔.	แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการอาชีวศึกษาและวิชาชีพพิเศษ		๑๓๒,๖๔๒,๑๐๐ บาท	
๕.	แผนงานวิจัยการศึกษา		๑๔๗,๗๐๐ บาท	
๘.	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	รวม	๓,๒๐๔,๒๗๔,๗๐๐ บาท	คือ
๑.	แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๒๓๕,๐๔๕,๖๐๐ บาท	
๒.	แผนงานจัดการอาชีวศึกษา และวิชาชีพพิเศษ		๒,๑๖๓,๒๖๐,๔๐๐ บาท	
๓.	แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๕๓๐,๗๕๕,๗๐๐ บาท	
๔.	แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๑๐๐,๔๖๘,๗๐๐ บาท	
๕.	แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๑๑๔,๒๕๗,๒๐๐ บาท	
๖.	แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๑๕,๘๔๕,๐๐๐ บาท	
๗.	แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา		๔๐,๕๕๓,๕๐๐ บาท	
๙.	สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ	รวม	๘๗,๒๔๘,๘๕๔,๕๐๐ บาท	คือ
๑.	แผนงานบริหารการศึกษายกระดับพื้นฐาน		๒,๕๕๐,๕๒๐,๘๐๐ บาท	
๒.	แผนงานจัดการศึกษายกระดับพื้นฐาน		๗๗,๑๕๖,๕๕๔,๐๐๐ บาท	
๓.	แผนงานส่งเสริมและพัฒนาพลานามัย		๕,๕๓๐,๑๑๕,๑๐๐ บาท	

๔.	แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๑,๖๖๓,๔๕๐,๔๐๐ บาท	
๕.	แผนงานวิจัยการศึกษา		๗,๗๗๔,๒๐๐ บาท	
ฎ.	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน	รวม	๖,๔๕๘,๔๕๔,๒๐๐ บาท	คือ
๑.	แผนงานบริหารการศึกษา		๓๗,๕๗๒,๖๐๐ บาท	
๒.	แผนงานสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชน		๖,๔๑๕,๕๖๕,๕๐๐ บาท	
๓.	แผนงานวิจัยการศึกษา		๕๕๒,๑๐๐ บาท	
ฏ.	สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู	รวม	๑๑๖,๓๓๓,๕๐๐ บาท	คือ
๑.	แผนงานบริหารการศึกษา		๒๐,๓๐๕,๔๐๐ บาท	
๒.	แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษา		๕๕,๗๘๘,๒๐๐ บาท	
๓.	แผนงานวิจัยการศึกษา		๒๓๕,๕๐๐ บาท	
ฐ.	สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ	รวม	๒๒๘,๑๕๓,๕๐๐ บาท	คือ
๑.	แผนงานบริหารการศิลปะและวัฒนธรรม		๓๔,๓๓๑,๓๐๐ บาท	
๒.	แผนงานอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม		๑๕,๐๕๖,๔๐๐ บาท	
๓.	แผนงานส่งเสริมเผยแพร่และ พัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม		๑๗๕,๖๑๐,๕๐๐ บาท	
๔.	แผนงานวิจัยการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๓,๑๑๕,๓๐๐ บาท	
ฑ.	สำนักงานสภาพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา	รวม	๔,๔๒๕,๘๑๐,๘๐๐ บาท	คือ
๑.	แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๑,๖๘๑,๒๐๐,๔๐๐ บาท	
๒.	แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๒,๔๐๕,๓๒๑,๑๐๐ บาท	
๓.	แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๒๕๖,๕๓๗,๐๐๐ บาท	
๔.	แผนงานอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม		๓,๒๓๐,๐๐๐ บาท	
๕.	แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๑๖,๒๐๔,๔๐๐ บาท	
๖.	แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๑๕,๓๗๕,๗๐๐ บาท	
๗.	แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา		๗,๕๔๒,๒๐๐ บาท	

ฅ. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	รวม	๒๒๐,๕๕๒,๒๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานศาสนศึกษา		๒๒๐,๕๕๒,๒๐๐ บาท	
ณ. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	รวม	๕๗,๔๘๕,๓๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานศาสนศึกษา		๕๗,๔๘๕,๓๐๐ บาท	
ค. สถาบันส่งเสริมการสอน			
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รวม	๕๗๒,๗๔๕,๖๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา			
คุณภาพการศึกษา		๕๗๒,๗๔๕,๖๐๐ บาท	
ค. โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	รวม	๑๒๘,๐๑๔,๓๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานจัดการศึกษาพิเศษ			
และการศึกษาสงเคราะห์		๑๒๘,๐๑๔,๓๐๐ บาท	

มาตรา ๑๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานในกำกับ

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔๑,๕๐๐,๖๒๐,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	รวม	๒๕,๕๘๘,๘๑๗,๓๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานสนับสนุนการพัฒนา			
ระบบสุขภาพ		๔,๕๖๕,๒๕๗,๑๐๐ บาท	
๒. แผนงานบริการสุขภาพ		๒๔,๔๖๔,๕๕๖,๑๐๐ บาท	
๓. แผนงานป้องกันและแก้ไข			
ปัญหาสุขภาพจิต		๑๕๕,๐๐๔,๑๐๐ บาท	
ข. กรมการแพทย์	รวม	๒,๕๕๖,๖๕๑,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานสนับสนุนการพัฒนา			
ระบบสุขภาพ		๓๒,๖๕๕,๐๐๐ บาท	
๒. แผนงานบริการสุขภาพ		๒,๒๕๔,๖๘๒,๑๐๐ บาท	
๓. แผนงานป้องกันและแก้ไข			
ปัญหาสุขภาพจิต		๒๖๕,๓๕๔,๐๐๐ บาท	
ค. กรมควบคุมโรคติดต่อ	รวม	๓,๖๗๐,๐๘๓,๘๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริการสุขภาพ		๒,๕๘๘,๘๔๔,๗๐๐ บาท	
๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๑,๐๘๑,๒๓๙,๑๐๐ บาท	

ง. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	รวม	๗๘๒,๓๒๑,๓๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานสนับสนุนการพัฒนา ระบบสุขภาพ		๗๔๐,๖๓๘,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๑๐,๖๑๓,๕๐๐ บาท	
๓. แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด		๓๑,๐๖๙,๓๐๐ บาท	
จ. กรมสุขภาพจิต	รวม	๑,๕๕๑,๖๕๓,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานสนับสนุนการพัฒนาระบบสุขภาพ		๕๕,๒๕๖,๒๐๐ บาท	
๒. แผนงานบริการสุขภาพ		๑,๔๗๘,๕๕๙,๖๐๐ บาท	
๓. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๕,๕๘๐,๖๐๐ บาท	
๔. แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด		๕๒,๒๕๗,๕๐๐ บาท	
ฉ. กรมอนามัย	รวม	๒,๗๐๘,๕๔๓,๖๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานสนับสนุนการพัฒนา ระบบสุขภาพ		๑,๑๓๔,๔๐๖,๘๐๐ บาท	
๒. แผนงานบริการสุขภาพ		๑,๕๗๔,๑๓๖,๘๐๐ บาท	
ช. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	รวม	๔๖๔,๐๓๖,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานสนับสนุนการพัฒนา ระบบสุขภาพ		๔๔๙,๗๓๖,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท	
๓. แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด		๑๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
ซ. สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข	รวม	๑๓๘,๔๓๒,๗๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานสนับสนุนการพัฒนา ระบบสุขภาพ		๑๓๘,๔๓๒,๗๐๐ บาท	

มาตรา ๑๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงอุตสาหกรรม

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔,๒๑๓,๗๕๖,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๓๐๑,๓๘๑,๘๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมประสิทธิภาพ และคุณภาพการผลิตด้านอุตสาหกรรม		๖๘๐,๒๑๔,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมธุรกิจอุตสาหกรรม		๒๑,๑๖๗,๓๐๐ บาท	
ข. กรมทรัพยากรธรณี	รวม	๑,๕๕๗,๔๓๐,๘๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ		๑,๕๐๕,๓๕๐,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานจัดหาพลังงาน		๕๒,๐๘๐,๓๐๐ บาท	
ค. กรมโรงงานอุตสาหกรรม	รวม	๘๐๕,๓๕๓,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมประสิทธิภาพ และคุณภาพการผลิตด้านอุตสาหกรรม		๘๐๕,๓๕๓,๑๐๐ บาท	
ง. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	รวม	๖๒๗,๓๔๓,๔๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมประสิทธิภาพ และคุณภาพการผลิตด้านอุตสาหกรรม		๔๐๗,๗๖๕,๖๐๐ บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมธุรกิจอุตสาหกรรม		๒๑๙,๕๗๗,๘๐๐ บาท	
จ. สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	รวม	๓๘๒,๖๘๕,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมประสิทธิภาพ และคุณภาพการผลิตด้านอุตสาหกรรม		๓๘๒,๖๘๕,๑๐๐ บาท	
ฉ. สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	รวม	๕๕,๕๕๘,๓๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมธุรกิจอุตสาหกรรม		๕๕,๕๕๘,๓๐๐ บาท	

มาตรา ๑๕ งบประมาณรายจ่ายของทบวงมหาวิทยาลัย และหน่วยงานในกำกับ

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓๒,๐๓๕,๕๐๒,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย	รวม	๓,๕๓๓,๓๕๓,๔๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๓,๕๒๓,๓๕๓,๔๐๐ บาท	
๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

ข. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	รวม	๓,๗๐๐,๕๑๐,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๒,๑๗๔,๐๕๖,๒๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๑๒๐,๕๑๖,๒๐๐ บาท	
๓. แผนงานบริการสุขภาพ		๑,๓๓๒,๓๕๔,๖๐๐ บาท	
๔. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๗๓,๑๐๓,๐๐๐ บาท	
ค. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	รวม	๒,๐๘๐,๓๗๗,๖๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๑,๗๖๒,๔๕๘,๓๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๓๑๗,๘๑๙,๓๐๐ บาท	
ง. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	รวม	๒,๔๐๘,๕๕๑,๒๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๑,๕๒๕,๔๗๕,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๔๕๖,๖๓๖,๗๐๐ บาท	
๓. แผนงานบริการสุขภาพ		๘๒๔,๔๕๐,๒๐๐ บาท	
๔. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๑๓,๓๔๔,๘๐๐ บาท	
จ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	รวม	๒,๒๓๗,๒๐๘,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๑,๖๕๒,๑๖๕,๖๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๔๖,๕๔๔,๕๐๐ บาท	
๓. แผนงานบริการสุขภาพ		๔๖๔,๕๕๐,๖๐๐ บาท	
๔. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๓๓,๑๔๗,๘๐๐ บาท	
ฉ. มหาวิทยาลัยทักษิณ	รวม	๓๗๕,๗๕๗,๔๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๓๗๕,๐๐๔,๗๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๗๕๒,๗๐๐ บาท	

ช. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	รวม	๑,๗๒๒,๑๘๐,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๑,๕๐๕,๗๖๕,๗๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๕๓,๑๔๔,๕๐๐ บาท	
๓. แผนงานบริการสุขภาพ		๑๖๒,๘๗๑,๕๐๐ บาท	
๔. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๓๕๘,๔๐๐ บาท	
ซ. มหาวิทยาลัยนเรศวร	รวม	๗๕๗,๔๓๐,๒๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๗๓๕,๗๑๔,๑๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๑๗,๗๑๖,๑๐๐ บาท	
ฅ. มหาวิทยาลัยบูรพา	รวม	๓๘๑,๓๗๒,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๓๕๑,๑๔๖,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๒๕,๔๕๐,๘๐๐ บาท	
๓. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๗๓๔,๓๐๐ บาท	
ญ. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	รวม	๕๕๓,๓๓๑,๘๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๕๔๒,๒๗๑,๔๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๑๑,๐๖๐,๔๐๐ บาท	
ฎ. มหาวิทยาลัยมหิดล	รวม	๕,๐๔๔,๓๓๐,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๒,๘๓๒,๑๑๖,๔๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๑๗๔,๖๕๑,๗๐๐ บาท	
๓. แผนงานสนับสนุนการพัฒนา ระบบสุขภาพ		๕,๖๓๘,๗๐๐ บาท	
๔. แผนงานบริการสุขภาพ		๒,๐๑๑,๐๔๘,๒๐๐ บาท	
๕. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๑๖,๘๓๕,๐๐๐ บาท	

ฎ. มหาวิทยาลัยแม่โจ้	รวม	๔๐๕,๐๐๒,๖๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๓๘๕,๘๕๒,๑๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๒๓,๑๕๐,๕๐๐ บาท	
จ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	รวม	๗๕๖,๕๑๐,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๗๔๘,๓๒๒,๖๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๘,๑๘๗,๔๐๐ บาท	
ฑ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	รวม	๑,๐๑๔,๑๗๖,๗๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๘๘๔,๓๔๘,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๑๑,๘๔๒,๕๐๐ บาท	
๓. แผนงานบริการสุขภาพ		๑๑๗,๔๕๐,๕๐๐ บาท	
๔. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๕๓๔,๘๐๐ บาท	
ฒ. มหาวิทยาลัยศิลปากร	รวม	๗๖๓,๒๕๗,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๗๕๘,๑๒๘,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๕,๑๒๙,๐๐๐ บาท	
ณ. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	รวม	๑,๗๓๔,๑๔๒,๗๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๑,๓๘๗,๗๓๒,๓๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๑๖,๖๗๒,๓๐๐ บาท	
๓. แผนงานบริการสุขภาพ		๓๒๓,๐๒๒,๓๐๐ บาท	
๔. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๖,๗๑๕,๘๐๐ บาท	
ด. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	รวม	๓๕๐,๒๗๕,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๓๘๕,๘๔๕,๒๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๔,๔๒๙,๕๐๐ บาท	

ค. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	รวม	๒๕๕,๖๖๕,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๒๕๖,๔๔๖,๖๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๓,๒๒๓,๓๐๐ บาท	
ด. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	รวม	๖๔๗,๑๐๖,๔๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๖๓๗,๕๖๕,๘๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๙,๕๔๐,๖๐๐ บาท	
ท. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ	รวม	๕๓๕,๔๗๖,๔๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๕๓๕,๐๔๗,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๔,๔๒๘,๙๐๐ บาท	
ธ. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	รวม	๒๒๑,๔๔๖,๗๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๒๑๔,๕๕๐,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๖,๘๙๖,๒๐๐ บาท	
น. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	รวม	๔๔๖,๔๒๔,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๔๓๘,๑๘๖,๑๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๘,๒๓๘,๔๐๐ บาท	
บ. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	รวม	๓๐๕,๕๘๓,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๓๐๕,๐๒๑,๗๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๕๖๒,๘๐๐ บาท	

ป. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี	รวม	๔๖๕,๘๒๖,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๓๕๘,๐๗๕,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๖๗,๗๕๐,๖๐๐ บาท	
ผ. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	รวม	๘๒๓,๓๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา		๘๒๒,๒๓๖,๖๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๑,๐๖๓,๔๐๐ บาท	
ฝ. ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)	รวม	๒๐,๐๖๐,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๒๐,๐๖๐,๐๐๐ บาท	
มาตรา ๒๐ งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔๗,๕๑๔,๓๓๐,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
ก. ราชบัณฑิตยสถาน	รวม	๔๑,๘๕๕,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารงานขององค์กรแห่งรัฐ		๔๑,๘๕๕,๐๐๐ บาท	
ข. สำนักพระราชวัง	รวม	๑,๑๓๖,๕๓๖,๖๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารงานขององค์กรแห่งรัฐ		๑,๑๓๖,๕๓๖,๖๐๐ บาท	
ค. สำนักพระราชพิธี	รวม	๒๘๖,๔๐๔,๒๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารงานขององค์กรแห่งรัฐ		๒๘๖,๔๐๔,๒๐๐ บาท	
ง. สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	รวม	๗๐๐,๘๘๗,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารงานขององค์กรแห่งรัฐ		๗๐๐,๘๘๗,๐๐๐ บาท	
จ. สำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร	รวม	๑,๘๔๑,๕๘๕,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารงานขององค์กรแห่งรัฐ		๑,๘๔๑,๕๘๕,๐๐๐ บาท	
ฉ. สำนักงานอัยการสูงสุด	รวม	๒,๗๒๕,๓๑๑,๖๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม		๒,๗๒๕,๓๑๑,๖๐๐ บาท	

ช. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	รวม	๔๐,๔๔๗,๖๑๔,๖๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานป้องกันและควบคุมอาชญากรรม		๓๒,๓๖๗,๔๕๕,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานรักษาความปลอดภัยสาธารณะ		๑,๒๓๕,๖๕๕,๗๐๐ บาท	
๓. แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาชญากรรม		๕๖๕,๕๐๕,๒๐๐ บาท	
๔. แผนงานรักษาความมั่นคงภายใน		๕,๗๓๖,๒๓๐,๕๐๐ บาท	
๕. แผนงานพัฒนาชาวเขา		๕๗,๕๗๘,๕๐๐ บาท	
๖. แผนงานบริการสุขภาพ		๔๖๕,๓๐๕,๘๐๐ บาท	
๗. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๕,๕๓๕,๐๐๐ บาท	
๘. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว		๑๐๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
ซ. สถาบันพระปกเกล้า	รวม	๒๖๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารงานขององค์กรแห่งรัฐ		๒๖๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
ฌ. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ	รวม	๔๖๕,๑๓๒,๗๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานพัฒนาแนวนโยบายแห่งรัฐ		๔๖๕,๑๓๒,๗๐๐ บาท	

มาตรา ๒๑ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๗,๕๗๒,๘๒๕,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	รวม	๓๕๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริการของรัฐ		๓๕๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
ข. สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา	รวม	๓๒,๗๑๒,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารงานขององค์กรแห่งรัฐ		๓๒,๗๑๒,๐๐๐ บาท	
ค. สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	รวม	๓๕,๗๕๖,๔๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานคุ้มครองสิทธิมนุษยชน		๓๕,๗๕๖,๔๐๐ บาท	
ง. สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ	รวม	๖๑,๐๕๖,๔๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารงานขององค์กรแห่งรัฐ		๖๑,๐๕๖,๔๐๐ บาท	
จ. สำนักงานศาลปกครอง	รวม	๖๔๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม		๖๔๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

ฉ. สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	รวม	๒๗๓,๖๓๕,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารงานขององค์กรแห่งรัฐ		๒๗๓,๖๓๕,๐๐๐ บาท	
ช. สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน	รวม	๖๓๒,๐๒๕,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการคลังและงบประมาณ		๖๓๒,๐๒๕,๕๐๐ บาท	
ซ. สำนักงานศาลยุติธรรม	รวม	๕,๕๓๘,๖๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม		๕,๕๓๘,๖๐๐,๐๐๐ บาท	
มาตรา ๒๒ งบประมาณรายจ่ายของรัฐวิสาหกิจ			
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓๗,๑๘๑,๘๓๕,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
ก. การกีฬาแห่งประเทศไทย	รวม	๑,๐๔๘,๘๕๕,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา		๑,๐๔๘,๘๕๕,๕๐๐ บาท	
ข. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	รวม	๓,๑๖๑,๖๖๐,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว		๓,๑๖๑,๖๖๐,๑๐๐ บาท	
ค. การรถไฟฟ้ายานขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย	รวม	๒,๗๖๔,๘๕๐,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานขนส่งทางบก		๑๑๔,๗๕๓,๐๐๐ บาท	
๒. แผนงานชำระหนี้เงินกู้		๒,๖๕๐,๐๙๗,๐๐๐ บาท	
ง. องค์กรสวนพฤกษศาสตร์	รวม	๕๕,๗๐๗,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ		๕๕,๗๐๗,๕๐๐ บาท	
จ. องค์กรสวนสัตว์	รวม	๓๗๕,๕๒๗,๖๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมการพักผ่อนหย่อนใจ		๒๒๕,๕๕๒,๖๐๐ บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว		๑๕๐,๙๗๕,๐๐๐ บาท	
ฉ. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	รวม	๕๖๓,๖๓๕,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมประสิทธิภาพ การผลิตด้านการเกษตร		๕๐๖,๓๗๘,๓๐๐ บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมการพัฒนา ธุรกิจการเกษตร		๕๗,๒๕๖,๗๐๐ บาท	

ช. องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร	รวม	๓,๘๗๖,๔๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมการพัฒนา ธุรกิจการเกษตร		๓,๘๗๖,๔๐๐ บาท	
ซ. องค์การสวนยาง	รวม	๑,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริม การพัฒนาธุรกิจการเกษตร		๑,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
ฌ. องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	รวม	๗๑,๓๘๔,๗๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานอนุรักษ์และ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ		๓๑,๓๘๔,๗๐๐ บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว		๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
ญ. การท่าเรือแห่งประเทศไทย	รวม	๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานขนส่งทางน้ำ		๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
ฎ. การรถไฟแห่งประเทศไทย	รวม	๕,๒๒๓,๓๔๘,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานขนส่งทางบก		๘,๖๑๔,๒๘๔,๐๐๐ บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว		๕๕,๓๒๘,๐๐๐ บาท	
๓. แผนงานชำระหนี้เงินกู้		๕๕๓,๗๓๖,๐๐๐ บาท	
ฏ. สถาบันการบินพลเรือน	รวม	๖๔,๕๕๓,๒๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานขนส่งทางอากาศ		๖๔,๕๕๓,๒๐๐ บาท	
ฐ. องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ	รวม	๔๒๕,๐๓๓,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานชำระหนี้เงินกู้		๔๒๕,๐๓๓,๐๐๐ บาท	
ฑ. การเคหะแห่งชาติ	รวม	๖๕๔,๓๐๑,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานพัฒนาเมือง		๖๕๔,๓๐๑,๐๐๐ บาท	
ฒ. การทางพิเศษแห่งประเทศไทย	รวม	๔,๕๒๐,๗๒๑,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานชำระหนี้เงินกู้		๔,๕๒๐,๗๒๑,๐๐๐ บาท	
ณ. การประปาส่วนภูมิภาค	รวม	๒,๔๐๓,๗๗๖,๒๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานวางผังเมืองและ บริการพื้นฐาน		๒,๔๐๓,๗๗๖,๒๐๐ บาท	

ค. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย	รวม	๕๖๔,๕๒๕,๔๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานพัฒนาและส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๑๕๔,๓๔๒,๗๐๐ บาท	
๒. แผนงานบริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๔๑๐,๑๘๒,๗๐๐ บาท	
ค. องค์การจัดการน้ำเสีย	รวม	๑๐๗,๔๘๕,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม		๑๐๗,๔๘๕,๑๐๐ บาท	
ค. องค์การพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ	รวม	๘๕,๒๑๔,๘๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานพัฒนาและส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๘๕,๒๑๔,๘๐๐ บาท	
ท. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	รวม	๘,๔๓๘,๕๔๔,๘๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจการเกษตร		๘,๔๓๘,๕๔๔,๘๐๐ บาท	

มาตรา ๒๓ ให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อเป็นกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน

เป็นจำนวน ๕๔,๕๕๖,๔๔๕,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) กองทุนเพื่อกระจายการผลิตและการจ้างงานไปสู่ภูมิภาค	๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) กองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ	๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) กองทุนกีฬามวย	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	๒๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) กองทุนรวมเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร	๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๖) เงินทุนหมุนเวียนเพื่อแก้ไขปัญหาหนี้สินข้าราชการครู	๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๗) เงินทุนหมุนเวียนเพื่อวิทยาการสงเคราะห์สำหรับโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามภาคใต้	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๘) กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด	๓๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๙) เงินทุนหมุนเวียนบัตรประกันสุขภาพ	๒๒,๑๓๘,๔๔๕,๓๐๐ บาท
(๑๐) เงินทุนหมุนเวียนเพื่อการส่งเสริม อาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัว และหัตถกรรมไทย	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๑) เงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๒) เงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาอาจารย์ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๓) กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง	๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๔) กองทุนสำหรับกลุ่มผู้รับงานไปทำที่บ้าน	๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๕) กองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๖) กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง	๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๗) กองทุนจัดรูปที่ดิน	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ให้สำนักงานงบประมาณมีอำนาจจัดสรรงบประมาณรายจ่ายดังกล่าวในวรรคก่อน ให้ส่วนราชการเบิกจ่ายได้ตามความจำเป็น

ในกรณีจำเป็น สำนักงานงบประมาณจะโอนรายจ่ายรายการใดรายการหนึ่งไปเพิ่มรายการอื่นในมาตรานี้ก็ได้

มาตรา ๒๔ ให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เป็นจำนวน ๑๖,๐๘๒,๓๐๓,๑๖๔ บาท

มาตรา ๒๕ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงานงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

มาตรา ๒๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

๑. เพื่อให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจได้มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ สำหรับใช้เป็นหลักในการจ่ายเงินแผ่นดิน

๒. เพื่อปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณที่กำหนดให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังตามที่ได้จ่ายไปแล้ว

(รจ. เล่ม 118 ตอนที่ 91ก หน้า 1 5 ตุลาคม 2544)

พระราชบัญญัติ
ภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้อย่างบทนิยามคำว่า “เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน” และคำว่า “แสดมปีสรรพสามิต” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

“เขตปลอดอากร” หมายความว่า เขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

“เขตอุตสาหกรรมส่งออก” หมายความว่า เขตอุตสาหกรรมส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ วรรคสอง และมาตรา ๑๒ วรรคสอง ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษี มีดังนี้

(๑) ในกรณีสินค้าที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักร

(ก) ถ้าสินค้าอยู่ในโรงอุตสาหกรรม ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลานำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม เว้นแต่เป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก และถ้าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือบุคคลใดนำสินค้าดังกล่าวไปใช้ภายในโรงอุตสาหกรรม ก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม

(ข) ถ้าสินค้าที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลานำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกนั้น เว้นแต่เป็นการนำสินค้ากลับคืนไปเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรม หรือไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกอีกแห่งหนึ่ง และถ้าบุคคลใดนำสินค้าดังกล่าวไปใช้ภายในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก ก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเกิดขึ้นก่อนนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

(๒) ในกรณีบริการ ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคาค่าบริการ

ในกรณีที่ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเกิดขึ้นก่อนได้รับชำระราคาค่าบริการ ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

(๓) ในกรณีสินค้าที่นำเข้า ให้ถือว่าความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาเดียวกับความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีศุลกากรสำหรับของที่นำเข้ามาตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เว้นแต่ในกรณีสินค้าที่นำเข้ามาเพื่อนำเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก ให้ถือว่าความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่น่าสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกนั้น และถ้าผู้นำเข้าหรือบุคคลใดนำสินค้านั้นไปใช้ภายในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก ก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสินค้าที่ยังมิได้เสียภาษีโดยถูกต้องและครบถ้วนออกไปจากโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก เว้นแต่

(๑) เป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(๒) เป็นการนำสินค้าจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก กลับคืนไปเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรม หรือจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกแห่งหนึ่งไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกอีกแห่งหนึ่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(๓) เป็นกรณีตามมาตรา ๕๒

(๔) เป็นกรณีสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษี

(๕) เป็นการนำสินค้าออกไปโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายหรือคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๐ สินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากรให้ได้รับยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษี ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

สินค้าที่นำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก หรือสินค้าที่นำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกแห่งหนึ่งเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งได้รับยกเว้นอากรตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ให้ได้รับยกเว้นภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

สินค้าตามวรรคหนึ่ง ถ้านำกลับเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำออกจากเขตปลอดอากรโดยมิใช่เพื่อการส่งออก ให้ผู้นำเข้าหรือผู้นำสินค้าออกจากเขตปลอดอากร แล้วแต่กรณี เสียภาษีตามอัตราที่ใช้อยู่ในเวลานำเข้าหรือในเวลาที่น่าออกจากเขตปลอดอากร แต่ถ้าเป็นกรณีลดอัตราภาษี ให้นำค่าภาษีที่ชำระไว้แล้วมาหักออกได้ ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นการนำเข้าหรือนำออกมาเพื่อส่งกลับคืนโรงงานอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกอื่น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเพื่อกำหนดให้มีการจัดตั้งเขตปลอดอากรขึ้นเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการส่งออก และให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่ผู้ประกอบการที่นำสินค้าเข้าไปในเขตดังกล่าวเสมือนเป็นการส่งออกนอกราชอาณาจักร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตเพื่อกำหนดความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีและสิทธิประโยชน์ในทางภาษีสรรพสามิตของสินค้าที่ผลิตหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากร รวมทั้งการโอนสินค้านี้ระหว่างเขตที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีตามกฎหมายอื่นให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยศุลกากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สุรา” หมายความว่า สุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

“ยาสูบ” หมายความว่า ยาสูบตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ

“ภาษี” หมายความว่า ภาษีตามกฎหมายว่าด้วยสุราและค่าแสตมป์ยาสูบตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ

“สร้างเสริมสุขภาพ” หมายความว่า การใดๆ ที่มุ่งกระทำเพื่อสร้างเสริมให้บุคคลมีสุขภาพะทางกาย จิต และสังคม โดยสนับสนุนพฤติกรรมของบุคคล สภาพสังคม และสิ่งแวดล้อมที่จะนำไปสู่การมีร่างกายที่แข็งแรง สภาพจิตที่สมบูรณ์ อายุยืนยาว และคุณภาพชีวิตที่ดี

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการ กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

“คณะกรรมการประเมินผล” หมายความว่า คณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน

“ผู้จัดการ” หมายความว่า ผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การจัดตั้งกองทุน

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ” ให้กองทุนเป็นนิติบุคคลมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพในประชากรทุกวัยตามนโยบายสุขภาพแห่งชาติ

(๒) สร้างความตระหนักเรื่องพฤติกรรมที่เสี่ยงจากการบริโภคสุรา ยาสูบ หรือสารหรือสิ่งอื่นที่ทำลายสุขภาพ และสร้างความเชื่อในการสร้างเสริมสุขภาพแก่ประชาชนทุกระดับ

(๓) สนับสนุนการรณรงค์ให้ลดบริโภคสุรา ยาสูบ หรือสารหรือสิ่งอื่นที่ทำลายสุขภาพ ตลอดจนให้ประชาชนได้รับรู้ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๔) ศึกษาวิจัยหรือสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัย ฝึกอบรม หรือดำเนินการให้มีการประชุมเกี่ยวกับการสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

(๕) พัฒนาความสามารถของชุมชนในการสร้างเสริมสุขภาพโดยชุมชน หรือองค์กรเอกชน องค์กรสาธารณประโยชน์ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๖) สนับสนุนการรณรงค์สร้างเสริมสุขภาพผ่านกิจกรรมต่างๆ ในลักษณะที่เป็นสื่อเพื่อให้ประชาชนสร้างเสริมสุขภาพให้แข็งแรง ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และลดบริโภคสุรา ยาสูบ หรือสารหรือสิ่งอื่นที่ทำลายสุขภาพ

มาตรา ๖ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(๑) เงินบำรุงกองทุนที่จัดเก็บตามมาตรา ๑๑

(๒) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับและโอนมาตามมาตรา ๔๓

(๓) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(๔) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชนหรือองค์กรอื่น รวมทั้งจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ และเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

(๕) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการ

(๖) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินของกองทุน

มาตรา ๗ กิจการของกองทุนไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ ผู้จัดการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของกองทุนต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๘ ให้กองทุนมีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร หรือในจังหวัดอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๙ ให้กองทุนมีอำนาจกระทำกิจการต่างๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ และอำนาจเช่นนี้ให้รวมถึง

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินสิทธิต่างๆ

(๒) ก่อตั้งสิทธิ หรือกระทำนิติกรรมใดๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร

(๓) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของกองทุน

(๔) เผยแพร่ข้อมูลและประชาสัมพันธ์เพื่อรณรงค์ให้ประชาชนทราบถึงโทษภัยของการบริโภคสุรา ยาสูบ หรือสารหรือสิ่งอื่นที่ทำลายสุขภาพ และสร้างเสริมสุขภาพ ตลอดจนเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๕) กระทำการอื่นใดบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

มาตรา ๑๐ กองทุนมีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และรายได้ของกองทุนไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้ของแผ่นดิน

มาตรา ๑๑ ให้กองทุนมีอำนาจจัดเก็บเงินบำรุงกองทุนจากผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามกฎหมายว่าด้วยสุราและกฎหมายว่าด้วยยาสูบ ในอัตราร้อยละสองของภาษีที่เก็บจากสุราและยาสูบตามกฎหมายว่าด้วยสุราและกฎหมายว่าด้วยยาสูบ

ในการคำนวณเงินบำรุงกองทุนตามอัตราที่กำหนดในวรรคหนึ่ง หากมีเศษของหนึ่งสตางค์ ให้ปัดทิ้ง

มาตรา ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บและส่งเงินบำรุงกองทุน

(๑) ให้กรมสรรพสามิตและกรมศุลกากรเป็นผู้ดำเนินการเรียกเก็บเงินบำรุงกองทุน เพื่อนำส่งเป็นรายได้ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนด

(๒) เงินบำรุงกองทุนให้ถือเป็นภาษี แต่ไม่ให้นำไปรวมคำนวณเป็นมูลค่าของภาษี

มาตรา ๑๓ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามกฎหมายว่าด้วยสุราและกฎหมายว่าด้วยยาสูบ มีหน้าที่ส่งเงินบำรุงกองทุนตามอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๑๑ พร้อมกับการชำระภาษีตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามกฎหมายว่าด้วยสุราและกฎหมายว่าด้วยยาสูบได้รับการยกเว้นหรือคืนภาษี ให้ได้รับการยกเว้นหรือคืนเงินบำรุงกองทุนด้วย ตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ส่งเงินบำรุงกองทุนไม่ส่งเงินบำรุงกองทุนหรือส่งภายหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือส่งเงินบำรุงกองทุนไม่ครบตามจำนวนที่ต้องส่ง นอกจากจะมีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้เสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินที่ไม่ส่งหรือส่งภายหลังระยะเวลาที่กำหนดหรือจำนวนเงินที่ส่งขาดไป แล้วแต่กรณี นับแต่วันครบกำหนดส่งจนถึงวันที่ส่งเงินบำรุงกองทุน แต่เงินเพิ่มที่คำนวณได้มิให้เกินจำนวนเงินบำรุงกองทุนและให้ถือว่าเงินเพิ่มนี้เป็นเงินบำรุงกองทุนด้วย

ในการคำนวณระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน

มาตรา ๑๖ ให้กองทุนมีอำนาจจ่ายเงินจากกองทุน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด เป็นค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน
- (๒) ค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมตามมาตรา ๕ และมาตรา ๘
- (๓) ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๒

การบริหารกิจการของกองทุน

มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ” ประกอบด้วย

- (๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ
- (๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง
- (๓) ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีคุณวุฒิตาม (๕) เป็นรองประธานกรรมการ คนที่สอง

(๔) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข และผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งได้รับการสรรหาจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ การพัฒนาชุมชน การสื่อสารมวลชน การศึกษา การกีฬา ศิลปวัฒนธรรม กฎหมาย หรือการบริหาร จำนวนแปดคน ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้ปฏิบัติงานในภาคเอกชนจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

ให้ผู้จัดการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้จัดการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของกองทุนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

- (๖) ไม่เป็นผู้มีพฤติกรรมที่ขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ของกองทุนตามมาตรา ๕
- (๗) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับกองทุน หรือในกิจการที่ขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ของกองทุน หรือได้รับประโยชน์ในกิจการที่ขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ของกองทุน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นผู้ดำเนินกิจการอันเป็นสาธารณประโยชน์และมีได้แสวงหากำไร

มาตรา ๑๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๒๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๘

มาตรา ๒๑ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกองทุนให้ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) กำหนดนโยบายการบริหารงาน และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานของกองทุน
 (๒) ให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานประจำปี แผนการเงินและงบประมาณประจำปีของสำนักงาน

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินที่จะให้การสนับสนุนกิจกรรมในด้านต่าง ๆ
 (๔) ระดมการจัดหาทุน
 (๕) ควบคุมดูแลการดำเนินงานและการบริหารงานทั่วไป ตลอดจนออกระเบียบหรือข้อบังคับของกองทุนในเรื่องต่อไปนี้

(ก) การจัดแบ่งส่วนงานภายในของสำนักงานกองทุน และขอบเขตหน้าที่ของส่วนงานดังกล่าว

(ข) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้จัดการและหลักเกณฑ์การสรรหาผู้จัดการ
 (ค) การกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของเจ้าหน้าที่และลูกจ้างของกองทุน
 (ง) กำหนดอัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่นของเจ้าหน้าที่และลูกจ้างของกองทุน
 (จ) การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน วินัยและการลงโทษทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษของเจ้าหน้าที่และลูกจ้างของกองทุน รวมทั้งวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้าง

(ฉ) การบริหารและจัดการการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของกองทุน รวมทั้งการบัญชี และการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญ

(ช) การจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นแก่เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของกองทุน
 (ซ) ขอบเขตอำนาจหน้าที่และระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจสอบภายใน
 (๖) เสนอรายงานประจำปีและความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

(๗) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกองทุน

มาตรา ๒๒ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการคนหนึ่งไม่มาประชุม

หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนที่สองเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการทั้งสองคนไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการปฏิบัติหน้าที่ กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณา ให้กรรมการผู้นั้นแจ้งให้ที่ประชุมทราบและให้ที่ประชุมพิจารณาว่ากรรมการผู้นั้นสมควรจะอยู่ในที่ประชุมและมีมติในการประชุมเรื่องนั้นได้หรือไม่ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๓ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความเชี่ยวชาญให้เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการ และมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษา และอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๕ ให้กองทุนมีผู้จัดการคนหนึ่ง ซึ่งคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้ง

ผู้จัดการต้องเป็นผู้สามารถทำงานให้แก่กองทุนได้เต็มเวลา และต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง
- (๓) เป็นผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เหมาะสมกับกิจการของกองทุน
- (๔) ไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๘ (๓) (๔) (๕) (๖) หรือ (๗)

มาตรา ๒๖ ผู้จัดการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๕ ในวันที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ด้วย แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๒๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้จัดการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ออกตามกรณีที่กำหนดไว้ในข้อตกลงระหว่างคณะกรรมการกับผู้จัดการ

(๔) คณะกรรมการให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามสำหรับการเป็นผู้จัดการตามมาตรา ๒๕
มติของคณะกรรมการให้ผู้จัดการออกจากตำแหน่งตาม (๔) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่ ไม่นับรวมผู้จัดการ

มาตรา ๒๘ ผู้จัดการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารกิจการของกองทุนให้เป็นไปตามกฎหมายและวัตถุประสงค์ของกองทุน
- (๒) ศึกษา วิเคราะห์ และประเมินผลการดำเนินการของกองทุน รวมทั้งเสนอเป้าหมาย แผนงาน โครงการ แผนการดำเนินงานประจำปีของกองทุน และแผนการเงินและงบประมาณประจำปีต่อคณะกรรมการ
- (๓) จัดทำรายงานและการบัญชีของกองทุน และรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี
- (๔) ควบคุมกำกับดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และลูกจ้างของกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๙ ผู้จัดการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของกองทุน ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้จัดการเป็นผู้แทนของกองทุน เพื่อการนี้ผู้จัดการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด
มาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้จัดการ

มาตรา ๓๑ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของกองทุนต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์
- (๓) สามารถทำงานให้แก่กองทุนได้เต็มเวลา
- (๔) มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของกองทุน
- (๕) ไม่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือพนักงานหรือลูกจ้างของราชการส่วนท้องถิ่น
- (๖) ไม่ดำรงตำแหน่งใดๆ ในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจที่ขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ของกองทุน
- (๗) ไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๘ (๓) (๔) (๕) (๖) หรือ (๗)

มาตรา ๓๒ เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของกองทุนพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๓๑
- (๔) ถูกให้ออกเพราะไม่ผ่านการประเมินผลงาน
- (๕) ถูกให้ออกหรือปลดออกเพราะผิดวินัย

กรณีตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๓ การบัญชีของกองทุนให้จัดทำตามหลักสากลตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๔ กองทุนต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุของกองทุน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

ในการตรวจสอบภายใน ให้มีเจ้าหน้าที่ของกองทุนทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบภายในและให้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อคณะกรรมการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๕ ให้กองทุนจัดทำงบการเงินซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย งบดุล และบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ในทุกรอบปี ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของกองทุน โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะห้ว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ประหยัด และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด แล้วทำบันทึกรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการ

เพื่อการนี้ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของกองทุน สอบถามผู้จัดการ ผู้ตรวจสอบภายใน เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของกองทุน และเรียกให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของกองทุนเป็นการเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๓๖ ให้กองทุนทำรายงานประจำปีเสนอคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อพิจารณาภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งงบการเงิน และรายงานของผู้สอบบัญชี

หมวด ๓

การประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน

มาตรา ๓๗ ให้มีคณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนจำนวนเจ็ดคน ประกอบด้วยประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีโดยการเสนอแนะของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านการเงิน การสร้างเสริมสุขภาพและการประเมินผล ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการประเมินผล จำนวนไม่น้อยกว่าสองคน

ให้คณะกรรมการประเมินผลแต่งตั้งบุคคลที่เห็นสมควรเป็นเลขานุการ

ให้นำมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับกับกรรมการ ประเมินผลและการประชุมของคณะกรรมการประเมินผลด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๘ คณะกรรมการประเมินผลมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ประเมินผลด้านนโยบายและการกำหนดกิจกรรมของกองทุน
- (๒) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน
- (๓) รายงานผลการปฏิบัติงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการในทุกรอบปี

ให้คณะกรรมการประเมินผลมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับกองทุนจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาประเมินผลได้

มาตรา ๓๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการประเมินผลอาจแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใดหรือมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่ง อย่างใดได้ตามที่เห็นสมควร

ให้นำมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการ ตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้มีหน้าที่ส่งเงินบำรุงกองทุนผู้ใดไม่ส่งเงินบำรุงกองทุน หรือส่งเงินบำรุงกองทุน ไม่ครบตามจำนวนที่ต้องส่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่ห้าเท่าถึงยี่สิบเท่าของ เงินบำรุงกองทุนที่จะต้องนำส่ง หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นยินยอมด้วย

มาตรา ๔๒ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีกรมสรรพสามิตหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมสรรพสามิตมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบคดีตามกฎหมายว่าด้วยสุรา และกฎหมายว่าด้วยยาสูบ มาใช้บังคับการเปรียบเทียบคดีตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๓ เมื่อได้มีการจัดตั้งกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๓ เสร็จสิ้นลงแล้ว และให้รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวดำเนินการตามมาตรา ๔๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยประกาศยุติการดำเนินการของสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพในราชกิจจานุเบกษา

ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน เงินงบประมาณ รายได้ และผู้ปฏิบัติงานของสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๓ ไปเป็นของกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๔ ให้ผู้จัดการสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้จัดการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้จัดการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๕ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) และ (๔) และให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้จัดการตามมาตรา ๔๔ เป็นกรรมการและเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๗ (๓) และ (๕) ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในการดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) และ (๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

(รจ. เล่ม 118 ตอนที่ 102ก หน้า 6 7 พฤศจิกายน 2544)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันนี้ การบริการด้านสาธารณสุขได้มุ่งที่จะโน้มนำให้ประชาชนเกิดพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพเสียตั้งแต่ในเบื้องต้น และส่งเสริมให้มีการสร้างเสริมสุขภาพกายและใจให้แข็งแรง อยู่ในภาวะสมดุล และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับอันตรายจากการบริโภคสุราและยาสูบ หรือสารอื่นที่ทำลายสุขภาพ หรือจากพฤติกรรมดำรงชีวิตที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้น เพื่อที่จะให้มีเงินทุนมาดำเนินการดังกล่าว สมควรจัดตั้งกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพขึ้น โดยเก็บเงินบำรุงจากผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามกฎหมายว่าด้วยสุราและกฎหมายว่าด้วยยาสูบ เพื่อใช้ในการสนับสนุน รณรงค์ และชี้ชวนให้ประชาชนสร้างเสริมสุขภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

ราชบัณฑิตยสถาน

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้

ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยราชบัณฑิตยสถาน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช ๒๔๘๕

(๒) พระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสถาน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๗

มาตรา ๔ ให้ราชบัณฑิตยสถานที่ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช
๒๔๘๕ เป็นราชบัณฑิตยสถานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ให้ราชบัณฑิตยสถานเป็นส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรมซึ่งไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

มาตรา ๗ ให้ราชบัณฑิตยสถานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ค้นคว้า วิจัย และบำรุงสรรพวิชา แล้วนำผลงานที่ได้สร้างสรรค์ออกเผยแพร่ให้เป็นคุณประโยชน์แก่ประเทศและประชาชน

(๒) ติดต่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสานงานทางวิชาการกับองค์การปราชญ์และสถาบันทางวิชาการอื่นๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๓) ให้ความเห็น คำแนะนำ และคำปรึกษาทางวิชาการแก่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี

(๔) ให้บริการทางวิชาการแก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ องค์การมหาชน หน่วยงานอื่นของรัฐ สถาบันการศึกษา หน่วยงานของเอกชน และประชาชน

(๕) ดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดทำพจนานุกรม สารานุกรม อักษรานุกรม อนุกรมวิธาน การบัญญัติศัพท์วิชาการสาขาต่างๆ รวมทั้งการจัดทำพจนานุกรมศัพท์วิชาการภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทยและงานวิชาการอื่นๆ

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์ต่างๆ เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย การอนุรักษ์ภาษาไทยมิให้แปรเปลี่ยนไปในทางที่เสื่อม และการส่งเสริมภาษาไทยซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติให้ปรากฏเด่นชัดยิ่งขึ้น

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถาน

มาตรา ๘ ให้แบ่งงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานออกเป็นสำนัก ดังนี้

(๑) สำนักธรรมศาสตร์และการเมือง

(๒) สำนักวิทยาศาสตร์

(๓) สำนักศิลปกรรม

การจัดตั้งสำนักขึ้นใหม่ การยุบ การรวม หรือการแยกสำนัก ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๙ การกำหนดประเภทวิชาในแต่ละสำนัก และการแบ่งประเภทวิชาออกเป็นสาขาวิชา ให้ทำเป็นข้อบังคับสภาราชบัณฑิต

มาตรา ๑๐ ข้อบังคับสภาราชบัณฑิตให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๒

สมาชิก

มาตรา ๑๑ ราชบัณฑิตยสถานมีสมาชิก ๓ ประเภท คือ

- (๑) ภาคีสมาชิก
- (๒) ราชบัณฑิต
- (๓) ราชบัณฑิตกิตติมศักดิ์

มาตรา ๑๒ ภาคีสมาชิก ได้แก่ บุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ และมีคุณวุฒิตามมาตรา ๑๔ ซึ่งสมัครเข้าเป็นภาคีสมาชิกของสำนักใดสำนักหนึ่งตามข้อบังคับสภาราชบัณฑิตและสำนักนั้นได้มีมติรับเป็นภาคีสมาชิกแล้ว

มาตรา ๑๓ ผู้สมัครเป็นภาคีสมาชิกต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ไม่มีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

มาตรา ๑๔ ผู้สมัครเป็นภาคีสมาชิกต้องมีคุณวุฒิเป็นผู้ที่มีความรู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง โดยได้รับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาราชบัณฑิตและได้ใช้คุณวุฒิแสดงความสามารถอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ได้แสดงความสามารถในการปฏิบัติงานจนมีชื่อเสียงเกียรติคุณเป็นที่ประจักษ์ในวิชาการ ศิลปะ หรือวิชาชีพ

(๒) ได้คิดค้นใหม่หรือคิดแก้ไขให้ดีขึ้นซึ่งสิ่งประดิษฐ์ กรรมวิธี หรือหลักวิชาการซึ่ง ราชบัณฑิตยสถานเห็นว่าเป็นประโยชน์เป็นที่ประจักษ์

(๓) ได้แต่งหรือแปลหนังสือซึ่งราชบัณฑิตยสถานเห็นว่าดีถึงขนาดและหนังสือนั้นได้พิมพ์ เผยแพร่แล้ว

มาตรา ๑๕ การกำหนดจำนวนภาคีสมาชิกซึ่งจะมีได้ในแต่ละสำนัก หลักเกณฑ์ และวิธีการสมัครและวิธีการรับบุคคลเป็นภาคีสมาชิก ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาราชบัณฑิต

มาตรา ๑๖ ราชบัณฑิต ได้แก่ ภาควิชาซึ่งนายกรัฐมนตรีจะได้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งเป็นราชบัณฑิตในประเภทวิชาสาขาใดสาขาหนึ่งที่อยู่ในหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานโดยคำแนะนำของสภาราชบัณฑิต

มาตรา ๑๗ การกำหนดจำนวนราชบัณฑิตซึ่งจะมีได้ในแต่ละสำนัก การตั้งตำแหน่งราชบัณฑิตขึ้นใหม่ การตั้งราชบัณฑิตในตำแหน่งที่ว่าง รวมทั้งการเลือกภาควิชาซึ่งมีชื่อเสียงเกียรติคุณดีเด่นในตำแหน่งที่ตั้งขึ้นใหม่หรือในตำแหน่งที่ว่าง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับสภาราชบัณฑิต

มาตรา ๑๘ ราชบัณฑิตกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีชื่อเสียงเกียรติคุณดีเด่นเป็นที่ประจักษ์ในประเภทวิชาสาขาใดสาขาหนึ่งที่อยู่ในหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถาน และได้ให้ความร่วมมือปฏิบัติงานทางวิชาการอันเป็นประโยชน์แก่กิจการของราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งนายกรัฐมนตรีจะได้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งเป็นราชบัณฑิตกิตติมศักดิ์โดยคำแนะนำของสภาราชบัณฑิต

มาตรา ๑๙ ให้สมาชิกราชบัณฑิตยสถานมีสิทธิและประโยชน์ ดังต่อไปนี้

(๑) ภาควิชา

- (ก) รับเงินอุปการะตามระเบียบราชบัณฑิตยสถาน
- (ข) ประดับเข็มเครื่องหมายตามระเบียบสภาราชบัณฑิต
- (ค) เข้าร่วมประชุมและแสดงความคิดเห็นหรืออภิปรายในการประชุมสำนักหรือการประชุมสภาราชบัณฑิต แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

(๒) ราชบัณฑิต

- (ก) รับเงินอุปการะตามระเบียบราชบัณฑิตยสถาน
- (ข) ประดับเข็มเครื่องหมายตามระเบียบสภาราชบัณฑิต
- (ค) ได้รับความยกย่องในงานพระราชพิธี งานพิธี หรือสโมสรสันนิบาตของทางราชการ เสมอด้วยข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งอธิบดี

(๓) ราชบัณฑิตกิตติมศักดิ์

- (ก) ประดับเข็มเครื่องหมายตามระเบียบสภาราชบัณฑิต
- (ข) ได้รับความยกย่องในงานพระราชพิธี งานพิธี หรือสโมสรสันนิบาตของทางราชการ เสมอด้วยข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งอธิบดี

- (ค) เข้าร่วมประชุมในการประชุมสภาราชบัณฑิตในฐานะที่ปรึกษา

มาตรา ๒๐ สมาชิกราชบัณฑิตยสถานพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ (๑) หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ (๓) หรือ (๔)
- (๔) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำ

โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ที่ประชุมสภาราชบัณฑิตยสถานมีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่ต่ำกว่าสองในสามของจำนวนราชบัณฑิตที่มาประชุม ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

(ก) ขาดประชุมสำนักที่ตนเป็นภาคีสมาชิกหรือราชบัณฑิตเป็นเวลาติดต่อกันเกินหกเดือน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(ข) มีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

ในกรณีที่ราชบัณฑิตพ้นจากตำแหน่ง ให้นายกราชบัณฑิตยสถานรายงานต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อนำความกราบบังคมทูลให้ทรงทราบ

มาตรา ๒๑ ราชบัณฑิตที่อยู่ในตำแหน่งซึ่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามปกติเพราะเหตุชรา พิกัด หรือทุพพลภาพ และราชบัณฑิตที่พ้นจากตำแหน่งเพราะเป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ ซึ่งสำนักที่ราชบัณฑิตผู้นั้นประจำอยู่มีมติว่าอยู่ในฐานะที่ควรอนุเคราะห์ ให้มีสิทธิได้รับเงินอุปการะพิเศษตามระเบียบราชบัณฑิตยสถาน

หมวด ๓

การดำเนินงาน

มาตรา ๒๒ ให้มีสภาขึ้นในราชบัณฑิตยสถานสภาหนึ่งเรียกว่า “สภาราชบัณฑิต” ประกอบด้วย

- (๑) นายกราชบัณฑิตยสถานตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง เป็นนายกสภา
- (๒) อุปนายกราชบัณฑิตยสถานสองคน ตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง เป็นอุปนายกสภา
- (๓) ราชบัณฑิตทุกคน เป็นกรรมการสภา

ให้เลขาธิการราชบัณฑิตยสถานเป็นเลขานุการสภา และรองเลขาธิการราชบัณฑิตยสถานเป็น

ผู้ช่วยเลขานุการสภา

มาตรา ๒๓ ให้สภาราชบัณฑิตประชุมเลือกราชบัณฑิตเพื่อแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีคนหนึ่ง และเป็นอุปนายกราชบัณฑิตยสถานสองคน แล้วเสนอชื่อไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

หลักเกณฑ์ และวิธีการในการเลือกนายกราชบัณฑิตยสถาน และอุปนายกราชบัณฑิตยสถาน ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาราชบัณฑิต

มาตรา ๒๔ นายกราชบัณฑิตยสถานมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เป็นผู้แทนของราชบัณฑิตยสถานในการดำเนินงานตามมาตรา ๗ (๒)

(๒) กำกับดูแลการปฏิบัติงานของราชบัณฑิตยสถาน ทางด้านวิชาการให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ และมติของสภาราชบัณฑิต

(๓) แต่งตั้งคณะกรรมการตามมาตรา ๓๔

มาตรา ๒๕ อุปนายกราชบัณฑิตยสถานมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่แทนนายกราชบัณฑิตยสถานตามที่นายกราชบัณฑิตยสถานมอบหมาย

(๒) เป็นผู้รักษาการแทนนายกราชบัณฑิตยสถาน ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกราชบัณฑิตยสถาน หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้

มาตรา ๒๖ นายกราชบัณฑิตยสถานและอุปนายกราชบัณฑิตยสถาน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับเลือกใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

ในกรณีที่นายกราชบัณฑิตยสถานหรืออุปนายกราชบัณฑิตยสถานพ้นจากตำแหน่งตามวาระให้นายกราชบัณฑิตยสถานหรืออุปนายกราชบัณฑิตยสถานซึ่งพ้นจากตำแหน่งคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่านายกราชบัณฑิตยสถานหรืออุปนายกราชบัณฑิตยสถาน แล้วแต่กรณี ซึ่งได้รับเลือกใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๒๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๖ นายกราชบัณฑิตยสถานและอุปนายกราชบัณฑิตยสถานพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ลาออกจากตำแหน่งนายกราชบัณฑิตยสถาน หรืออุปนายกราชบัณฑิตยสถาน

(๒) พ้นจากตำแหน่งสมาชิกราชบัณฑิตยสถานตามมาตรา ๒๐

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่นายกราชบัณฑิตยสถานหรืออุปนายกราชบัณฑิตยสถานพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้มีการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทน เว้นแต่วาระของนายกราชบัณฑิตยสถานหรืออุปนายกราชบัณฑิตยสถานเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่เลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้ ผู้ซึ่งได้รับเลือกให้อยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่ยังเหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๕ สภाराชบัณฑิตมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) วางนโยบายในการดำเนินงานด้านวิชาการตามอำนาจหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถาน

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการกำหนดประเภทวิชาของสำนักและการแบ่งวิชาแต่ละประเภทออกเป็นสาขาวิชาต่าง ๆ

(๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการจัดตั้ง การรวม หรือการแยกสำนัก

(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการออกข้อบังคับ และระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสภाराชบัณฑิต

(๕) เลือกนายกราชบัณฑิตยสถาน อุปนายกราชบัณฑิตยสถาน รวมทั้งมีมติให้ความเห็นชอบในการเสนอแต่งตั้งราชบัณฑิตและราชบัณฑิตกิตติมศักดิ์

(๖) พิจารณาให้ความเห็นชอบและอนุมัติในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของสภाराชบัณฑิตตามที่นายกราชบัณฑิตยสถานเสนอ

มาตรา ๓๐ การประชุมสภाराชบัณฑิตให้เป็นไปตามข้อบังคับสภाराชบัณฑิต

ให้มีการประชุมสภाराชบัณฑิตอย่างน้อยปีละสี่ครั้ง เพื่อปรึกษา พิจารณาและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๑ ให้ราชบัณฑิตแต่ละสำนักประชุมกันเลือกราชบัณฑิตในสำนักของตนเป็นประธานสำนักคนหนึ่ง และเป็นเลขานุการสำนักคนหนึ่ง แล้วให้นายกราชบัณฑิตยสถานเสนอชื่อไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อแต่งตั้งโดยประกาศราชบัณฑิตยสถาน

หลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกประธานสำนักและเลขานุการสำนัก ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภाराชบัณฑิต

มาตรา ๓๒ ประธานสำนักและเลขานุการสำนักมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปีและอาจได้รับเลือกใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

ให้นำความในมาตรา ๒๖ วรรคสอง มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของประธานสำนักและเลขานุการสำนักด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ การประชุมสำนักให้เป็นไปตามข้อบังคับสภाराชบัณฑิต

ในการประชุมสำนักแต่ละสำนัก ราชบัณฑิตและภาคีสมาชิกมีหน้าที่เข้าประชุมและมีหน้าที่เสนอเรื่องเกี่ยวกับวิชาการที่ตนค้นคว้าได้ต่อสำนักตามระเบียบสภाराชบัณฑิต

มาตรา ๓๔ ให้มีคณะกรรมการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานประจำสาขาวิชาต่าง ๆ คณะหนึ่งหรือหลายคณะ ซึ่งแต่งตั้งโดยนายกราชบัณฑิตยสถานเพื่อดำเนินกิจการตามอำนาจหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗ (๕) และ (๖)

นอกจากคณะกรรมการทางวิชาการตามวรรคหนึ่ง นายราชบัณฑิตยสถานมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการอื่น เพื่อทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาราชบัณฑิต

ให้กรรมการทางวิชาการตามวรรคหนึ่งและกรรมการอื่นตามวรรคสองได้รับค่าตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๕ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการราชบัณฑิตยสถานคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) อุปนายราชบัณฑิตยสถานซึ่งนายราชบัณฑิตยสถานมอบหมายเป็นประธานกรรมการ และอุปนายราชบัณฑิตยสถานอีกคนหนึ่ง เป็นรองประธานกรรมการ

(๒) ประธานสำนักและเลขานุการสำนักทุกสำนัก เป็นกรรมการ

(๓) ราชบัณฑิตซึ่งมิได้เป็นประธานสำนักหรือเลขานุการสำนัก ซึ่งแต่ละสำนักแต่งตั้งสำนักละหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๔) เลขธิการราชบัณฑิตยสถาน เป็นกรรมการและเลขานุการ และรองเลขธิการราชบัณฑิตยสถาน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการส่งเสริมกิจการราชบัณฑิตยสถานมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและเสนอข้อแนะนำแก่ราชบัณฑิตยสถาน ประสานงานและสนับสนุนการดำเนินงานกิจการของราชบัณฑิตยสถาน โดยเสนอต่อนายราชบัณฑิตยสถาน

การแต่งตั้งและวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการตาม (๓) การดำเนินงานและการประชุมของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบสภาราชบัณฑิต

มาตรา ๓๖ ให้มีเลขธิการราชบัณฑิตยสถานคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของราชบัณฑิตยสถาน และปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ และมติของสภาราชบัณฑิต และจะให้มียอดเลขธิการราชบัณฑิตยสถานปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

ให้เลขธิการราชบัณฑิตยสถานและรองเลขธิการราชบัณฑิตยสถานเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งเลขธิการราชบัณฑิตยสถานให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งมีความรู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งที่อยู่ในหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานและการบริหารราชการแผ่นดิน โดยดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๗ ให้ภาคีสมาชิก ราชบัณฑิต และราชบัณฑิตกิตติมศักดิ์ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นภาคีสมาชิก ราชบัณฑิต หรือราชบัณฑิตกิตติมศักดิ์ แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๘ ให้คณะกรรมการต่างๆ ของราชบัณฑิตยสถานซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาคงเป็นคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๙ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี อนุชาธิบดี ราชบัณฑิตยสถาน ประธานสำนัก และเลขานุการสำนัก ซึ่งได้รับเลือกตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช ๒๔๘๕ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบวาระการดำรงตำแหน่ง

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการราชบัณฑิตยสถานซึ่งได้รับเลือกตามมาตรา ๒๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช ๒๔๘๕ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาพ้นจากตำแหน่งเลขาธิการราชบัณฑิตยสถานและให้ดำรงตำแหน่งอนุชาธิบดี ราชบัณฑิตยสถานตามพระราชบัญญัตินี้จนครบวาระของเลขาธิการราชบัณฑิตยสถานเดิม

การดำรงตำแหน่งของบุคคลตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง มิให้นำเป็นวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๐ ในระหว่างที่ยังไม่มีข้อบังคับสภาราชบัณฑิตกำหนดประเภทวิชาของแต่ละสำนักตามมาตรา ๕ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช ๒๔๘๕ มาใช้บังคับไปพลางก่อน

มาตรา ๔๑ ในระหว่างที่ยังไม่มีข้อบังคับการประชุมสภาราชบัณฑิตตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง และข้อบังคับการประชุมสำนักตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช ๒๔๘๕ มาใช้บังคับไปพลางก่อน

มาตรา ๔๒ บรรดาระเบียบ ระเบียบการ และประกาศที่ได้ออกตามพระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช ๒๔๘๕ และพระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสถาน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ยังคงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีข้อบังคับหรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานประกอบกับงานในหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานได้ขยายตัวออกไปมากทั้งในด้านการค้นคว้า วิจัย และการให้บริการทางวิชาการแก่รัฐบาล หน่วยงานของรัฐและประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งงานปรับปรุงและตรวจชำระพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานให้สมบูรณ์และทันสมัยเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการเขียน การอ่าน และการพูดภาษาไทยให้ถูกต้องเป็นระเบียบเดียวกัน งานจัดทำสารานุกรม อักษรานุกรม อนุกรมวิธาน ทางวิชาการ สาขาต่างๆ งานจัดทำพจนานุกรมและบัญญัติศัพท์วิชาการสาขาที่สำคัญๆ งานบัญญัติศัพท์วิชาการภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทยเพื่อให้ประชาชนใช้ในการศึกษา ค้นคว้าหนังสือตำราภาษาต่างประเทศ และส่งเสริมให้มีการใช้ศัพท์วิชาการภาษาไทยแทนศัพท์ภาษาต่างประเทศให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน รวมทั้งการทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการในการอนุรักษ์ภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างเอกลักษณ์แห่งภาษาไทย ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับบทบาทภาระหน้าที่และสภาพการณ์ในปัจจุบันของราชบัณฑิตยสถานสมควรปรับปรุงโครงสร้างองค์กร ระบบบริหารงานด้านวิชาการและด้านบริหาร และขยายอำนาจหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานในการสร้างสรรค์ทางวิชาการให้กว้างขวางยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(รจ. เล่ม 118 ตอนที่ 104ก หน้า 1 12 พฤศจิกายน 2544)

พระราชบัญญัติ

ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๓)

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ ราชบัณฑิตยสถานมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและให้อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในกฎหมายว่าด้วยราชบัณฑิตยสถาน ได้กำหนดให้ราชบัณฑิตยสถานเป็นส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรมซึ่งไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และมีนายกรัฐมนตรี เป็นผู้รักษาราชการตามพระราชบัญญัติดังกล่าว สมควรกำหนดให้ราชบัณฑิตยสถาน เป็นส่วนราชการอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีเพื่อให้เป็นการสอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(รจ. เล่ม 118 ตอนที่ 104 ก หน้า 11 12 พฤศจิกายน 2544)

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ให้ราชบัณฑิตยสถานมี อ.ก.พ. ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน เลขานุการราชบัณฑิตยสถานเป็นรองประธาน และผู้แทน ก.พ. ซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสำนักงาน ก.พ. หนึ่งคน เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่งและอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการและด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนสามคน ทั้งนี้ จะต้องเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๕ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(๒) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๕ ในราชบัณฑิตยสถานซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนห้าคน

ให้ อ.ก.พ. นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งและได้รับเลือกตาม (๒) ถ้าออกรจากราชการพลเรือน ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่มีใช้ตำแหน่งตาม (๒) หรือโอนไปรับราชการนอก ราชบัณฑิตยสถาน ให้พ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยราชบัณฑิตยสถานเพื่อกำหนดระบบบริหารงานด้านวิชาการและด้านการบริหารของราชบัณฑิตยสถานชั้นใหม่ โดยให้นายราชบัณฑิตยสถานซึ่งมาจากการเลือกของบรรดาราชนิติปฏิบัติงานแต่เฉพาะในด้านวิชาการ และให้เลขาธิการราชบัณฑิตยสถานเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของราชบัณฑิตยสถาน และปฏิบัติหน้าที่ตามที่สภาราชบัณฑิตยสถานมอบหมาย จึงต้องแก้ไของค์ประกอบของ อ.ก.พ. ซึ่งทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวงของราชบัณฑิตยสถานให้สอดคล้องกัน และในการนี้เมื่อได้กำหนดให้เลขาธิการราชบัณฑิตยสถานเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการของราชบัณฑิตยสถานแล้ว อ.ก.พ. กรมของราชบัณฑิตยสถานจึงมีองค์ประกอบเช่นเดียวกับ อ.ก.พ. กรมของส่วนราชการอื่นได้ โดยไม่ต้องกำหนดให้ อ.ก.พ. กระทรวง ทำหน้าที่เป็น อ.ก.พ. กรมของราชบัณฑิตยสถานด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(รจ. เล่ม 118 ตอนที่ 104ก หน้า 13 12 พฤศจิกายน 2544)

พระราชบัญญัติ

กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๘/๑ ห้ามมิให้บุคคลโดยอายุความขึ้นต่อสู้กับกองทุนในเรื่องทรัพย์สินของกองทุนที่ใช้หรือได้มาเพื่อการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

ทรัพย์สินของกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๑๐/๑ เพื่อจัดระบบควบคุมเงินของกองทุน ให้กองทุนจัดให้มีบัญชีจัดการหนี้ของเกษตรกร เพื่อใช้จ่ายในการจัดการหนี้ของเกษตรกรโดยเฉพาะ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“ให้นำมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการบริหารด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๒

“การจัดการกองทุนเกี่ยวกับบัญชีจัดการหนี้ของเกษตรกร ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกร”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๒๔ สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ คณะกรรมการบริหาร และคณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกร และเสนอความเห็น ศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการดังกล่าว

(๒) ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรได้ทราบถึงนโยบาย ระเบียบ และหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ให้การสนับสนุน ปรึกษาหารือ และแนะนำแก่เกษตรกรหรือองค์กรเกษตรกรเกี่ยวกับการดำเนินการตามแผนหรือโครงการฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรตามความจำเป็น หรือตามที่เกษตรกรหรือองค์กรเกษตรกรร้องขอ

(๔) ติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามแผนหรือโครงการฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรที่ได้รับการสนับสนุนจากกองทุน และรายงานผลต่อคณะกรรมการบริหาร แล้วแต่กรณี

(๕) ดำเนินการเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานี้ของเกษตรกรตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) จัดทำงบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินกองทุน และรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของสำนักงานเสนอคณะกรรมการ

(๗) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการ คณะกรรมการบริหาร และคณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรมอบหมาย”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๕/๑ การแก้ไขปัญหานี้ของเกษตรกร มาตรา ๓๗/๑ ถึงมาตรา ๓๗/๑๐ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๒

“หมวด ๕/๑

การแก้ไขปัญหานี้ของเกษตรกร

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๓๗/๑ ในหมวดนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“หนี้” หมายความว่า หนี้อันเนื่องมาจากการประกอบเกษตรกรรมของเกษตรกรซึ่งเป็นสมาชิกขององค์กรเกษตรกร

“หนี้ในระบบ” หมายความว่า

- (๑) หนี้ที่เกิดขึ้นจากโครงการส่งเสริมของรัฐ
- (๒) หนี้ที่เกิดขึ้นจากการกู้ยืมจากสถาบันการเงิน
- (๓) หนี้ที่เกิดขึ้นจากการกู้ยืมจากสถาบันเกษตรกร

“โครงการส่งเสริมของรัฐ” หมายความว่า โครงการของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค หรือรัฐวิสาหกิจ

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า

- (๑) ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์
- (๒) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

- (๓) นิติบุคคลตามที่คณะกรรมการกำหนด

“สถาบันเกษตรกร” หมายความว่า นิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกร

มาตรา ๓๗/๒ ให้มีคณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ผู้แทนสมาคมธนาคารไทย กรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนเกษตรกรในคณะกรรมการกำกับ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญมีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องทางสาขาเศรษฐศาสตร์ สาขาการบริหาร การเงินหรือการธนาคาร และสาขาเกษตรศาสตร์ สาขาละหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรเลือกกรรมการด้วยกันเองเป็นประธานกรรมการและรองประธานกรรมการ

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักจัดการหนี้ของเกษตรกรเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้นำมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๗/๓ คณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินการตามแผนแก้ไขปัญหาหนี้ของเกษตรกรตามที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ
- (๒) ควบคุมการใช้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินของกองทุนในบัญชีจัดการหนี้ของเกษตรกร ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ นโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการ
- (๓) เสนอและรายงานต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินงานของกองทุนในบัญชีจัดการหนี้ของเกษตรกร
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์การจัดการหนี้ของเกษตรกร
- (๕) ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่เลขาธิการในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๖) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกร หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๓๗/๔ กรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรอาจได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง โดยให้จ่ายจากเงินกองทุนในบัญชีจัดการหนี้ของเกษตรกร

ส่วนที่ ๓

การจัดการหนี้ของเกษตรกร

มาตรา ๓๗/๕ ให้จัดตั้งสำนักขึ้นในสำนักงาน เรียกว่า “สำนักจัดการหนี้ของเกษตรกร” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาหนี้ของเกษตรกรตามที่คณะกรรมการ และคณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรกำหนด

ให้มีผู้อำนวยการสำนักจัดการหนี้ของเกษตรกรเป็นผู้ควบคุมดูแลสำนัก และอยู่ภายใต้บังคับบัญชาของเลขาธิการ สำหรับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของสำนักให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรกำหนด

มาตรา ๓๗/๖ เกษตรกรซึ่งเป็นหนี้ในระบบ และประสงค์ขอรับการสนับสนุนจากกองทุนให้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเกษตรกรต่อสำนักจัดการหนี้ของเกษตรกรตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรประกาศกำหนด

เมื่อได้รับคำขอขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักจัดการหนี้ของเกษตรกรทำการตรวจสอบหลักฐานถึงความมีอยู่จริงของหนี้และหลักประกันที่ถูกต้องตามกฎหมาย รวมทั้งจำแนกแยกประเภทหนี้ของเกษตรกรตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรกำหนด

มาตรา ๓๗/๗ เกษตรกรซึ่งเป็นหนี้ในระบบตามโครงการส่งเสริมของรัฐโครงการใดที่คณะกรรมการเห็นว่าไม่ประสบความสำเร็จ โดยมีใช้ความผิดของเกษตรกร ให้พิจารณาช่วยเหลือโดยให้กองทุนรับภาระชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ของเกษตรกรทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ โดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

การชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ของเกษตรกรตามวรรคหนึ่ง ให้จ่ายเป็นเงินสด พันธบัตรรัฐบาล หรือตัวเงินตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ให้จัดสรรงบประมาณแผ่นดินเข้าสมทบกองทุนสำหรับการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๗/๘ เกษตรกรตามความในมาตรา ๓๗/๗ ที่ได้รับการยกเลิกหนี้ทั้งหมดหรือบางส่วนจากคณะกรรมการ ต้องเข้ากระบวนการฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๗/๙ เกษตรกรซึ่งเป็นหนี้ในระบบที่มีใช้โครงการส่งเสริมของรัฐ เมื่อคณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรอนุมัติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการให้มีอำนาจหน้าที่จัดการหนี้ของเกษตรกรรายใดแล้ว ให้คณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรมีอำนาจชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ของเกษตรกรทั้งหมดหรือบางส่วนได้ โดยการจ่ายเป็นเงินสด พันธบัตรรัฐบาล หรือตัวเงิน ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อกองทุนรับภาระชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ของเกษตรกรตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ทรัพย์สินของเกษตรกรที่ใช้เป็นหลักประกันการชำระหนี้ตกเป็นของกองทุน และเกษตรกรจะได้รับทรัพย์สินที่ใช้เป็นหลักประกันคืนไปจากกองทุนโดยการเช่าซื้อ หรือซื้อ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ให้คณะกรรมการมีอำนาจผ่อนผันการชำระหนี้ ลดหนี้ ปลดหนี้ ให้แก่เกษตรกรได้โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และรัฐพึงจัดสรรงบประมาณอุดหนุนในส่วนที่กองทุนต้องรับภาระค่าใช้จ่ายนี้

การดำเนินการเกี่ยวกับสงฆ์หรือทรัพย์สินของเกษตรกรที่ได้รับการสนับสนุนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด และให้เกษตรกรผู้นั้นเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๗/๑๐ กองทุนและเกษตรกรที่เกี่ยวข้องในกิจการใดที่กฎหมายกำหนดให้จดทะเบียนในอสังหาริมทรัพย์ หรือทรัพย์สินอื่นเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กองทุนและเกษตรกรได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียม และภาษีอากรในการจดทะเบียนนั้น ไม่ว่าจะ เป็นในฐานะผู้โอนหรือผู้รับโอนก็ตาม

การยกเว้นภาษีอากรตามวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๕๒ ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้ของเกษตรกร อันเนื่องจากโครงการส่งเสริมของรัฐที่ไม่ประสบผลสำเร็จไว้อย่างชัดเจน เกษตรกรไม่สามารถได้รับการสนับสนุนทางการเงินเพื่อแก้ไขปัญหาหนี้เดิมของเกษตรกรที่เป็นหนี้ในระบบเป็นเหตุให้เกษตรกรเหล่านั้นไม่มีโอกาสฟื้นฟูอาชีพและดำรงชีพในด้านเกษตรกรรมได้อย่างมั่นคง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(รจ. เล่ม 118 ตอนที่ 104ก หน้า 16 12 พฤศจิกายน 2544)

พระราชบัญญัติ

ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้เสียหาย” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายถึงแก่ชีวิตหรือร่างกายหรือจิตใจ เนื่องจากการกระทำความผิดอาญาของผู้อื่น โดยตนมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้น

“จำเลย” หมายความว่า บุคคลซึ่งถูกฟ้องต่อศาลว่าได้กระทำความผิดอาญา

“ค่าตอบแทน” หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่ผู้เสียหายมีสิทธิได้รับ เพื่อตอบแทนความเสียหายที่เกิดขึ้นจากหรือเนื่องจากการกระทำความผิดอาญาของผู้อื่น

“ค่าทดแทน” หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่จำเลยมีสิทธิได้รับเนื่องจากการตกเป็นจำเลยในคดีอาญาและถูกคุมขังระหว่างการพิจารณาคดี และปรากฏว่าคำพิพากษาถึงที่สุด ในคดีนั้นพึงเป็นยุติว่าจำเลยมิได้เป็นผู้กระทำความผิดหรือการกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิด

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการพิจารณาค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่าย ในคดีอาญา

“พนักงานอัยการ” หมายความว่า พนักงานอัยการตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการหรือ อัยการทหารตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ การเรียกร้องหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการ ตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่ผู้เสียหายหรือจำเลยพึงได้ตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๖ ในกรณีที่ผู้เสียหายหรือจำเลยถึงแก่ความตายก่อนที่จะได้รับค่าตอบแทน ค่าทดแทน หรือค่าใช้จ่าย แล้วแต่กรณี ให้สิทธิในการเรียกร้องและการรับค่าตอบแทน ค่าทดแทน หรือค่าใช้จ่าย ตกแก่ทายาทซึ่งได้รับความเสียหายของผู้เสียหายหรือจำเลยนั้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๒

คณะกรรมการพิจารณาค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นประธาน กรรมการ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมคุมประพฤติ ผู้แทนกรมพระธรรมนูญ ผู้แทนกรมราชทัณฑ์ ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ผู้แทนสภานายความ และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของรัฐมนตรีอีกห้าคน เป็นกรรมการ ในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการแพทย์ ด้านสังคมสงเคราะห์ และด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นที่ประจักษ์ อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน

ให้ประธานกรรมการแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงยุติธรรมเป็นเลขานุการ และอาจแต่งตั้ง ผู้ช่วยเลขานุการจำนวนไม่เกินสองคน ก็ได้

มาตรา ๘ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณานุมัติค่าตอบแทน ค่าทดแทน หรือค่าใช้จ่ายตามพระราชบัญญัตินี้
  - (๒) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับมาตรการในการคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา ตลอดจนการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศต่างๆ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
  - (๓) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือข้อมูลหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาเพื่อประกอบการพิจารณา
  - (๔) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้
- ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา นี้ คณะกรรมการอาจมอบหมายให้สำนักงานเป็นผู้ปฏิบัติแทนได้

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกโดยคำแนะนำของรัฐมนตรีเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา ๑๓ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของผู้เข้าร่วมประชุม กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

ในการประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา

มาตรา ๑๕ ให้จัดตั้งสำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญาขึ้นในกระทรวงยุติธรรม และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) รับคำขอรับค่าตอบแทน ค่าทดแทน หรือค่าใช้จ่าย พร้อมทั้งทำความเข้าใจเห็นเสนอต่อคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ
- (๓) ประสานงานกับหน่วยงานราชการอื่นหรือบุคคลใดๆ เพื่อขอทราบข้อเท็จจริงหรือความเห็นเกี่ยวกับการขอรับค่าตอบแทน ค่าทดแทน หรือค่าใช้จ่าย
- (๔) เก็บ รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจ่ายค่าตอบแทน ค่าทดแทน หรือค่าใช้จ่าย
- (๕) กระทำกิจการตามที่รัฐมนตรี คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่สำนักงานเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้ กระทรวงยุติธรรมอาจแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงยุติธรรมซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์เพื่อให้มีอำนาจดำเนินคดีหรือดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดีตามที่กระทรวงยุติธรรมมอบหมายก็ได้ และให้แจ้งศาลทราบ

การดำเนินคดีตามมาตรานี้ ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล

หมวด ๔

การจ่ายค่าตอบแทนผู้เสียหายในคดีอาญา

มาตรา ๑๗ ความผิดที่กระทำต่อผู้เสียหายอันอาจขอรับค่าตอบแทนได้ต้องเป็นความผิดตามรายการที่ระบุไว้ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๘ ค่าตอบแทนตามมาตรา ๑๗ ได้แก่

- (๑) ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการรักษาพยาบาล รวมทั้งค่าฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ
  - (๒) ค่าตอบแทนในกรณีที่ผู้เสียหายถึงแก่ความตาย จำนวนไม่เกินที่กำหนดในกฎกระทรวง
  - (๓) ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ในระหว่างที่ไม่สามารถประกอบกิจการงานได้ตามปกติ
  - (๔) ค่าตอบแทนความเสียหายอื่นตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร
- ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

คณะกรรมการจะกำหนดให้ผู้เสียหายได้รับค่าตอบแทนเพียงใดหรือไม่ก็ได้ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์และความร้ายแรงของการกระทำความผิด และสภาพความเสียหายที่ผู้เสียหายได้รับ รวมทั้งโอกาสที่ผู้เสียหายจะได้รับการบรรเทาความเสียหายโดยทางอื่นด้วย

มาตรา ๑๕ หากปรากฏในภายหลังว่าการกระทำที่ผู้เสียหายอาศัยเป็นเหตุในการขอรับค่าตอบแทนนั้นไม่เป็นความผิดอาญาหรือไม่มีการกระทำเช่นนั้น ให้คณะกรรมการมีหนังสือแจ้งให้ผู้เสียหายคืนค่าตอบแทนที่ได้รับไปแก่กระทรวงยุติธรรมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

หมวด ๕

การจ่ายค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา

มาตรา ๒๐ จำเลยที่มีสิทธิได้รับค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายตามพระราชบัญญัตินี้ ต้อง

- (๑) เป็นจำเลยที่ถูกดำเนินคดีโดยพนักงานอัยการ
- (๒) ถูกคุมขังในระหว่างการพิจารณาคดี และ
- (๓) ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าจำเลยมิได้เป็นผู้กระทำความผิดและมีการถอนฟ้องในระหว่างดำเนินคดี หรือปรากฏตามคำพิพากษาอันถึงที่สุดในการคดีนั้นว่าข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่าจำเลยมิได้เป็นผู้กระทำความผิดหรือการกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิด

ในคดีที่มีจำเลยหลายคน จำเลยคนใดถึงแก่ความตายก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุด และคณะกรรมการเห็นสมควรจ่ายค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายให้แก่จำเลยอื่นที่ยังมีชีวิตอยู่ถ้าเป็นเหตุอยู่ในลักษณะคดี จำเลยที่ถึงแก่ความตายนั้นมีสิทธิได้รับค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายตามพระราชบัญญัตินี้ได้ด้วย

มาตรา ๒๑ การกำหนดค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๒๐ ให้กำหนดตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- (๑) ค่าทดแทนการถูกคุมขัง ให้คำนวณจากจำนวนวันที่ถูกคุมขังในอัตราที่กำหนดไว้สำหรับการกักขังแทนค่าปรับตามประมวลกฎหมายอาญา
- (๒) ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการรักษาพยาบาล รวมทั้งค่าฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจหากความเจ็บป่วยของจำเลยเป็นผลโดยตรงจากการถูกดำเนินคดี
- (๓) ค่าทดแทนในกรณีที่จำเลยถึงแก่ความตาย และความตายนั้นเป็นผลโดยตรงจากการถูกดำเนินคดี จำนวนไม่เกินที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง
- (๔) ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ในระหว่างถูกดำเนินคดี
- (๕) ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินคดี

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่ที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นแล้ว

ในกรณีที่มีคำขอให้ได้รับสิทธิที่เสียไปอันเป็นผลโดยตรงจากคำพิพากษานั้นคืน การสั่งให้ได้รับสิทธิคืนตามคำขอดังกล่าว ถ้าไม่สามารถคืนสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดเช่นนั้นได้ ให้คณะกรรมการกำหนดค่าทดแทนเพื่อสิทธินั้นให้ตามที่เห็นสมควร

คณะกรรมการอาจกำหนดให้จำเลยได้รับค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายเพียงใดหรือไม่ก็ได้ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์แห่งคดี ความเดือดร้อนที่จำเลยได้รับและโอกาสที่จำเลยจะได้รับการชดเชยความเสียหายจากทางอื่นด้วย

หมวด ๖

การยื่นคำขอ การพิจารณาคำขอ และการอุทธรณ์

มาตรา ๒๒ ให้ผู้เสียหาย จำเลย หรือทายาทซึ่งได้รับความเสียหายที่มีสิทธิขอรับค่าตอบแทน ค่าทดแทน หรือค่าใช้จ่ายตามพระราชบัญญัตินี้ ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการ ณ สำนักงาน ตามแบบที่สำนักงานกำหนดภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้เสียหายได้รู้ถึงการกระทำความผิด หรือวันที่ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ถอนฟ้องเพราะปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าจำเลยมิได้เป็นผู้กระทำความผิด หรือวันที่มีคำพิพากษาอันถึงที่สุดในคดีนั้นว่าข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่าจำเลยมิได้เป็นผู้กระทำความผิด หรือการกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้เสียหาย จำเลย หรือทายาทซึ่งได้รับความเสียหายเป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือไม่สามารถยื่นคำขอด้วยตนเองได้ ผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้อนุบาล ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน สามี หรือภรรยา หรือนุคคลหนึ่งบุคคลใดซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นหนังสือจากผู้เสียหาย จำเลย หรือทายาท ซึ่งได้รับความเสียหาย แล้วแต่กรณี อาจยื่นคำขอรับค่าตอบแทน ค่าทดแทน หรือค่าใช้จ่ายแทนได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๔ หลักเกณฑ์ วิธีการยื่นคำขอ และวิธีพิจารณาคำขอ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำวินิจฉัย คำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

การยื่นอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ผู้อุทธรณ์จะยื่นต่อสำนักงานหรือศาลจังหวัดที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนา อยู่ในเขตเพื่อส่งให้แก่ ศาลอุทธรณ์ก็ได้ และให้ถือว่าเป็นการยื่นอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งแล้ว

ในการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ศาลอุทธรณ์มีอำนาจไต่สวนหลักฐานเพิ่มเติมโดยสืบพยานเอง หรืออาจแต่งตั้งให้ศาลชั้นต้นตามที่เห็นสมควรทำแทนก็ได้

หมวด ๗

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) สอบปากคำผู้ยื่นคำขอเกี่ยวกับข้อเท็จจริงต่างๆ ตามคำขอ

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือข้อมูลหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาเพื่อประกอบการพิจารณา

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๘ ผู้ใดยื่นคำขอรับค่าตอบแทน ค่าทดแทน หรือค่าใช้จ่าย โดยแสดงข้อความ อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๙ ผู้ใดให้ถ้อยคำหรือแสดงพยานหลักฐานอันเป็นเท็จเกี่ยวกับการขอรับค่าตอบแทน ค่าทดแทน หรือค่าใช้จ่ายตามพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๐ ผู้ใดไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งหนังสือตอบหนังสือสอบถาม เอกสาร หลักฐาน หรือ ข้อมูลหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่โดยไม่มีเหตุ อันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๑ ในวาระเริ่มแรก ให้กระทรวงยุติธรรมกำหนดให้หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง
ในสังกัดกระทรวงยุติธรรมดำเนินการในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานจนกว่าจะตั้งสำนักงานแล้วเสร็จ ทั้งนี้
ภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

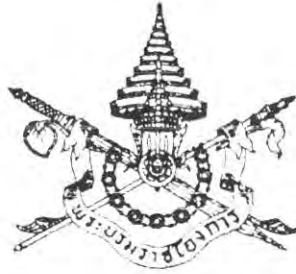
รายการท้ายพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่าย
แก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๔

ความผิดที่กระทำต่อผู้เสียหายซึ่งทำให้ผู้เสียหายอาจขอรับค่าตอบแทนได้ตามมาตรา ๑๗
ได้แก่ ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ภาค ๒ ความผิด

ลักษณะ ๕ ความผิดเกี่ยวกับเพศ	มาตรา ๒๗๖ ถึง มาตรา ๒๘๗
ลักษณะ ๑๐ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	
หมวด ๑ ความผิดต่อชีวิต	มาตรา ๒๘๘ ถึง มาตรา ๒๙๔
หมวด ๒ ความผิดต่อร่างกาย	มาตรา ๒๙๕ ถึง มาตรา ๓๐๐
หมวด ๓ ความผิดฐานทำให้แท้งลูก	มาตรา ๓๐๑ ถึง มาตรา ๓๐๕
หมวด ๔ ความผิดฐานทอดทิ้งเด็ก	
คนป่วยเจ็บ หรือคนชรา	มาตรา ๓๐๖ ถึง มาตรา ๓๐๘

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่บทบัญญัติมาตรา ๒๔๕ และมาตรา ๒๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติรับรองสิทธิในการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐของบุคคล ซึ่งได้รับความเสียหายเนื่องจากการกระทำความผิดอาญาของผู้อื่นโดยตนมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้น และไม่มีโอกาสได้รับการบรรเทาความเสียหายโดยทางอื่น รวมทั้งการรับรองสิทธิในการรับค่าทดแทนในกรณีของบุคคล ซึ่งตกเป็นจำเลยในคดีอาญาและถูกคุมขังระหว่างการพิจารณาคดี หากปรากฏตามคำพิพากษาอันถึงที่สุดในคดีนั้นว่าข้อเท็จจริงฟังเป็นที่ยุติว่าจำเลยมิได้เป็นผู้กระทำความผิดหรือการกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิด ดังนั้น เพื่อให้การรับรองสิทธิดังกล่าวเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

จัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘/๑ คนหางานซึ่งตนเองหรือนายจ้างหรือผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศได้ส่งเงินเข้ากองทุนตามมาตรา ๓๗ หรือคนหางานซึ่งเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ

ด้วยตนเองตามมาตรา ๔๘ ที่สมัครใจส่งเงินเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๓๗ ก่อนเดินทางออกนอกราชอาณาจักร ให้ได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๕๓ เป็นระยะเวลาตามสัญญาจ้างที่คนหางานนั้นมีอยู่

คนหางานซึ่งยังอยู่หรือยังทำงานอยู่ในต่างประเทศให้ได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนตามมาตรา ๕๓ เป็นระยะเวลาห้าปีนับแต่วันครบกำหนดตามสัญญาจ้าง หรือวันที่สัญญาจ้างสิ้นสุดลง

คนหางานที่ได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนตามวรรคสอง หากไปทำสัญญาจ้างกับนายจ้างใหม่ หรือนายจ้างเดิม และประสงค์จะได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนตามวรรคสองต่อไป ให้คนหางาน หรือนายจ้างส่งเงินเข้ากองทุนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดตามวรรคสอง”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

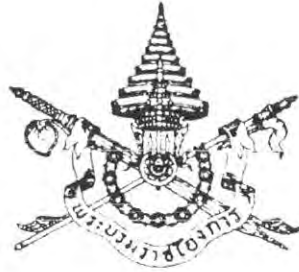
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

(รจ. เล่ม 118 ตอนที่ 106 ก หน้า 1 16 พุทธศักราช 2544)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่หลักเกณฑ์การจ่ายเงินจากกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานซึ่งไปทำงานในต่างประเทศตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ ยังไม่อาจให้ความช่วยเหลือคนหางานที่ยังคงทำงานอยู่ในต่างประเทศ หลังจากครบกำหนดเวลาตามสัญญาจ้าง สมควรขยายระยะเวลาในการให้ความช่วยเหลือคนหางานที่ได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนอยู่ก่อนแล้ว และยังคงทำงานในต่างประเทศให้ได้รับความช่วยเหลือต่อไปเป็นระยะเวลาห้าปีนับแต่วันครบกำหนดตามสัญญาจ้าง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ
แรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔
เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

- (๑) ราชการส่วนกลาง
  - (๒) ราชการส่วนภูมิภาค
  - (๓) ราชการส่วนท้องถิ่น รวมทั้งราชการของกรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา
  - (๔) กิจการรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เว้นแต่การที่สหพันธ์แรงงานเข้าเป็นสมาชิกสภาองค์การลูกจ้างตามมาตรา ๑๒๐ ตี
  - (๕) กิจการอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา”
- มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒๐ ตี แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

“มาตรา ๑๒๐ ตี สหพันธ์แรงงานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์อาจเข้าเป็นสมาชิกสภาองค์การลูกจ้างได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

(รจ. เล่ม 118 ตอนที่ 106 ก หน้า 3 16 พฤศจิกายน 2544)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๔ (๕) บัญญัติมิให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแก่กิจการรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ แต่พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๗๒ บัญญัติให้สหพันธ์แรงงานตามกฎหมายดังกล่าวอาจเข้าเป็นสมาชิกสภาองค์การลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ได้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ เพื่อให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

วัดอุณหทราย (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวัดอุณหทราย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวัดอุณหทราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “อนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ฉลาก” และคำว่า “คณะกรรมการ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัดอุณหทราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้

“อนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี” หมายความว่า อนุสัญญาว่าด้วยการห้ามพัฒนา ผลิต สะสม และใช้อาวุธเคมี และว่าด้วยการทำลายอาวุธเหล่านี้ ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๖”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๑๕/๑ ในการมีมติหรือการให้ความเห็นของคณะกรรมการ การให้ความเห็นชอบของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายอื่น และการออกประกาศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม หรือรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คำนึงถึงอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีและสนธิสัญญาและข้อผูกพันระหว่างประเทศอื่นประกอบด้วย”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๔/๑ และมาตรา ๗๔/๒ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๗๔/๑ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดซึ่งมีโทษตามมาตรา ๗๓ หรือมาตรา ๗๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ หรือชนิดที่ ๔ ซึ่งเป็นสารเคมีพิษหรือสารที่ใช้ผลิตสารเคมีพิษที่ระบุในอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีตามประกาศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

มาตรา ๗๔/๒ การกระทำความผิดตามมาตรา ๗๓ หรือมาตรา ๗๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ หรือชนิดที่ ๔ ซึ่งเป็นสารเคมีพิษหรือสารที่ใช้ผลิตสารเคมีพิษที่ระบุในอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีตามประกาศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมตามมาตรา ๑๘ หากผู้กระทำความผิดมีสัญชาติไทย แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักร จะต้องรับโทษในราชอาณาจักร

ห้ามมิให้ลงโทษผู้นั้นในราชอาณาจักรเพราะการกระทำนั้นอีก ถ้า

(๑) ได้มีคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศอันถึงที่สุดให้ปล่อยตัวผู้นั้น หรือ

(๒) ศาลในต่างประเทศพิพากษาให้ลงโทษและผู้นั้นได้พ้นโทษแล้ว

ถ้าผู้ต้องคำพิพากษาได้รับโทษสำหรับการกระทำนั้นตามคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศมาแล้ว แต่ยังไม่พ้นโทษ ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ หรือจะไม่ลงโทษเลยก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงโทษที่ผู้นั้นได้รับมาแล้ว”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการห้ามพัฒนา ผลิต สะสม และใช้อาวุธเคมี และว่าด้วยการทำลายอาวุธเหล่านี้ ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๖ ซึ่งอนุสัญญาดังกล่าวกำหนดมาตรการควบคุมเกี่ยวกับการผลิต ได้มา จัดเก็บ ใช้ และโยกย้ายสารเคมีพิษ และสารที่ใช้ผลิตสารเคมีพิษที่ระบุในอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีในอาณาเขตของบรรดารัฐภาคีและรัฐนอกภาคี รวมทั้งกำหนดให้รัฐภาคีออกกฎหมายที่มีโทษทางอาญาเพื่อใช้บังคับกับบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่อยู่ในอาณาเขตหรือเขตอำนาจของรัฐภาคีที่กระทำการละเมิดมาตรการดังกล่าว และให้ขยายขอบเขตการบังคับใช้กฎหมายให้ครอบคลุมถึงการกระทำที่ต้องห้ามตามอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีของบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติของรัฐภาคี ซึ่งกระทำนอกอาณาเขตของรัฐภาคีด้วย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วย พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเรื่องมาตรการในการควบคุมการกระทำใดๆ เกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่เป็นสารเคมีพิษหรือสารที่ใช้ผลิตสารเคมีพิษที่ระบุในอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี และบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับพันธกรณีตามอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(รจ. เล่ม 118 ตอนที่ 106 ก หน้า 5 16 พฤศจิกายน 2544)

พระราชบัญญัติ

โอนที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้
เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลเชียงบาน
อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ให้แก่นายสิงห์ ใจวังโลก

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรโอนที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของ
แผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลเชียงบาน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ให้แก่นายสิงห์ ใจวังโลก
เพื่อแลกเปลี่ยนกับที่ดินของนายสิงห์ ใจวังโลก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติ
ของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลเชียงบาน อำเภอเชียงคำ จังหวัด
พะเยา ให้แก่นายสิงห์ ใจวังโลก พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะ แปลงหมายเลขทะเบียนที่ พย. ๔๕๖ หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) เลขที่ ๑๕๔ เนื้อที่ประมาณ ๑ ไร่ ๑๕ ตารางวา ในท้องที่ตำบลเชียงบาน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ให้แก่นายสิงห์ ใจวังโลก ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการได้ครอบครองที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ แปลงหมายเลขทะเบียนที่ พย. ๔๕๖ หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) เลขที่ ๑๕๔ ในท้องที่ตำบลเชียงบาน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา เนื้อที่ประมาณ ๑ ไร่ ๑๕ ตารางวา โดยได้ใช้เป็นที่ตั้งของโรงเรียนบ้านทุ่งมอก แต่ต่อมาเมื่อได้มีการย้ายที่ตั้งของโรงเรียนบ้านทุ่งมอกไปยังที่ราชพัสดุแปลงใหม่ เป็นเหตุให้ทำเลที่ตั้งของที่ราชพัสดุแปลงเดิมไม่เหมาะสมที่จะใช้ประโยชน์ในการขยายโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ทำความตกลงขอแลกเปลี่ยนที่ราชพัสดุแปลงเดิมนี้นับที่ดินของนายสิงห์ ใจวังโลก ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๒๖๒๑ เนื้อที่ประมาณ ๑ งาน ๒๕ ตารางวา และโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๐๓๔๕ เนื้อที่ประมาณ ๓ งาน ๑๘ ตารางวา จำนวน ๒ แปลง รวมเนื้อที่ประมาณ ๑ ไร่ ๔๗ ตารางวา ทั้งนี้ เนื่องจากที่ดินทั้งสองแปลงของนายสิงห์ ใจวังโลก ตั้งอยู่ใกล้เคียงกับที่ตั้งแห่งใหม่ของโรงเรียนบ้านทุ่งมอก จึงมีทำเลที่ตั้งเหมาะสมที่จะใช้ประโยชน์ในการขยายโรงเรียน และปัจจุบันนายสิงห์ ใจวังโลก ได้โอนที่ดินทั้งสองแปลงดังกล่าวให้เป็นที่ราชพัสดุแล้ว สมควรโอนที่ราชพัสดุดังกล่าวเพื่อแลกเปลี่ยนกับที่ดินของนายสิงห์ ใจวังโลก แต่โดยที่มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ บัญญัติให้การโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะต้องกระทำโดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

การประกอบกิจการโทรคมนาคม

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ พุทธศักราช ๒๔๗๗
- (๒) พระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๗

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“กิจการโทรคมนาคม” หมายความว่า กิจการโทรคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

“การประกอบกิจการโทรคมนาคม” หมายความว่า การประกอบกิจการในลักษณะที่เป็นผู้ให้บริการด้านกิจการโทรคมนาคมแก่บุคคลอื่นทั่วไป

“เลขหมายโทรคมนาคม” หมายความว่า ตัวเลข ตัวหนังสือ หรือสัญลักษณ์อื่นใดโดยใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน ซึ่งใช้ระบุที่หมายในโครงข่ายโทรคมนาคมเพื่อการโทรคมนาคม

“โครงข่ายโทรคมนาคม” หมายความว่า กลุ่มของเครื่องโทรคมนาคมที่ต่อถึงกันโดยตรง หรือโดยผ่านเครื่องชุมสายหรือเครื่องอื่นใด เพื่อการโทรคมนาคมระหว่างจุดหมายปลายทางที่กำหนด ด้วยระบบสาย ระบบคลื่นความถี่ ระบบแสง ระบบแม่เหล็กไฟฟ้าอื่น ระบบใดระบบหนึ่งหรือหลายระบบรวมกัน

“เชื่อมต่อ” หมายความว่า การเชื่อมต่อระหว่างโครงข่ายโทรคมนาคมภายใต้ความตกลงทางเทคนิคและทางพาณิชย์เพื่อให้ผู้ใช้บริการของผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมฝ่ายหนึ่งสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้ใช้บริการหรือใช้บริการโทรคมนาคมของผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมอีกฝ่ายหนึ่งได้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกประกาศกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม

มาตรา ๗ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการโทรคมนาคมตามลักษณะและประเภทที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ต้องได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ

ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมให้มีสามแบบ ดังนี้

(๑) ใบอนุญาตแบบที่หนึ่ง ได้แก่ ใบอนุญาตสำหรับผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมที่ไม่มีโครงข่ายโทรคมนาคมเป็นของตนเอง และเป็นกิจการที่มีลักษณะสมควรให้มีการบริการได้โดยเสรี ทั้งนี้ เมื่อผู้ประสงค์จะประกอบกิจการลักษณะดังกล่าวได้แจ้งให้คณะกรรมการทราบแล้ว คณะกรรมการต้องออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการได้

(๒) ใบอนุญาตแบบที่สอง ได้แก่ ใบอนุญาตสำหรับผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมที่มีหรือไม่มีโครงข่ายเป็นของตนเอง ซึ่งเป็นการประกอบกิจการที่มีวัตถุประสงค์ให้บริการจำกัดเฉพาะกลุ่มบุคคล หรือเป็นการประกอบกิจการที่ไม่มีผลกระทบต่อโดยนัยสำคัญต่อการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม หรือต่อประโยชน์สาธารณะและผู้บริโภค ทั้งนี้ เมื่อผู้ประสงค์จะประกอบกิจการลักษณะดังกล่าวได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดครบถ้วนตามหลักเกณฑ์มาตรฐานที่คณะกรรมการประกาศกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้ว คณะกรรมการต้องออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการได้

(๓) ใบอนุญาตแบบที่สาม ได้แก่ ใบอนุญาตสำหรับผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมที่มีโครงข่ายเป็นของตนเอง ซึ่งเป็นการประกอบกิจการที่มีวัตถุประสงค์ในการให้บริการแก่บุคคลทั่วไปจำนวนมาก หรืออาจมีผลกระทบต่อโดยนัยสำคัญต่อการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม หรืออาจกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ หรือมีเหตุจำเป็นต้องคุ้มครองผู้บริโภคเป็นพิเศษ ทั้งนี้ เมื่อผู้ประสงค์จะประกอบกิจการลักษณะดังกล่าวได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการเห็นสมควรให้ออกใบอนุญาตแล้ว จึงจะประกอบกิจการได้

ผู้รับใบอนุญาตแบบที่หนึ่ง แบบที่สอง หรือแบบที่สาม จะมีสิทธิประกอบกิจการโทรคมนาคมในลักษณะหรือประเภทใด รวมทั้งมีขอบเขตการให้บริการเพียงใด ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ซึ่งต้องสอดคล้องกับลักษณะการประกอบกิจการของใบอนุญาตแต่ละแบบที่กำหนดตามวรรคสอง และต้องคำนึงถึงการพัฒนากิจการให้บริการโทรคมนาคมที่หลากหลาย รวมทั้งความเป็นธรรมในระหว่างผู้ประกอบกิจการด้วย

ในการยื่นขอรับใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องระบุว่าเป็นการขอรับใบอนุญาตแบบใด พร้อมทั้งต้องแจ้งลักษณะหรือประเภทกิจการโทรคมนาคมที่ประสงค์จะดำเนินการด้วย และถ้าประสงค์จะเพิ่มการประกอบกิจการในลักษณะหรือประเภทอื่นภายหลังจากที่ได้รับอนุญาตแล้ว จะต้องแจ้งให้คณะกรรมการทราบก่อนเริ่มประกอบกิจการ ในกรณีเช่นว่านี้ คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามด้วยก็ได้

มาตรา ๘ ให้คณะกรรมการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตโดยเปิดเผยเป็นการทั่วไป เพื่อให้ผู้ประสงค์จะประกอบกิจการได้ทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต วิธีการขอรับใบอนุญาต และหลักเกณฑ์ในการออกใบอนุญาตซึ่งจะต้องกำหนดให้แตกต่างกันตามประเภทของใบอนุญาตตามมาตรา ๗ และสอดคล้องกับกิจการโทรคมนาคมแต่ละลักษณะและประเภท และต้องเป็นไปตามแนวทางการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ และการอนุญาตให้ประกอบกิจการโทรคมนาคมที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคมและแผนความถี่วิทยุตามกฎหมายว่าด้วยองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต วิธีการขอรับใบอนุญาต เอกสารหลักฐานหรือข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้ในการอนุญาต วิธีการพิจารณาในการออกใบอนุญาต ระยะเวลาการพิจารณาอนุญาตของคณะกรรมการ ขอบเขตการอนุญาต ให้ประกอบกิจการ กรอบระยะเวลาขั้นสูงและขั้นต่ำที่จะอนุญาตให้ประกอบกิจการ รวมทั้งเงื่อนไขอื่นที่จำเป็นสำหรับการประกอบกิจการ

ในการกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ขอรับใบอนุญาตแบบที่สองและผู้ขอรับใบอนุญาตแบบที่สามต้องมีไม่ใช่เป็นคนต่างด้าว ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และต้องมีสัดส่วนการถือหุ้นของบุคคลผู้มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบห้าของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น รวมทั้งต้องมีกรรมการไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด และผู้มีอำนาจกระทำการผูกพันนิติบุคคลนั้นต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยด้วย ในการนี้ คณะกรรมการอาจกำหนดให้ผู้ขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการบางลักษณะหรือบางประเภทที่เป็นนิติบุคคลจะต้องกำหนดข้อห้ามการกระทำอื่นใดที่มีลักษณะเป็นการครอบงำกิจการ โดยบุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทยอีกด้วยก็ได้

(๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม

(๔) บุคคลผู้เป็นกรรมการ ผู้จัดการหรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ขอรับใบอนุญาต ต้องไม่เคยถูกศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายว่าด้วยโทรเลขและโทรศัพท์ กฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคม หรือกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ภายในระยะเวลาสองปีก่อนการยื่นคำขอรับใบอนุญาต

(๕) ผู้ขอรับใบอนุญาตแบบที่สามต้องมีแผนการลงทุนและแผนการให้บริการกิจการโทรคมนาคมที่สามารถให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

(๖) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด สำหรับการขอรับใบอนุญาตแต่ละประเภทตามมาตรา ๗

มาตรา ๕ การประกอบกิจการโทรคมนาคมสำหรับใบอนุญาตแบบที่สาม ให้มีระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตซึ่งต้องอยู่ในกรอบระยะเวลาขั้นสูงและขั้นต่ำตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด การขอต่ออายุใบอนุญาตสำหรับใบอนุญาตแบบที่สาม ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต แต่ทั้งนี้ คณะกรรมการต้องพิจารณาและแจ้งคำสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

การยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตและการให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนดซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๘ ด้วย

การกำหนดระยะเวลาในการอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาต ให้คณะกรรมการกำหนดโดยคำนึงถึงระยะเวลาตามแผนการลงทุน ขอบเขตการให้บริการ แนวทางการพัฒนากิจการของผู้ขอรับใบอนุญาต การคุ้มครองผู้บริโภคที่จะได้รับการบริการโดยต่อเนื่อง และผลการประเมินการประกอบกิจการ การประกอบกิจการโทรคมนาคมที่ได้รับใบอนุญาตแบบที่หนึ่งหรือใบอนุญาตแบบที่สอง ให้กระทำตลอดระยะเวลาที่ยังคงให้บริการ แต่เมื่อผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเลิกกิจการต้องแจ้งให้คณะกรรมการทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน ทั้งนี้ คณะกรรมการอาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวต้องปฏิบัติก่อนเลิกกิจการก็ได้

มาตรา ๑๐ ในการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม ถ้ากิจการโทรคมนาคมนั้นมีการใช้คลื่นความถี่ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ตามกฎหมายว่าด้วยองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมด้วย

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตถูกเพิกถอนการใช้คลื่นความถี่ใด ให้ถือว่าถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมในส่วนที่ประกอบกิจการโดยใช้คลื่นความถี่นั้นด้วย

มาตรา ๑๑ ผู้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมการใช้คลื่นความถี่ ค่าธรรมเนียมเลขหมายโทรคมนาคมและค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการตามอัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ จะต้องไม่เป็นภาระแก่ผู้ประกอบการหรือผู้ใช้บริการโดยไม่สมเหตุผล

การกำหนดอัตราและหลักเกณฑ์ของค่าธรรมเนียมการใช้คลื่นความถี่ และค่าธรรมเนียมเลขหมายโทรคมนาคม ให้คณะกรรมการคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ ความคุ้มค่า ความขาดแคลน และวิธีการจัดสรรทรัพยากรดังกล่าว

การกำหนดอัตราและหลักเกณฑ์ของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม ให้คณะกรรมการคำนึงถึงแบบของใบอนุญาต รายจ่ายในการกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคม อันเกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒ ในการออกใบอนุญาตสำหรับกิจการโทรคมนาคมที่ต้องใช้เลขหมายโทรคมนาคม ตามที่กำหนดในแผนเลขหมายโทรคมนาคม ให้คณะกรรมการกำหนดเลขหมายโทรคมนาคมสำหรับใช้ในการให้บริการหรือพื้นที่การให้บริการสำหรับการประกอบกิจการโทรคมนาคมของผู้รับใบอนุญาตด้วย ผู้รับใบอนุญาตจะนำเลขหมายโทรคมนาคมออกให้บริการแก่บุคคลทั่วไปได้เฉพาะเลขหมายโทรคมนาคมที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตมิได้นำเลขหมายโทรคมนาคมตามที่ได้รับอนุญาตออกให้บริการ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือนำเลขหมายโทรคมนาคมที่ไม่ได้รับอนุญาตออกให้บริการ ให้คณะกรรมการ มีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตหรือระงับการใช้เลขหมายโทรคมนาคม นั้นได้ โดยผู้รับใบอนุญาตจะเรียกร้องค่าเสียหายใดๆ ไม่ได้

ในกรณีเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ใช้บริการ และเมื่อมีความพร้อมทางเทคนิค ให้คณะกรรมการ กำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์ให้ผู้ให้บริการมีสิทธิใช้เลขหมายโทรคมนาคมเดิม เมื่อผู้ให้บริการ ต้องการเปลี่ยนผู้ให้บริการ สถานที่ หรือประเภทของบริการ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการรับฟัง ความคิดเห็นของผู้รับใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องด้วย

ภายใต้บังคับของมาตรการที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง ให้ผู้รับใบอนุญาต มีหน้าที่ให้ข้อมูลผู้ใช้เลขหมายโทรคมนาคมแก่บุคคลที่ขอไปจัดทำรายนามผู้ให้บริการ โดยคิดค่าใช้จ่าย ได้เฉพาะค่าใช้จ่ายในการจัดข้อมูลให้เท่านั้น

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดเลขหมายโทรคมนาคม ให้ผู้รับใบอนุญาตใช้ในการให้บริการ ในการจัดทำแผนเลขหมายโทรคมนาคมของคณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยองค์การจัดสรร คลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้มีเลขหมายโทรคมนาคมเพียงพอแก่การให้บริการ
- (๒) ให้มีการใช้เลขหมายโทรคมนาคมอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม
- (๓) แผนเลขหมายโทรคมนาคมต้องช่วยให้การจำแนกลักษณะและประเภทของบริการและ อุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการโทรคมนาคมเป็นไปโดยง่ายและชัดเจน
- (๔) ให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมแผนเลขหมายโทรคมนาคมได้เฉพาะในกรณีที่มีความจำเป็นเท่านั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการกำหนดแผนเลขหมายโทรคมนาคมหรือให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมแผนเลขหมายโทรคมนาคมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอขยายการให้บริการโดยการเพิ่มจำนวนเลขหมายโทรคมนาคมสำหรับใช้ในการให้บริการหรือการขยายพื้นที่ให้บริการ ให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการ

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าการเพิ่มจำนวนเลขหมายโทรคมนาคมหรือการขยายพื้นที่ให้บริการจะเป็นประโยชน์สาธารณะ และไม่มีลักษณะเป็นการจำกัดการแข่งขันการประกอบกิจการโทรคมนาคมอย่างเป็นธรรม คณะกรรมการอาจพิจารณาอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ในกรณีนี้ ให้คณะกรรมการพิจารณาและแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ และในการอนุญาตให้คณะกรรมการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการโทรคมนาคมในส่วนที่อนุญาตดังกล่าวเพิ่มขึ้นตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๕ ในการประกอบกิจการโทรคมนาคม ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม และตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ในการกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาต ให้คณะกรรมการกำหนดสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบ โดยเฉพาะของผู้รับใบอนุญาตให้ชัดเจน รวมทั้งกำหนดแผนการให้บริการกิจการโทรคมนาคมของผู้รับใบอนุญาต โดยอย่างน้อยต้องกำหนดขึ้นตอนและระยะเวลาในการเริ่มให้บริการ รายละเอียดของลักษณะหรือประเภทการให้บริการ อัตราค่าบริการ การให้บริการแจ้งข้อมูลผู้ใช้เลขหมายโทรคมนาคม และการอื่นที่จำเป็นในการให้บริการเพื่อประโยชน์สาธารณะ

ในกรณีที่มีเหตุสำคัญเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ หรือกฎหมายหรือพหุติการณ์เปลี่ยนแปลงไป ให้คณะกรรมการมีอำนาจแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขในการอนุญาตได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการตามเลขหมายโทรคมนาคมหรือตามพื้นที่ที่กำหนด ถ้าปรากฏต่อคณะกรรมการว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ดำเนินการให้บริการตามแผนการให้บริการกิจการโทรคมนาคมที่กำหนดเป็นเงื่อนไขการอนุญาตตามมาตรา ๑๕ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และคณะกรรมการเห็นว่าเป็นการกระทบกระเทือนต่อประโยชน์สาธารณะ ให้คณะกรรมการมีอำนาจถอนคืนเลขหมายโทรคมนาคมตามจำนวนที่กำหนด หรือจำกัดพื้นที่การให้บริการลงจากที่อนุญาตไว้แล้วได้ โดยผู้รับใบอนุญาตจะเรียกร้องค่าเสียหายใดๆ มิได้

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่จัดให้มีการบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึง และให้มีอำนาจกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีบริการโทรคมนาคมดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) จัดให้มีบริการโทรคมนาคมในพื้นที่ชนบท หรือพื้นที่ที่มีผลตอบแทนการลงทุนต่ำ หรือท้องที่หนึ่งท้องที่ใดที่ยังไม่มีผู้ให้บริการหรือมีแต่ไม่ทั่วถึงหรือไม่เพียงพอแก่ความต้องการของผู้ใช้บริการในท้องที่นั้น

(๒) จัดให้มีบริการโทรคมนาคมสำหรับสถานศึกษา ศาสนสถาน สถานพยาบาล และหน่วยงานอื่นที่ให้ความช่วยเหลือแก่สังคม

(๓) จัดให้มีบริการโทรคมนาคมสาธารณะในบางลักษณะหรือบางประเภทตามที่คณะกรรมการกำหนดแก่ผู้มีรายได้น้อย

(๔) จัดให้มีการให้บริการอำนวยความสะดวกในการใช้บริการโทรคมนาคมสาธารณะสำหรับคนพิการ เด็ก คนชรา และผู้ด้อยโอกาสในสังคม

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีบริการโทรคมนาคมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประกาศตามวรรคสองไว้เป็นการล่วงหน้าเพื่อให้ผู้ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตได้ทราบขอบเขตการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมตามวรรคหนึ่งก่อนการยื่นคำขออนุญาตด้วย

การกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตจัดให้มีบริการโทรคมนาคมตามมาตรา ๑๗ นี้ต้องไม่ทำให้เกิดภาระเกินสมควรแก่การลงทุนของผู้รับใบอนุญาต และต้องให้มีการปฏิบัติโดยเท่าเทียมกันในระหว่างผู้รับใบอนุญาตที่ประกอบกิจการโทรคมนาคมในลักษณะและประเภทเดียวกัน

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตใดไม่สามารถจัดให้มีบริการโทรคมนาคมตามที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๗ ได้ หรือในกรณีที่เห็นสมควรให้ผู้รับใบอนุญาตมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึง ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตนั้นต้องจัดสรรรายได้ที่ได้รับจากการให้บริการโทรคมนาคมให้แก่กองทุนพัฒนากิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อนำไปดำเนินการจัดให้มีการบริการโทรคมนาคมตามมาตรา ๑๗

มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดมาตรการใดๆ เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้รับใบอนุญาตรายใหม่มีโอกาสให้บริการโทรคมนาคมในท้องที่ใดแข่งขันกับผู้รับใบอนุญาตรายอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เสมอภาค และเป็นธรรมได้

มาตรา ๒๐ ผู้รับใบอนุญาตจะพักหรือหยุดการให้บริการไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้รับใบอนุญาตจะปฏิเสธการให้บริการแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรไม่ได้

มาตรา ๒๑ การประกอบกิจการโทรคมนาคม นอกจากต้องอยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้าแล้ว ให้คณะกรรมการกำหนดมาตรการเฉพาะตามลักษณะการประกอบกิจการโทรคมนาคมมิให้ผู้รับใบอนุญาตกระทำการอย่างใดอันเป็นการผูกขาด หรือลด หรือจำกัดการแข่งขันในการให้บริการกิจการโทรคมนาคมในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การอุดหนุนการบริการ
- (๒) การถือครองธุรกิจในการบริการประเภทเดียวกัน
- (๓) การใช้อำนาจทางการตลาดที่ไม่เป็นธรรม
- (๔) พฤติกรรมกีดกันการแข่งขัน
- (๕) การคุ้มครองผู้ประกอบการรายย่อย

มาตรา ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตต้องรายงานให้เลขาธิการทราบโดยไม่ชักช้าเมื่อมีเหตุการณ์ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้รับใบอนุญาตได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงจนอาจเกิดปัญหาในการให้บริการโทรคมนาคม
- (๒) ผู้รับใบอนุญาตจะประกอบกิจการโทรคมนาคมอื่นนอกจากกิจการที่ได้รับอนุญาต
- (๓) ผู้รับใบอนุญาตจะทำสัญญาให้บุคคลอื่นมีอำนาจทั้งหมดหรือบางส่วนในการบริหารงานของผู้รับใบอนุญาต

(๔) ผู้รับใบอนุญาตกระทำหรือถูกระทำอันมีลักษณะเป็นการครอบงำกิจการหรือถูกระงับกิจการตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๕) กรณีใดๆ ที่มีหรืออาจจะมีผลกระทบต่อประกอบกิจการหรือการให้บริการของผู้รับใบอนุญาตตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การรายงานตาม (๒) และ (๓) ผู้รับใบอนุญาตต้องกระทำก่อนดำเนินการสำหรับกรณีตาม (๑) (๔) และ (๕) ให้รายงานทันทีที่มีเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น

เมื่อเลขาธิการได้รับรายงานตามวรรคสองให้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการโดยเร็ว ในการนี้ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อป้องกันความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะได้

มาตรา ๒๓ คณะกรรมการอาจกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีระบบบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับหลักฐานการใช้บริการโทรคมนาคมของผู้ใช้บริการเพื่อให้ผู้ใช้บริการสามารถตรวจสอบได้

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่การประกอบกิจการโทรคมนาคมบางลักษณะหรือบางประเภท มีเทคโนโลยีเฉพาะด้านซึ่งไม่อาจนำบทบัญญัติในหมวดนี้ไปใช้บังคับให้สอดคล้องกับการประกอบกิจการโทรคมนาคมนั้นได้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขสำหรับการประกอบกิจการโทรคมนาคมตามลักษณะและประเภทของกิจการโทรคมนาคมนั้นได้

การกำหนดเงื่อนไขการประกอบกิจการโทรคมนาคมตามวรรคหนึ่งต้องเป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๒

การใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม

มาตรา ๒๕ ผู้รับใบอนุญาตที่มีโครงข่ายโทรคมนาคม มีหน้าที่ให้ผู้รับใบอนุญาตรายอื่นเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมของตนกับของผู้รับใบอนุญาตรายอื่นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้รับใบอนุญาตที่มีโครงข่ายโทรคมนาคมต้องยินยอมให้ผู้รับใบอนุญาตรายอื่นใช้โครงข่ายโทรคมนาคมของตนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

การปฏิเสธไม่ให้ใช้โครงข่ายโทรคมนาคมให้กระทำได้เฉพาะกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) โครงข่ายโทรคมนาคมที่มีอยู่ไม่เพียงพอแก่การให้ผู้รับใบอนุญาตรายอื่นใช้โครงข่ายโทรคมนาคม

(๒) การใช้โครงข่ายโทรคมนาคมมีปัญหาทางเทคนิคที่อาจก่อให้เกิดการรบกวนกิจการโทรคมนาคมหรือเป็นเหตุขัดขวางการโทรคมนาคม

(๓) กรณีอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ให้ผู้รับใบอนุญาตที่มีโครงข่ายโทรคมนาคมซึ่งปฏิเสธไม่ให้ใช้โครงข่ายโทรคมนาคมตามวรรคสาม มีหน้าที่พิสูจน์ถึงเหตุแห่งการปฏิเสธนั้น

การเรียกเก็บค่าตอบแทนการใช้หรือเชื่อมต่อโครงข่ายต้องเป็นไปอย่างสมเหตุสมผลและเป็นธรรมต่อผู้รับใบอนุญาตที่มีโครงข่ายโทรคมนาคมกับผู้ใช้หรือเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมและต้องให้ความเท่าเทียมกันในระหว่างผู้ใช้หรือผู้ขอเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมทุกราย

การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้คณะกรรมการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้รับใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องด้วย

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่มีการปฏิเสธไม่ให้ใช้โครงข่ายโทรคมนาคมหรือมีข้อที่ตกลงกันไม่ได้ในการเจรจาทำสัญญาการใช้หรือเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม คู่กรณีมีสิทธิร้องขอให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีกรณีจำเป็นคณะกรรมการอาจสั่งให้ใช้หรือเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมไปพลางก่อนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดได้

มาตรา ๒๗ สัญญาเกี่ยวกับการใช้หรือการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมจะต้องมีข้อกำหนดในลักษณะดังนี้

- (๑) ไม่ทำให้ผู้ใช้บริการเสียประโยชน์
- (๒) ไม่เป็นการเลือกปฏิบัติ แบ่งแยก หรือกีดกันผู้รับใบอนุญาตรายอื่น
- (๓) ข้อกำหนดทางเทคนิค ณ จุดที่มีการใช้หรือเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมต้องชัดเจน มีความเป็นไปได้ในทางเทคนิค และไม่ก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ใช้หรือเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมเกินสมควร

(๔) มีการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ขอใช้หรือผู้ขอเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม และผู้ให้ใช้หรือผู้ให้เชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมที่ชัดเจน

(๕) การกำหนดอัตราค่าตอบแทนการใช้หรือเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๒๕ วรรคห้า

(๖) ลักษณะอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ให้ผู้รับใบอนุญาตที่เป็นเจ้าของโครงข่ายโทรคมนาคมต้องจัดส่งสำเนาสัญญาให้กับคณะกรรมการภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการลงนามในสัญญา ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าข้อกำหนดในสัญญาดังกล่าวไม่เป็นไปตามลักษณะในวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ดำเนินการแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้รับใบอนุญาตที่เป็นเจ้าของโครงข่ายโทรคมนาคมไม่ยินยอมแก้ไขสัญญาให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด ให้นำความในมาตรา ๖๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าผู้ขอใช้หรือผู้ขอเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมเป็นผู้ไม่ยินยอมแก้ไขสัญญานั้น ให้ถือว่าสัญญาดังกล่าวตกเป็นโมฆะ

มาตรา ๒๘ ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งข้อมูลที่ถูกต้องและจำเป็นในการใช้หรือเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมให้ผู้รับใบอนุญาตรายอื่นซึ่งเป็นผู้ขอใช้หรือผู้ขอเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมทราบ และต้องไม่กระทำการใดๆ อันเป็นเหตุให้การใช้หรือเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมของผู้รับใบอนุญาตรายอื่นนั้นไม่สามารถใช้งานได้ตามปกติ

เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขโครงข่ายโทรคมนาคมที่มีผลกระทบต่อการใช้หรือเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม ผู้รับใบอนุญาตที่มีโครงข่ายโทรคมนาคมจะต้องประกาศให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงแก้ไขดังกล่าวเป็นการล่วงหน้าโดยให้ระยะเวลาที่สมควร แต่ทั้งนี้ต้องไม่น้อยกว่าหกเดือน

มาตรา ๒๕ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นเจ้าของโครงข่ายโทรคมนาคมต้องเปิดเผยสัญญาการใช้หรือการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมเป็นการทั่วไปตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่สภาพทางเศรษฐกิจหรือสังคมเปลี่ยนแปลงไป หรือมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดที่ทำให้อัตราค่าตอบแทนการใช้หรือการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมที่กำหนดในสัญญานั้นไม่เหมาะสม ทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบในระหว่างผู้รับใบอนุญาตเป็นเหตุให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดต้องรับภาระเกินสมควร ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นผู้สัญญาจะขอปรับปรุงอัตราค่าตอบแทนดังกล่าวต่อคณะกรรมการก็ได้ ในการอนุญาตให้คณะกรรมการคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อผู้ใช้บริการประกอบด้วย

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของชาติ หรือเพื่อป้องกันภัยพิบัติที่อาจเกิดความเสียหายต่อส่วนรวม หรือเพื่อการดำเนินการให้เป็นประโยชน์สาธารณะเป็นส่วนรวม เมื่อรัฐบาลร้องขอต่อคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการดำเนินการเพื่อให้มีการใช้หรือเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมระหว่างผู้รับใบอนุญาตและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ

หมวด ๓

มาตรฐานของโครงข่ายโทรคมนาคมและอุปกรณ์

มาตรา ๓๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดประเภทของโครงข่ายโทรคมนาคม เครื่องโทรคมนาคมหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการโทรคมนาคมที่มีผลต่อการให้บริการโทรคมนาคมต้องมีมาตรฐานทางเทคนิคตามที่กำหนดได้

คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดให้อุปกรณ์ที่ใช้ในโครงข่ายโทรคมนาคม เครื่องโทรคมนาคมหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการโทรคมนาคมบางประเภทต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานก่อนนำมาใช้ในการให้บริการโทรคมนาคมได้

มาตรา ๓๓ ผู้รับใบอนุญาตต้องบำรุงรักษา ซ่อมแซม และแก้ไขปรับปรุงโครงข่ายโทรคมนาคม เครื่องโทรคมนาคม และอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการโทรคมนาคมที่ผู้รับใบอนุญาตนำมาใช้ในการให้บริการโทรคมนาคมเพื่อให้ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีมาตรฐานทางเทคนิคตามที่กำหนดไว้ในประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๒

มาตรา ๓๔ ผู้รับใบอนุญาตแบบที่สามต้องมีวิศวกรซึ่งมีคุณสมบัติและมีจำนวนตามที่คณะกรรมการกำหนด เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินบริการโทรคมนาคม การติดตั้ง ตรวจสอบ และบำรุงรักษา โครงข่ายโทรคมนาคม เครื่องโทรคมนาคม และอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการโทรคมนาคมของผู้รับใบอนุญาต ให้เป็นไปตามมาตรฐานทางเทคนิค

มาตรา ๓๕ ให้สำนักงานมีอำนาจรับทำการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานของอุปกรณ์ที่ใช้ในโครงข่ายโทรคมนาคม เครื่องโทรคมนาคม และอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการโทรคมนาคมตามประกาศของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๒ วรรคสอง หรือกรณีที่มีการร้องขอจากบุคคลใดที่ประสงค์จะให้มีการตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน

การตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๖ ผู้ใดประสงค์จะทำการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานให้จัดตั้งเป็นหน่วยตรวจสอบและรับรองมาตรฐานของอุปกรณ์ที่ใช้ในโครงข่ายโทรคมนาคม เครื่องโทรคมนาคมและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการโทรคมนาคม ซึ่งต้องเป็นนิติบุคคลและต้องได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ

คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต การยื่นคำขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต ค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หน่วยตรวจสอบและรับรองต้องมีผู้ตรวจสอบซึ่งมีคุณสมบัติและมีจำนวนตามที่คณะกรรมการกำหนด

ในการอนุญาตให้จัดตั้งหน่วยตรวจสอบและรับรอง คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขใดๆ ตามควรแก่กรณีก็ได้

การเรียกเก็บค่าบริการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานของผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๗ ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งหน่วยตรวจสอบและรับรอง

(๑) ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งหน่วยตรวจสอบและรับรองขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง

(๒) หน่วยตรวจสอบและรับรองดำเนินการตรวจสอบ รายงานผลการตรวจสอบ หรือรับรอง โดยไม่สุจริต

(๓) การตรวจสอบ การรายงานผลตรวจสอบ หรือการรับรองเป็นไปโดยล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จนเป็นเหตุให้ผู้ขอรับการตรวจสอบได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๔) หน่วยตรวจสอบและรับรองมีผู้ตรวจสอบซึ่งมีคุณสมบัติหรือมีจำนวนไม่ครบตามที่คณะกรรมการกำหนด

การเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนการรับรองมาตรฐานที่หน่วยตรวจสอบและรับรองได้ดำเนินการไปแล้วก่อนที่จะถูกเพิกถอนใบอนุญาต เว้นแต่การรับรองมาตรฐานที่ไม่สุจริต หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด คณะกรรมการอาจพิจารณาสั่งเพิกถอนการรับรองมาตรฐานนั้นได้

ในกรณีที่ผู้ใดได้รับความเสียหายจากการรับรองมาตรฐานที่ถูกเพิกถอนตามวรรคสอง ถ้าผู้นั้นมิได้ร่วมกระทำทุจริตด้วย ให้หน่วยตรวจสอบและรับรองที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมีหน้าที่ชดเชยความเสียหายที่ผู้นั้นได้รับด้วย

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่โครงข่ายโทรคมนาคม เครื่องโทรคมนาคม หรืออุปกรณ์อื่นใดของผู้รับใบอนุญาตใช้งานไม่ได้ ทำงานไม่เป็นไปตามปกติ ก่อให้เกิดการรบกวนกิจการโทรคมนาคม หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตแก้ไข ปรับปรุง หรือระงับการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมหรืออุปกรณ์นั้นได้

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการโทรคมนาคมของผู้ให้บริการด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๔

สิทธิของผู้รับใบอนุญาต

มาตรา ๓๙ ในการดำเนินการให้บริการโทรคมนาคม ถ้าผู้รับใบอนุญาตมีเหตุต้องปักหรือตั้งเสา หรือเดินสาย วางท่อ หรือติดตั้งอุปกรณ์ประกอบใดและจำเป็นต้องใช้สิทธิตามมาตรา นี้ ให้ผู้รับใบอนุญาตจัดทำแผนผังแสดงรายละเอียดของลักษณะทิศทาง และแนวเขตในการปักหรือตั้งเสา เดินสาย วางท่อ และการติดตั้งอุปกรณ์ประกอบใด เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อให้ความเห็นชอบก่อนดำเนินการ

เมื่อคณะกรรมการได้ให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตมีสิทธิดังต่อไปนี้

(๑) เดินสาย หรือติดตั้งอุปกรณ์ประกอบใดในการให้บริการโทรคมนาคม ที่ต้องกระทำบนหรือตามเสา ท่อ หรือสิ่งก่อสร้างใดที่ใช้งานในลักษณะทำนองเดียวกันของผู้รับใบอนุญาตรายอื่นหรือของหน่วยงานของรัฐหรือของผู้ให้บริการสาธารณูปโภคใดได้ โดยผู้รับใบอนุญาตรายอื่นหรือหน่วยงานของรัฐนั้นจะปฏิเสธมิให้ดำเนินการมิได้ แต่อาจเรียกค่าใช้ประโยชน์ได้เท่าที่จำเป็น

(๒) ปักหรือตั้งเสา หรือเดินสาย วางท่อ หรือติดตั้งอุปกรณ์ประกอบใดในการให้บริการ โทรคมนาคมในที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน โดยต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่ดินนั้นทราบก่อน และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่ดินนั้นกำหนด

(๓) ปักหรือตั้งเสา หรือเดินสาย วางท่อ หรือติดตั้งอุปกรณ์ประกอบใดในการให้บริการ โทรคมนาคมในที่ดินของบุคคลอื่น โดยต้องทำความตกลงกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินนั้นตามแนวทางที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่อาจดำเนินการตามวรรคสองได้ เพราะเหตุที่ไม่ได้รับอนุญาต หรือมีการเรียกค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนสูงเกินกว่าปกติในสภาพการใช้ประโยชน์เช่นนั้น ผู้รับใบอนุญาตอาจร้องขอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าการดำเนินการของผู้รับใบอนุญาตเป็นกรณีจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ และไม่เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐ เจ้าของ หรือผู้ครอบครองที่ดินหรือทรัพย์สินนั้นเกินสมควร ให้คณะกรรมการมีอำนาจแจ้งการใช้ที่ดินหรือทรัพย์สินเพื่อการนั้นให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่ดินหรือทรัพย์สิน หรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือทรัพย์สินอื่นทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยต้องแจ้งกำหนดวัน เวลา และการที่จะกระทำด้วย

ผู้ได้รับแจ้งตามวรรคสามอาจยื่นคำร้องแสดงเหตุที่ไม่สมควรใช้ที่ดินหรือทรัพย์สินเพื่อการนั้น หรือการดำเนินการดังกล่าวจะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อการใช้ประโยชน์ในที่ดินหรือทรัพย์สินไปยังคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

เมื่อพ้นกำหนดเวลาที่คณะกรรมการได้แจ้งตามวรรคสาม และผู้รับใบอนุญาตได้จ่ายค่าตอบแทนการใช้ที่ดินหรือทรัพย์สินตามมาตรา ๔๐ แล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตมีสิทธิใช้ที่ดินหรือทรัพย์สินเพื่อดำเนินการตามวรรคสองได้ แต่ต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ซึ่งต้องไม่ก่อความเดือดร้อนรำคาญหรือไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพธรรมชาติและไม่ทำให้การใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้นลดลงจนเกินสมควรแก่เหตุด้วย

มาตรา ๔๐ ผู้รับใบอนุญาตต้องจ่ายค่าตอบแทนการใช้ที่ดินตามมาตรา ๓๕ ตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่ดินหรือทรัพย์สิน หรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือทรัพย์สินไม่ยอมรับค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับใบอนุญาตวางเงินค่าตอบแทนต่อคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้รับใบอนุญาตหรือเจ้าของที่ดินหรือเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาที่ดินที่ไม่พอใจในจำนวนค่าตอบแทนที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิที่จะฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้

มาตรา ๔๑ เมื่อได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่ดินหรือทรัพย์สินหรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินทราบล่วงหน้าตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดแล้ว ผู้รับใบอนุญาตมีสิทธิจึงสายผ่านไปเหนือหรือข้ามที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือของบุคคลอื่นใดได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอม ถ้าการดำเนินการดังกล่าวไม่เป็นเหตุทำให้กระทบกระเทือนการใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้น

เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่ดินหรือทรัพย์สิน หรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินอาจแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตซึ่งสายในบริเวณที่ไม่กระทบกระเทือนการใช้ประโยชน์ในที่ดินของตนได้ และถ้าได้รับความเสียหายจากการดำเนินการให้มีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายจากผู้รับใบอนุญาตได้ ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำความในมาตรานี้มาใช้บังคับกับการดำเนินการตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง (๑) ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๒ ผู้รับใบอนุญาตอาจเข้าไปในที่ดินที่มีโครงข่ายโทรคมนาคม เสา สาย ท่อ หรืออุปกรณ์ที่อยู่ในที่ดินนั้น เพื่อทำการตรวจสอบ บำรุงรักษา ซ่อมแซมหรือป้องกันอันตรายหรือความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นได้ โดยต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ครอบครองที่ดินนั้นทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เว้นแต่กรณีมีเหตุฉุกเฉินจำเป็นต้องแก้ไขความเสียหายที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ผู้รับใบอนุญาตอาจเข้าไปในที่ดินเพื่อดำเนินการแก้ไขได้ทันที

ถ้ามีความเสียหายเกิดขึ้นอันเนื่องมาแต่การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ผู้เสียหายมีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายนั้นจากผู้รับใบอนุญาตได้

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่อุปกรณ์ของผู้ให้บริการโทรคมนาคมก่อให้เกิดการรบกวนทางโทรคมนาคม หรืออาจทำให้โครงข่ายโทรคมนาคมหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจการโทรคมนาคมของผู้รับใบอนุญาตเสียหาย ให้ผู้รับใบอนุญาตมีหนังสือแจ้งให้ผู้ให้บริการนั้นเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขปรับปรุงอุปกรณ์ดังกล่าวได้ภายในเวลาอันสมควร

ในกรณีที่ผู้ให้บริการไม่ดำเนินการตามหนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่ง และการใช้อุปกรณ์นั้นยังก่อให้เกิดการรบกวนทางโทรคมนาคม หรืออาจทำให้โครงข่ายโทรคมนาคมหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจการของผู้รับใบอนุญาตเสียหาย ผู้รับใบอนุญาตจะระงับการให้บริการโทรคมนาคมแก่ผู้ให้บริการรายนั้นไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าผู้ให้บริการจะดำเนินการให้เป็นไปตามหนังสือแจ้งก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ผู้รับใบอนุญาตจะระงับการให้บริการโทรคมนาคมนั้นโดยทันทีแล้วแจ้งให้ทราบในภายหลังก็ได้

มาตรา ๔๔ ห้ามมิให้ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า ทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งโครงข่ายโทรคมนาคม เสา สาย ท่อ อุปกรณ์รับส่ง หรืออุปกรณ์อื่นใดที่ใช้ในการให้บริการโทรคมนาคม หรือสถานีให้บริการโทรคมนาคม

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งต่างๆ ตามวรรคหนึ่งได้ตามความจำเป็น

หมวด ๕

สิทธิของผู้ใช้บริการ

มาตรา ๔๕ ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนเสียหายอันเนื่องมาแต่การให้บริการโทรคมนาคมของผู้รับใบอนุญาต ผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อสำนักงาน

หนังสือร้องเรียนตามวรรคหนึ่งต้องระบุข้อเท็จจริงที่แน่ชัด และถ้ามีเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าวก็ให้ส่งไปพร้อมหนังสือแนบด้วย

ในระหว่างการพิจารณาคำร้องเรียนของคณะกรรมการ ถ้าผู้ร้องเรียนร้องขอให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการใดเพื่อแก้ไขเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ร้องเรียนเป็นการชั่วคราวได้

มาตรา ๔๖ ให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องเรียน โดยต้องให้คู่กรณีมีโอกาสได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงพยานหลักฐานของตนในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าผู้รับใบอนุญาตกระทำการโดยฝ่าฝืนกฎหมาย เงื่อนไขการอนุญาต สัญญาการให้บริการ หรือไม่เป็นไปตามมาตรฐานการให้บริการที่ดี ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่ผู้ใช้บริการเห็นว่าผู้รับใบอนุญาตเรียกเก็บค่าธรรมเนียมนหรือค่าบริการสูงกว่าอัตราขั้นสูงที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๕๕ หรือสูงกว่าที่เรียกเก็บจากผู้ใช้บริการรายอื่นที่ใช้บริการโทรคมนาคมในลักษณะหรือประเภทเดียวกัน หรือเห็นว่าผู้รับใบอนุญาตเรียกเก็บค่าธรรมเนียนหรือค่าบริการโดยไม่ถูกต้อง ผู้ใช้บริการมีสิทธิขอทราบข้อมูลเกี่ยวกับการให้บริการของตนจากผู้รับใบอนุญาตได้

ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งข้อมูลตามวรรคหนึ่งให้ผู้ให้บริการทราบภายในเวลาอันสมควร แต่ทั้งนี้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันร้องขอ และในกรณีที่ผู้ใช้บริการร้องขอ ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดทำเอกสารรับรองข้อมูลที่ถูกต้องให้แก่ผู้ใช้บริการด้วย โดยจะคิดค่าตอบแทนเพื่อการนั้นจากผู้ใช้บริการก็ได้ แต่ค่าตอบแทนจะต้องไม่สูงกว่าความเป็นจริง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๘ ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้รับใบอนุญาตเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง ผู้ใช้บริการมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการได้ และให้นำความในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ มาใช้บังคับแก่กรณีนี้โดยอนุโลม

ในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่พิสูจน์ข้อเท็จจริงเพื่อยืนยันความถูกต้องของการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการ

มาตรา ๔๙ ผู้ใช้บริการมีสิทธินำเครื่องโทรคมนาคมของตนมาใช้ในการรับบริการจากผู้รับใบอนุญาตได้

การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการนำเครื่องโทรคมนาคมของผู้ใช้บริการมาใช้กับระบบการให้บริการของผู้รับใบอนุญาต ให้เป็นไปตามอัตราและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

ในการให้บริการโทรคมนาคมผู้รับใบอนุญาตจะกำหนดเงื่อนไขการให้บริการโดยบังคับให้ผู้ให้บริการต้องใช้เครื่องโทรคมนาคมของผู้รับใบอนุญาตหรือตามที่ผู้รับใบอนุญาตกำหนดมิได้ เว้นแต่การให้บริการโทรคมนาคมในประเภทใดที่มีความจำเป็นทางเทคนิคต้องใช้เครื่องโทรคมนาคมที่ผู้รับใบอนุญาตกำหนด ทั้งนี้ ผู้รับใบอนุญาตจะกำหนดเงื่อนไขเช่นนั้นได้เมื่อคณะกรรมการได้ให้ความเห็นชอบแล้วแต่การกำหนดประเภทเครื่องโทรคมนาคมเช่นว่านี้ไม่เป็นการตัดสิทธิผู้ใช้บริการที่สามารถจัดหาเครื่องโทรคมนาคมตามประเภทที่กำหนดมาใช้ในการรับบริการได้เอง ในการนี้ ผู้รับใบอนุญาตจะปฏิเสธการให้บริการหรือการเชื่อมกับระบบการให้บริการแก่ผู้ใช้บริการมิได้

มาตรา ๕๐ ให้คณะกรรมการกำหนดมาตรการเพื่อคุ้มครองผู้ใช้บริการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคม

ให้ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรการที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง

เมื่อพบว่ามีบุคคลใดกระทำการละเมิดสิทธิของผู้ใช้บริการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับใบอนุญาตหรือคณะกรรมการดำเนินการเพื่อระงับการกระทำดังกล่าว และแจ้งให้ผู้ให้บริการทราบโดยเร็ว

หมวด ๖

สัญญาให้บริการโทรคมนาคม

มาตรา ๕๑ สัญญาระหว่างผู้รับใบอนุญาตกับผู้ให้บริการโทรคมนาคม และเงื่อนไขใดๆ เกี่ยวกับการให้บริการโทรคมนาคมที่ผู้รับใบอนุญาตจะกำหนดขึ้น รวมทั้งการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาหรือเงื่อนไขดังกล่าว จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

สัญญาและเงื่อนไขที่คณะกรรมการจะให้ความเห็นชอบได้อย่างน้อยจะต้อง

(๑) มีข้อกำหนดเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาตและผู้ให้บริการที่ชัดเจนและเป็นธรรม

(๒) มีข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานการให้บริการของผู้รับใบอนุญาต

(๓) มีข้อกำหนดเกี่ยวกับประเภทและขอบเขตค่าใช้จ่ายในการให้บริการอย่างครบถ้วน เป็นธรรม และจะต้องมีข้อกำหนดรับรองการไม่เรียกเก็บค่าใช้จ่ายนอกเหนือจากที่กำหนดไว้

(๔) ไม่มีข้อกำหนดที่เป็นการจำกัดการใช้ประโยชน์ของผู้ให้บริการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๕) ไม่มีข้อกำหนดที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติ แบ่งแยก หรือกีดกันผู้ให้บริการ หรือไม่เป็นธรรมแก่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด

เมื่อผู้รับใบอนุญาตได้รับความเห็นชอบในสัญญาหรือเงื่อนไขใดๆ แล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตมีสิทธินำสัญญาหรือเงื่อนไขนั้นไปใช้กับผู้ให้บริการได้

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของสัญญาและเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้บริการโทรคมนาคมได้ และจะกำหนดยกเว้นให้สัญญาหรือเงื่อนไขในเรื่องใดไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก็ได้

ในกรณีที่มิกฎหมายใดกำหนดหลักเกณฑ์การทำสัญญาเกี่ยวกับการให้บริการโทรคมนาคม เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคไว้เป็นประการใด ให้ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามกฎหมายดังกล่าวด้วย

มาตรา ๕๒ ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีการเผยแพร่แบบสัญญาและการกำหนดเงื่อนไขในการให้บริการของตนเป็นการทั่วไปตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด และต้องแสดงไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ที่ทำการของผู้รับใบอนุญาตเพื่อให้ประชาชนทั่วไปสามารถตรวจสอบได้

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตได้โฆษณายืนยันมาตรฐานคุณภาพการให้บริการโทรคมนาคมของตนไว้ ให้เป็นหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ได้โฆษณาไว้

ถ้าผู้รับใบอนุญาตให้บริการโทรคมนาคมไม่เป็นไปตามที่ได้โฆษณาไว้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการแก้ไขให้ตรงตามที่โฆษณาไว้

มาตรา ๕๔ สัญญาหรือความตกลงใดๆ เกี่ยวกับการประกอบกิจการและการให้บริการโทรคมนาคมตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ถ้าผู้รับใบอนุญาตจะทำกับรัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ และบุคคลหรือนิติบุคคลที่อยู่ในต่างประเทศ รวมทั้งการแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกสัญญาหรือความตกลงดังกล่าว จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นการจัดซื้อจัดจ้างตามปกติ

ผู้รับใบอนุญาตต้องส่งมอบสำเนาสัญญาหรือความตกลงที่ทำกับรัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ และบุคคลหรือนิติบุคคลที่อยู่ในต่างประเทศทุกฉบับตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันทำสัญญาหรือความตกลงดังกล่าว เว้นแต่สัญญาหรือความตกลงเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง หรือสัญญาหรือความตกลงที่คณะกรรมการประกาศกำหนดยกเว้นไม่ต้องส่งให้คณะกรรมการ

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าสัญญาหรือความตกลงใดได้กระทำขึ้นโดยไม่ได้รับความเห็นชอบตามวรรคหนึ่ง หรือมีการดำเนินการใดที่แตกต่างไปจากความเห็นชอบของคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการแก้ไขตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด ถ้าผู้รับใบอนุญาตไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือเป็นเหตุแห่งการเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๗

ค่าธรรมเนียมและค่าบริการในกิจการโทรคมนาคม

มาตรา ๕๕ ให้คณะกรรมการประกาศกำหนดประเภทและอัตราขั้นสูงของค่าธรรมเนียมและค่าบริการที่ผู้รับใบอนุญาตจะเรียกเก็บจากผู้ให้บริการตามลักษณะและประเภทของกิจการโทรคมนาคมที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ

มาตรา ๕๖ การกำหนดอัตราขั้นสูงของค่าธรรมเนียมและค่าบริการตามมาตรา ๕๕ จะต้อง

- (๑) มีวิธีการคำนวณที่ชัดเจน
- (๒) เป็นอัตราที่ยุติธรรมแก่ผู้รับใบอนุญาตและผู้ให้บริการ
- (๓) ไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติ แบ่งแยก หรือกีดกันผู้ให้บริการหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด

มาตรา ๕๗ ผู้รับใบอนุญาตแต่ละรายจะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการนอกเหนือหรือเกินกว่าอัตราขั้นสูงที่คณะกรรมการกำหนดในมาตรา ๕๕ ไม่ได้ และต้องไม่เป็นการกำหนดอัตราในลักษณะที่เป็นการกีดกันทางการค้า ซึ่งจะมีผลเป็นการจำกัดการแข่งขันอย่างเป็นธรรม โดยจะต้องเรียกเก็บจากผู้ให้บริการของตนในอัตราเดียวกันสำหรับบริการโทรคมนาคมลักษณะหรือประเภทเดียวกัน

คณะกรรมการอาจกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการสำหรับการให้บริการข้อมูลข่าวสารและความรู้เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมความรู้ของประชาชนได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๘ ผู้รับใบอนุญาตจะเรียกเก็บเงินประกันหรือเงินอื่นที่มีลักษณะเป็นการเรียกเก็บล่วงหน้ามิได้

การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้ของผู้รับใบอนุญาต ให้ถือว่าเป็นการก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะ

บทบัญญัติมาตรานี้ให้ใช้บังคับกับสัญญาให้บริการโทรคมนาคมที่ทำขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๙ ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีการเผยแพร่อัตราค่าธรรมเนียมและค่าบริการของตนเป็นการทั่วไปและต้องแจ้งให้ผู้ให้บริการทุกรายทราบตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด และต้องแสดงอัตราดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ที่ทำการของผู้รับใบอนุญาตเพื่อให้ประชาชนทั่วไปสามารถตรวจสอบได้

ในกรณีที่เห็นสมควรคณะกรรมการอาจกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีระบบแจ้งอัตราค่าบริการและค่าธรรมเนียมให้ผู้ให้บริการได้ทราบล่วงหน้าก่อนการใช้บริการแต่ละครั้งเมื่อผู้ให้บริการต้องการก็ได้ ทั้งนี้ โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่สภาพทางเศรษฐกิจหรือสังคมเปลี่ยนแปลงไป หรือมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดที่ทำให้อัตราขั้นสูงของค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๕๕ ไม่เหมาะสม ทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบในระหว่างผู้รับใบอนุญาต หรือเป็นเหตุให้ผู้ให้บริการต้องรับภาระเกินสมควรโดยไม่เป็นธรรม คณะกรรมการอาจพิจารณาปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการดังกล่าวให้เหมาะสมก็ได้

หมวด ๘

การกำกับดูแล

มาตรา ๖๑ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ประกอบการของผู้รับใบอนุญาตในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อตรวจสอบกิจการ สมุดบัญชี เอกสารหลักฐาน หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการกระทำใดที่อาจเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามที่กำหนดในใบอนุญาต

(๒) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) ตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริงแล้วรายงานต่อคณะกรรมการในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตได้กระทำความผิดหรือทำให้เกิดความเสียหายเพราะเหตุไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่กำหนดเป็นเงื่อนไขการอนุญาต

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

เมื่อได้เข้าไปและลงมือตรวจสอบตามวรรคหนึ่งแล้วยังดำเนินการไม่เสร็จ จะกระทำต่อไปในเวลาหลังพระอาทิตย์ตก หรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้

การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตราี้ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ทั้งนี้ ประกาศดังกล่าวต้องกำหนดตำแหน่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะใช้อำนาจหน้าที่ตามมาตราี้ และต้องกำหนดเหตุผลและความจำเป็นที่จะมีสิทธิใช้อำนาจหน้าที่ตามมาตราี้ในแต่ละกรณีด้วย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๖๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๖๓ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือมีความจำเป็นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ หรือเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ หรือเพื่อป้องกันประโยชน์สาธารณะ คณะกรรมการอาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าครอบครองและใช้อุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ ของผู้รับใบอนุญาตเพื่อดำเนินการหรือมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการแทนเป็นการชั่วคราว หรือสั่งให้ผู้รับใบอนุญาต หรือพนักงานของผู้รับใบอนุญาตกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อการนั้นได้จนกว่าเหตุฉุกเฉินหรือความจำเป็นนั้นจะสิ้นสุดลง

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้รับใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตมีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายนั้นจากสำนักงานได้ตามความเป็นธรรม

หมวด ๕

การบังคับทางปกครอง

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ปรากฏแก่เลขาธิการว่าผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ วรรคห้า มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ วรรคสอง หรือวรรคสาม มาตรา ๑๓ วรรคสอง มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ วรรคสอง มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๕ วรรคสาม มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๕๙ ให้เลขาธิการมีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน หรือแก้ไขปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้

มาตรา ๖๕ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซึ่งได้รับคำสั่งจากเลขาธิการตามมาตรา ๖๔ ไม่พอใจในคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๖๖ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา ๖๔ และพ้นกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๕ หรือคณะกรรมการวินิจฉัยยืนตามคำสั่งเลขาธิการ เมื่อเลขาธิการได้มีหนังสือเตือนแล้วยังไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ให้เลขาธิการพิจารณากำหนดค่าปรับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่าสองหมื่นบาทต่อวัน

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตยังเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือกรณีที่มีความเสียหายร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะ ให้คณะกรรมการมีอำนาจพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตได้

การกำหนดให้การกระทำความผิดกรณีใดต้องถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๑๐
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๗ ผู้ใดประกอบกิจการโทรคมนาคมโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือใช้คลื่นความถี่ในการประกอบกิจการโทรคมนาคมโดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษดังนี้

(๑) ถ้าการกระทำความผิดเป็นการประกอบกิจการซึ่งกำหนดให้ต้องมีใบอนุญาตแบบที่หนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

(๒) ถ้าการกระทำความผิดเป็นการประกอบกิจการซึ่งกำหนดให้ต้องมีใบอนุญาตแบบที่สอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๓) ถ้าการกระทำความผิดเป็นการประกอบกิจการซึ่งกำหนดให้ต้องมีใบอนุญาตแบบที่สาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสิบล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาว่าผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ศาลสั่งริบเครื่องมืออุปกรณ์ และสิ่งใด ๆ ที่ใช้ในการนั้นเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๖๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดขยายการให้บริการโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และในกรณีที่กระทำความผิดซ้ำต้องระวางโทษเป็นทวีคูณ

มาตรา ๗๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดทำการตรวจสอบหรือรับรองมาตรฐานของอุปกรณ์ที่ใช้ในการโทรคมนาคมโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งหน่วยตรวจสอบและรับรองมาตรฐานของอุปกรณ์ที่ใช้ในการโทรคมนาคม ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๓๖ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๗๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แต่ไม่มีผลทำให้ระบบโทรคมนาคมขัดข้อง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า ทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเครื่องหมาย ตู๋น หรือสิ่งอื่นใดที่กำหนดไว้เพื่อการคุ้มครองระบบโทรคมนาคมตามมาตรการที่คณะกรรมการประกาศ กำหนดตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ ผู้ใดกระทำด้วยประการใดๆ เพื่อดักจับไว้ ใช้ประโยชน์ หรือเปิดเผยข้อความ ข่าวสาร หรือข้อมูลอื่นใดที่มีการสื่อสารทางโทรคมนาคมโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕ ผู้ใดไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง (๑) หรือไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใดๆ ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือ เรียกตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่ง หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๖ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๗ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีอัตราโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ให้ คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ และในการนี้คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อดำเนินการเปรียบเทียบปรับแทนได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือกำหนดเงื่อนไข ประการใดในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการก็ได้

ในกรณีที่การกระทำความผิดปรากฏต่อพนักงานสอบสวน และผู้กระทำความผิดยินยอมให้ เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการเพื่อการดำเนินการพิจารณาเปรียบเทียบปรับ โดยเร็ว

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่ได้เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๗๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษ ตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็น หรือยินยอมด้วย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๕ ให้คณะกรรมการดำเนินการออกใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่การสื่อสารแห่งประเทศไทยและองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยตามลักษณะและประเภทของการประกอบกิจการ ขอบเขตการให้บริการ รวมทั้งสิทธิต่างๆ ในการให้บริการโทรคมนาคมเท่าที่อยู่ในความรับผิดชอบดำเนินการของการสื่อสารแห่งประเทศไทยและองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ตามที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตตามมาตรา ๘

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบกิจการของการสื่อสารแห่งประเทศไทยและองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนที่ได้รับบริการอยู่เดิม และการพัฒนาเพื่อให้บริการบริการที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ หรือการอื่นใด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์แห่งพระราชบัญญัตินี้

ให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยและองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย แจ้งรายละเอียดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการโทรคมนาคมให้คณะกรรมการทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยและองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยประกอบกิจการโทรคมนาคมต่อไปได้

มาตรา ๘๐ ในการประกอบกิจการโทรคมนาคมของการสื่อสารแห่งประเทศไทย หรือองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๗๕ ถ้าหน่วยงานดังกล่าวได้มีการให้อนุญาตสัมปทาน หรือสัญญาแก่ผู้ใดเป็นผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาผู้นั้นยังคงมีสิทธิประกอบกิจการโทรคมนาคมตามขอบเขตและสิทธิที่มีอยู่เดิมตามที่ได้รับอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้นต่อไป จนกว่าการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาดังกล่าวจะสิ้นสุดลง

การประกอบกิจการโทรคมนาคมของผู้ได้รับอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาตามวรรคหนึ่ง ต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ และตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดบนพื้นฐานของหลักการการแข่งขันโดยเสรีและอย่างเป็นธรรม ในการนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นมีสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย และในการกระทำความผิดใดตามพระราชบัญญัตินี้ที่ถือเป็นเหตุให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตได้ ถ้าเป็นการกระทำของผู้ได้รับอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญา ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้นได้

การทำความตกลงเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญา โดยมีใช่เป็นการลดหรือจำกัดสิทธิในการประกอบกิจการโทรคมนาคมตามระยะเวลาที่เหลืออยู่ของการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้น มิให้ถือว่าเป็นการกระทำที่มีผลกระทบกระเทือนความสมบูรณ์ของการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญารายใดทำความตกลงกับการสื่อสารแห่งประเทศไทย หรือองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย เพื่อเปลี่ยนการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้น เป็นการได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการดำเนินการออกใบอนุญาตให้กับผู้รับอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้น โดยให้ได้รับสิทธิประกอบกิจการโทรคมนาคมตามขอบเขตการให้บริการเดิมที่คู่กรณีได้ตกลงกันและตามระยะเวลาที่เหลืออยู่ของการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้น ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ การออกใบอนุญาตให้นำมาตรา ๗๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำความในมาตรานี้มาใช้บังคับกับผู้ได้รับอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญารายใดจากหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๘๑ เมื่อคณะกรรมการได้ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตตามมาตรา ๘ ให้ผู้ที่ดำเนินการให้บริการโทรคมนาคมโดยชอบด้วยกฎหมายที่กระทำอยู่ก่อนมีประกาศไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวันและไม่อยู่ภายในบังคับของมาตรา ๗๕ และมาตรา ๘๐ ถ้าประสงค์จะให้บริการต่อไป ต้องมายื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการประกาศกำหนดดังกล่าว และในระหว่างนั้นให้ยังคงให้บริการโทรคมนาคมต่อไปได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการต้องพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับการที่คณะกรรมการมีประกาศกำหนดลักษณะและประเภทของกิจการโทรคมนาคมเพิ่มเติมภายหลังจากการประกาศตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ตราขึ้นให้เป็นไปตามมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้จัดตั้งคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ และคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติขึ้นเป็นองค์กรอิสระทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม โดยให้คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคม และให้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคมขึ้นด้วย ฉะนั้น เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าวประกอบกับการประกอบกิจการโทรคมนาคมได้กำหนดหลักการให้มีการอนุญาตได้ จึงต้องยกเลิกกฎหมายว่าด้วยโทรเลขและโทรศัพท์เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(รจ. เล่ม 118 ตอนที่ 106 ก หน้า 11 16 พฤศจิกายน 2544)

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้พิจารณากำหนดเป็นสัดส่วนของเงินลงทุนโดยไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน ซึ่งต้องมีกำหนดเวลาไม่เกินแปดปีนับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการนั้น

ในกรณีที่กิจการใดเป็นกิจการที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นพิเศษตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมในกิจการดังกล่าวได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมมีกำหนดเวลาตามที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้องไม่เกินแปดปีนับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการนั้น

รายได้ที่ต้องนำมาคำนวณกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี ให้รวมถึงรายได้จากการจำหน่ายผลพลอยได้และรายได้จากการจำหน่ายสินค้าสำเร็จรูปตามที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

ในกรณีที่ประกอบกิจการขาดทุนในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี คณะกรรมการอาจอนุญาตให้ผู้ได้รับการส่งเสริมนำผลขาดทุนประจำปีที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลานั้นไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นกำหนดเวลานั้น โดยจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้

การคำนวณเงินลงทุนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ เพื่อส่งเสริมการลงทุนในท้องที่หรือเขตพื้นที่ใด คณะกรรมการจะกำหนดท้องที่หรือเขตพื้นที่นั้นเป็นเขตส่งเสริมการลงทุนก็ได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

นอกจากสิทธิและประโยชน์ตามมาตราอื่น คณะกรรมการมีอำนาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมที่ประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในท้องที่หรือเขตพื้นที่ที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

(๑) การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละห้าสิบของอัตราปกติมีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปี โดยนับจากวันที่กำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี สิ้นสุดลง หรือนับจากวันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

(๒) การอนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปาสองเท่าของจำนวนเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้เสียไปเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล ทั้งนี้ ตามเงื่อนไข วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) การอนุญาตให้หักเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในการติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการพิจารณา กำหนดจากกำไรสุทธิรวมทั้งสิ้นไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินที่ลงทุนแล้ว ในกรณีนั้น โดยผู้ได้รับการส่งเสริม จะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้ภายในสิบปีนับแต่วันที่มียาได้จากการลงทุน ทั้งนี้ นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องแจ้งขอชำระภาษีอากร หรือภาษีอากรเพิ่มต่อกรมศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่ได้นำของนั้นเข้ามาหรือส่งของนั้นออกไปภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันทราบคำสั่งเพิกถอนสิทธิ และประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากร และต้องชำระ ณ ที่ทำการศุลกากรซึ่งกรมศุลกากรกำหนดให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจำนวนเงินภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มอันจะพึงต้องชำระ ถ้าผู้ได้รับการส่งเสริมมิได้แจ้งหรือชำระภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้เสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของค่าภาษีอากรที่ต้องชำระโดยไม่คิดทบต้น นับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาแจ้งหรือชำระ แล้วแต่กรณี จนถึงวันที่นำเงินภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มและเงินเพิ่มมาชำระซึ่งต้องไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาแจ้งหรือชำระดังกล่าว ถ้ามิได้มีการปฏิบัติเช่นนั้นให้ถือว่าของนั้นได้นำเข้ามาหรือส่งออกไปโดยหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร และให้นำกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมาใช้บังคับ ทั้งนี้ ในการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวถ้ามีเศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐

“มาตรา ๕๕/๑ ในกรณีที่คณะกรรมการสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้ถือว่าผู้ได้รับการส่งเสริมหมดสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่ถูกเพิกถอนสิทธิและประโยชน์นั้น และให้นำประมวลรัษฎากรมาใช้บังคับ

คณะกรรมการอาจสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลโดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงรอบระยะเวลาบัญชีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดก็ได้ ในกรณีนี้ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องแจ้งขอชำระภาษีอากรที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนต่อกรมสรรพากร สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ หรือสำนักงานสรรพากรจังหวัดที่ผู้ได้รับการส่งเสริมมีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่และชำระ ณ สถานที่ดังกล่าวให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันทราบคำสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์นั้น โดยถืออัตรากำไรที่เป็นอยู่ของรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนเป็นเกณฑ์

คำนวณ ถ้าผู้ได้รับการส่งเสริมมิได้แจ้งและชำระภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้เสียเงินเพิ่มตามประมวลรัษฎากรนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาแจ้งและชำระจนถึงวันที่นำเงินภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มและเงินเพิ่มมาชำระ ถ้ามิได้มีการปฏิบัติเช่นนั้น ให้นำประมวลรัษฎากรมาใช้บังคับ

คำสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลตามวรรคสองมิให้มีผลกระทบ ต่อเงินปันผลจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่ได้จ่ายไปแล้วก่อนวันที่คณะกรรมการมีคำสั่ง เพิกถอน”

มาตรา ๗ มิให้นำมาตรา ๕๕/๑ มาใช้บังคับแก่เงินได้ของผู้ได้รับการส่งเสริม ซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากสภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศได้เปลี่ยนแปลงไปโดยได้รับผลกระทบจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจทำให้การจัดเก็บภาษีอากรของรัฐต่ำกว่าเป้าหมายภาระหนี้สาธารณะเพิ่มขึ้นส่งผลกระทบต่อฐานะการคลังของรัฐบาล สมควรปรับปรุงการให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรแก่ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความคุ้มค่าในการให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรของรัฐ และเพื่อให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีความคล่องตัวและยืดหยุ่นมากขึ้นในการให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรตามความเหมาะสมของสภาวะทางเศรษฐกิจและสอดคล้องกับสภาวะด้านการคลังของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(รจ. เล่ม 118 ตอนที่ 110 หน้า 1 30 พฤศจิกายน 2544)

พระราชบัญญัติ

เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ อัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการอัยการ ให้เป็นไปตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ข้าราชการอัยการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

(๑) อัยการสูงสุด ให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งชั้น ๘

(๒) รองอัยการสูงสุด ให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งชั้น ๗

(๓) อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา อัยการพิเศษฝ่ายคดี อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ อัยการพิเศษฝ่ายและอัยการพิเศษประจำเขต ให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งชั้น ๖

(๔) อัยการพิเศษประจำกรม ให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งชั้น ๕ - ๖

(๕) อัยการจังหวัด อัยการจังหวัดประจำกรม ให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งชั้น ๔

(๖) อัยการประจำกรม รองอัยการจังหวัด ให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งชั้น ๓ โดยให้เริ่มรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งในขั้นต่ำของชั้น ๓

(๗) อัยการประจำกอง อัยการจังหวัดผู้ช่วย ให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งชั้น ๒ โดยให้เริ่มรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งในขั้นต่ำของชั้น ๒

(๘) อัยการผู้ช่วย ให้ได้รับเงินเดือนในชั้น ๑ โดยให้เริ่มรับเงินเดือนในขั้นต่ำของตำแหน่งอัยการผู้ช่วย

ให้ข้าราชการอัยการได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ทั้งนี้ ไม่รวมถึงผู้ที่ได้รับแต่งตั้งก่อนที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เงินประจำตำแหน่งไม่ถือเป็นเงินเดือน

ข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น เมื่อเทียบกับตำแหน่งใดก็ให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามตำแหน่งนั้น

มาตรา ๕ ให้ข้าราชการอัยการที่ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามที่ระบุไว้ในบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยความเห็นชอบของ ก.อ. ภายในระยะเวลาดังต่อไปนี้

(๑) อัยการพิเศษประจำกรม เมื่ออยู่ในชั้น ๕ มาตรฐานเจ็ดปี ให้ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งเป็นชั้น ๖

(๒) อัยการจังหวัด อัยการจังหวัดประจำกรม เมื่ออยู่ในชั้น ๔ มาตรฐานสามปี ให้ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งเป็นชั้นสูงสุดของชั้น ๔

(๓) อัยการประจำกรม รองอัยการจังหวัด เมื่ออยู่ในชั้น ๓ มาตรฐานห้าปี ให้ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งเป็นชั้นสูงสุดของชั้น ๓

ให้ปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการในชั้น ๑ ชั้น ๒ และชั้น ๓ สูงขึ้นหนึ่งขั้นทุกปี โดยความเห็นชอบของ ก.อ. เว้นแต่เป็นกรณีที่ข้าราชการอัยการผู้ใดได้รับเงินเดือนในขั้นสูงสุดของชั้นที่ตนดำรงอยู่ ทั้งนี้ โดยไม่มีการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี

มาตรา ๖ ในวาระเริ่มแรก การปรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งใดในชั้นใด ขึ้นเงินเดือนใด เพื่อรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการชั้นใดและชั้นเงินเดือนใดสำหรับตำแหน่งนั้นให้เป็นไปตามที่ ก.อ. กำหนด และเมื่อปรับเข้าชั้นเงินเดือนและชั้นแล้ว ให้ข้าราชการอัยการได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัตินี้ นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗ การปรับอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสให้เข้าชั้นและชั้นเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามที่ ก.อ. กำหนด แต่จะกำหนดให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งต่ำกว่าที่รับอยู่เดิมไม่ได้ และเมื่อปรับเข้าชั้นเงินเดือนและชั้นแล้ว ให้อัยการอาวุโสได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัตินี้ นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาบุคคลซึ่งเคยรับราชการและออกจากราชการไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเข้ารับราชการ ให้ปรับเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการ ให้เข้าอัตราหรือชั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่กลับเข้ารับราชการ

ในกรณีที่ผู้เข้ารับราชการเป็นผู้ซึ่งออกจากราชการก่อนมีการปรับอัตราเงินเดือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๔ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ ให้ปรับเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการตามพระราชบัญญัตินั้นๆ เสียก่อน แล้วจึงปรับเงินเดือนตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่ปรับเงินเดือนของผู้ที่กลับเข้ารับราชการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองให้เข้าอัตราหรือชั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่กลับเข้ารับราชการไม่ได้ ให้ ก.อ. เป็นผู้พิจารณาว่าผู้นั้นสมควรได้รับการบรรจุในอัตราหรือชั้นใด

มาตรา ๙ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ

ขั้นเงินเดือน	ตำแหน่ง	เงินเดือน	เงินประจำตำแหน่ง
๘	อัยการสูงสุด	๖๒,๐๐๐	๕๒,๕๐๐
๗	รองอัยการสูงสุด	๖๑,๐๐๐	๕๒,๐๐๐
๖	อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา อัยการพิเศษฝ่ายคดี อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ อัยการพิเศษฝ่าย อัยการพิเศษประจำเขต อัยการพิเศษประจำกรม	๖๐,๐๐๐	๕๑,๕๐๐
๕	อัยการพิเศษประจำกรม	๕๙,๐๙๐	๕๑,๐๐๐
๔	อัยการจังหวัด อัยการจังหวัดประจำกรม	๕๘,๑๕๐ ๕๗,๑๙๐	๕๐,๐๐๐ ๓๐,๐๐๐
๓	อัยการประจำกรม รองอัยการจังหวัด	๕๖,๒๕๐ ๔๔,๙๑๐ ๔๐,๗๙๐ ๓๕,๖๑๐ ๓๐,๘๑๐ ๒๗,๑๘๐	๒๙,๐๐๐ ๒๓,๓๐๐
๒	อัยการประจำกอง อัยการจังหวัดผู้ช่วย	๒๕,๓๗๐ ๒๓,๕๗๐ ๒๑,๘๐๐	๗,๙๐๐
๑	อัยการผู้ช่วย	๑๖,๐๒๐ ๑๔,๘๕๐	

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากข้าราชการอัยการเป็นผู้คุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่ง ความรู้ และความสามารถเหมือนกันกับข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม และมีภารกิจอำนาจหน้าที่อำนวยความสะดวกและรักษาประโยชน์ของรัฐในกระบวนการยุติธรรมเช่นเดียวกัน แต่เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของผู้พิพากษาศาลยุติธรรมได้รับการปรับปรุงให้เพิ่มขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมสมควรที่จะมีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(รจ. เล่ม 118 ตอนที่ 112 ก หน้า 1 4 ธันวาคม 2544)

พระราชบัญญัติ

เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการบริหารงานบุคคล” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““คณะกรรมการบริหารงานบุคคล” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทต่างๆ เว้นแต่คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ตามกฎหมาย

ว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมและคณะกรรมการอัยการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติคณะหนึ่งเรียกโดยย่อว่า “กงช.” ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นประธาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการสถิติแห่งชาติ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการทหาร ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการครู ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย และผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา คณะละหนึ่งคน และบุคคลซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ทางด้านการบริหารในภาครัฐหรือภาคเอกชน และมีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ด้านระบบ เศรษฐกิจ เงินเดือนและค่าจ้าง จำนวนห้าคน เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเป็นกรรมการและเลขานุการ และอธิบดี กรมบัญชีกลางเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ อัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน ข้าราชการทหาร ทหารกองประจำการ นักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง และอัตราตำแหน่ง และเงินเดือนข้าราชการการเมือง ให้เป็นไปตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ อัตราเงินประจำตำแหน่งและการรับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการครู ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการพลเรือน ในมหาวิทยาลัยหรือข้าราชการครูในสถาบันการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ข้าราชการทหาร

ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง และข้าราชการการเมือง ให้เป็นไปตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ และบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

(รจ. เล่ม 118 ตอนที่ 112 ก หน้า 5 4 ธันวาคม 2544

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งเพื่อให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“สินค้าหรือบริการสำหรับนักท่องเที่ยว” หมายความว่า สินค้าเฉพาะที่จำหน่ายหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว โดยไม่รวมถึงสินค้าหรือบริการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

“สภา” หมายความว่า สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“ข้อบังคับ” หมายความว่า ข้อบังคับสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่ของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ให้สภาเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๖ สภามีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นตัวแทนของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในด้านการประสานงานอย่างมีระบบระหว่างรัฐกับเอกชนและเอกชนกับเอกชนด้วยกัน

- (๒) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- (๓) ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี สถานที่ท่องเที่ยว โบราณสถาน และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเอกลักษณ์ของความเป็นไทย
- (๔) ส่งเสริมให้มีจรรยาบรรณในการท่องเที่ยว
- (๕) ส่งเสริมให้มีระบบการรับรองคุณภาพ ระบบมาตรฐานและระบบประกันคุณภาพของรัฐกิจ ที่เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการสำหรับนักท่องเที่ยว
- (๖) ควบคุมดูแลให้สมาชิกผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวดำเนินการอย่างมีคุณภาพ มีคุณธรรม และมีจรรยาบรรณ
- (๗) ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้า วิจัย ทดลอง อบรม และเผยแพร่วิชาการและเทคโนโลยีเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้แก่สมาชิก หรือจัดเป็นบริการแก่บุคคลทั่วไป
- (๘) ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อสมาชิก และบุคคลทั่วไปทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ
- (๙) เสนอความเห็นหรือให้คำปรึกษาต่อคณะรัฐมนตรีในเรื่องเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- (๑๐) ให้ความร่วมมือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกิจการด้านการท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ
- (๑๑) คุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของสมาชิกเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- (๑๒) ส่งเสริมให้มีการช่วยเหลือเกื้อกูลระหว่างสมาชิกด้วยกัน
- (๑๓) ศึกษาและหาทางแก้ไขปัญหาลักษณะเกี่ยวกับการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- (๑๔) ดำเนินกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- (๑๕) ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามีส่วนร่วมในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
- มาตรา ๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๖ ห้ามสภากระทำกรใดๆ ดังต่อไปนี้
- (๑) แข่งขันทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมหรือเป็นการจำกัดทางการค้าเพื่อการผูกขาดอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลเพื่อเป็นการคุ้มครองอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ
- (๒) ลิดรอนสิทธิของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- (๓) ดำเนินการอันอาจเป็นภัยต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศหรือความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (๔) กดราคาสินค้าหรือบริการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้ตกต่ำหรือทำให้สูงเกินสมควร หรือทำให้ปั่นป่วนเกี่ยวกับราคาสินค้าหรือค่าบริการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๕) ให้กู้ยืมเงินหรือให้เงินแก่สมาชิกหรือบุคคลอื่นใด เว้นแต่เป็นการให้กู้ยืมเพื่อเป็นการสงเคราะห์พนักงานและลูกจ้างหรือครอบครัวของพนักงานและลูกจ้าง หรือเป็นการให้เพื่อการกุศลสาธารณะตามข้อบังคับ

(๖) แบ่งปันรายได้ให้แก่สมาชิก

มาตรา ๘ ให้สภามีสำนักงานใหญ่หนึ่งแห่งในท้องที่ที่สภากำหนด และมีสำนักงานสาขาได้ตามความจำเป็น

การจัดตั้งสำนักงานสาขตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับ

มาตรา ๙ สภาอาจมีรายได้ดังนี้

(๑) ค่าลงทะเบียน ค่าบำรุง ค่าบำรุงพิเศษ ค่าธรรมเนียมและค่าบริการที่เรียกเก็บจากสมาชิก

(๒) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้

(๓) ผลประโยชน์จากการจัดการเงินและทรัพย์สินและการดำเนินกิจการของสภา

(๔) เงินรายได้อื่น

(๕) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๑๐ ห้ามบุคคลใดนอกจากสภาใช้ชื่อที่เป็นภาษาไทยว่า “สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” หรือภาษาต่างประเทศที่มีความหมายในทำนองเดียวกันหรืออ่านออกเสียงว่า “สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” หรือใช้ชื่อในทำนองเดียวกันจนเป็นเหตุให้บุคคลอื่นหลงเชื่อว่าเป็นส่วนหนึ่งของสภา

หมวด ๒

สมาชิก

มาตรา ๑๑ สมาชิกสภามีสามประเภท

(๑) สมาชิกสามัญ

(๒) สมาชิกวิสามัญ

(๓) สมาชิกกิตติมศักดิ์

สมาชิกทั้งสามประเภทมีสิทธิและหน้าที่ตามที่กำหนดในข้อบังคับ

มาตรา ๑๒ สมาชิกสามัญ ได้แก่ สมาคมที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งมีวัตถุประสงค์และดำเนินกิจการเพื่อส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยกรรมการสมาคมทั้งหมดจำนวนเกินกึ่งหนึ่ง และสมาชิกของสมาคมทั้งหมดจำนวนเกินกึ่งหนึ่งมีสัญชาติไทย

มาตรา ๑๓ สมาชิกวิสามัญ ได้แก่

(๑) สมาคมที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยซึ่งมีวัตถุประสงค์และดำเนินกิจการเพื่อส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีใช้สมาคมตามมาตรา ๑๒ หรือสมาคมที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศซึ่งมีวัตถุประสงค์และดำเนินกิจการเพื่อส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หรือ

(๒) นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายซึ่งประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หรือ

(๓) บุคคลซึ่งมีผลงานทางวิชาการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวหรือมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับ

มาตรา ๑๔ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิในด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวหรือผู้ซึ่งทำประโยชน์ให้แก่สภาหรือการท่องเที่ยวของประเทศ ซึ่งคณะกรรมการเชิญมาเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์

หมวด ๓

คณะกรรมการ

มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย

(๑) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยหนึ่งคน

(๒) กรรมการประเภทเลือกตั้งจำนวนสามในสี่ของจำนวนกรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้งรวมกัน ซึ่งที่ประชุมสมาชิกสามัญเลือกตั้งจากผู้แทนสมาชิกสามัญ และ

(๓) กรรมการประเภทแต่งตั้งจำนวนหนึ่งในสี่ของจำนวนกรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้งรวมกัน ซึ่งกรรมการประเภทเลือกตั้งตาม (๒) แต่งตั้งจากสมาชิกวิสามัญ หรือผู้แทนสมาชิกวิสามัญ หรือสมาชิกกิตติมศักดิ์

ให้กรรมการตาม (๑) (๒) และ (๓) เลือกกรรมการตาม (๒) หรือ (๓) เป็นประธานสภา รองประธานสภา และตำแหน่งอื่นๆ ตามความจำเป็น

ผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาและรองประธานสภาต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิด

ให้ผู้ช่วยการเป็นเลขานุการของคณะกรรมการ

จำนวนรวมกันของกรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้ง สัดส่วนกรรมการของสมาชิกแต่ละประเภท วิธีการเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) และวิธีการเลือกประธานสภา รองประธานสภา และตำแหน่งอื่นๆ ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับ

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและดำเนินกิจการของสภาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาตามมาตรา ๖ รวมทั้งให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นและให้คำปรึกษาต่อนายกรัฐมนตรีในเรื่องเกี่ยวกับการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๒) กำหนดเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์เพื่อรับรองคุณภาพของธุรกิจที่เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการสำหรับนักท่องเที่ยว

(๓) ออกข้อบังคับว่าด้วย

(ก) การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรับสมัครสมาชิก สิทธิหน้าที่ของสมาชิก คุณสมบัติอื่นของสมาชิกวิสามัญตามมาตรา ๑๓ (๓) วินัยและการลงโทษสมาชิก และการพ้นจากสมาชิกภาพรวมทั้งการอุทธรณ์

(ข) การกำหนดจำนวนรวมกันของกรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้ง สัดส่วนกรรมการของสมาชิกแต่ละประเภท วิธีการเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) และวิธีการเลือกประธานสภา รองประธานสภา และตำแหน่งอื่นๆ

(ค) การกำหนดค่าลงทะเบียน ค่าบำรุง ค่าบำรุงพิเศษ ค่าธรรมเนียม และค่าบริการที่เรียกเก็บจากสมาชิก

(ง) การบัญชี การเงิน และทรัพย์สินของสภา

(จ) จรรยาบรรณของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(ฉ) วิธีปฏิบัติเพื่อให้มีการรับรองคุณภาพของธุรกิจที่เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการสำหรับนักท่องเที่ยว

(ช) การจัดตั้งสำนักงานสาขาของสภา

(ซ) การประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการ และการประชุมของที่ประชุมสภา

(ฌ) การดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก

(ญ) การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินบำเหน็จรางวัลของพนักงานและลูกจ้าง รวมทั้งวินัย การลงโทษ และการร้องทุกข์ของพนักงานและลูกจ้าง

(ฎ) การสงเคราะห์พนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนครอบครัวของบุคคลดังกล่าว หรือผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นพนักงานหรือลูกจ้าง

(๔) ให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำแก่สมาชิกในการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
 (๕) พิจารณานุคคลเพื่อเสนอประธานสภาแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการ รวมทั้งกำหนดอัตราเงินเดือนและเงินสวัสดิการของผู้อำนวยการ

(๖) แต่งตั้งที่ปรึกษาและคณะอนุกรรมการ เพื่อดำเนินกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๗) ออกระเบียบหรือข้อบังคับในเรื่องอื่นใดที่จำเป็นต่อการดำเนินกิจการของสภา
 การกำหนดหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ตาม (๒) ข้อบังคับตาม (๓) (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) (ฉ) (ช) (ซ) และ (ณ) และระเบียบหรือข้อบังคับตาม (๗) ต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมสภาก่อน จึงจะใช้บังคับได้

การกำหนดหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับตาม (๓) (จ) และ (ฉ) เมื่อที่ประชุมสภาให้ความเห็นชอบแล้ว ให้เสนอนายกรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาจึงจะใช้บังคับได้ แต่ถ้านายกรัฐมนตรีไม่เห็นชอบด้วยก็ให้เป็นอันตกไป

มาตรา ๑๗ กรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้ง ต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสภา
 (๒) เป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลาย
 (๓) เป็นข้าราชการประจำ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานอื่นของรัฐ หรือข้าราชการการเมือง ยกเว้นกรณีตามมาตรา ๑๕ (๓) หรือมาตรา ๓๕

(๔) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
 (๕) เป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
 (๖) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) เป็นบุคคลหรือผู้แทนของนิติบุคคลที่เคยถูกสำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ เพิกถอนการประกอบวิชาชีพหรือการประกอบธุรกิจ หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดยหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๘ กรรมการประเภทเลือกตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับเลือกตั้งใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการประเภทแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งพร้อมกับวาระของกรรมการประเภทเลือกตั้งตามวรรคหนึ่ง และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ประธานสภาจะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง กรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ที่ประชุมสภามีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสามัญ

(๔) พ้นจากการเป็นผู้แทนสมาชิกสามัญหรือผู้แทนสมาชิกวิสามัญนั้น หรือสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญหรือสมาชิกกิตติมศักดิ์นั้นพ้นจากสมาชิกภาพ

(๕) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๗

(๖) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) นายกรัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๘

มาตรา ๑๕ เมื่อกรรมการประเภทเลือกตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการเลือกตั้งกรรมการประเภทนั้นแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กรรมการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าวาระของกรรมการผู้นั้นเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน คณะกรรมการจะจัดให้มีการเลือกตั้งกรรมการแทนหรือไม่ก็ได้

เมื่อกรรมการประเภทแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้กรรมการประเภทเลือกตั้งแต่งตั้งกรรมการประเภทนั้นแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กรรมการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าวาระของกรรมการผู้นั้นเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน กรรมการประเภทเลือกตั้งจะดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนหรือไม่ก็ได้

ให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๐ เมื่อกรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้งทั้งหมดพ้นจากตำแหน่งตามวาระ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๘ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งยังคงปฏิบัติหน้าที่เพียงเท่าที่จำเป็นไปพลางก่อนจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งและแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

คณะกรรมการต้องจัดให้มีการประชุมสมาชิกสามัญเพื่อจัดให้มีการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๒) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง และให้กรรมการชุดที่ได้รับเลือกตั้งนั้นแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๓) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเลือกตั้ง

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการว่างลงรวมกันเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้งรวมกัน ให้กรรมการที่เหลืออยู่กระทำการในนามของคณะกรรมการต่อไปได้ แต่เฉพาะการจัดให้มีการประชุมสมาชิกสามัญเพื่อดำเนินการตามวรรคสอง

ในกรณีที่กรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้งทั้งหมดพ้นจากตำแหน่งพร้อมกัน ในกรณีอื่นให้นำมาตรา ๓๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างน้อยสามเดือนต่อหนึ่งครั้ง การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ให้ประธานสภาเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานสภาไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภาเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานสภาไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนของสมาชิกสามัญคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือตามเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการที่มาประชุม ให้กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้ามีการพิจารณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับตัวกรรมการ หรือส่วนได้เสียของกรรมการผู้ใด ให้กรรมการผู้นั้นมีสิทธิชี้แจงในเรื่องนั้นแต่ไม่มีสิทธิออกเสียง

มาตรา ๒๒ ให้ประธานสภา รองประธานสภา และกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่ที่ประชุมสภากำหนด

ให้ที่ปรึกษาและอนุกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมสภา

มาตรา ๒๓ ให้ประธานสภาแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่ของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยตามมติของคณะกรรมการจากบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

- (๓) สามารถทำงานให้แก่สภาได้เต็มเวลา
- (๔) ไม่เป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๖) ไม่เป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่ความผิดที่กระทำโดยประมาท

หรือความผิดลหุโทษ

(๘) ไม่เป็นข้าราชการประจำ ข้าราชการการเมือง พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานอื่นของรัฐหรือกรรมการ

- (๘) ไม่เป็นบุคคลที่มีความประพฤติเสื่อมเสียอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่สภา
- มาตรา ๒๔ ให้ผู้อำนวยการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีและอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้
- มาตรา ๒๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๔ ผู้อำนวยการพ้นจาก

ตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ดาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะกรรมการมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๓

มาตรา ๒๖ ผู้อำนวยการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของสภา และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสภา

- (๒) ดูแลรักษาทะเบียนสมาชิกและทะเบียนอื่นๆ ของสภา
- (๓) ควบคุมดูแลทรัพย์สินของสภา
- (๔) รวบรวมข้อมูล สถิติ และศึกษาวิจัยเรื่องอันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- (๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่ประธานสภาและคณะกรรมการมอบหมาย

ผู้อำนวยการต้องรับผิดชอบต่อสภาและคณะกรรมการในการบริหารกิจการของสภา

มาตรา ๒๗ เมื่อผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือในกรณีที่ตำแหน่งผู้อำนวยการว่างลง ให้ประธานสภาแต่งตั้งพนักงานคนหนึ่งตามมติของคณะกรรมการเป็นผู้รักษาการชั่วคราว ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้รักษาการมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้อำนวยการ

ในกรณีที่ตำแหน่งผู้อำนวยการว่างลง ให้ประธานสภาดำเนินการแต่งตั้งผู้อำนวยการตาม มาตรา ๒๓ ภายในสามเดือนนับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง

มาตรา ๒๔ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ประธานสภาเป็นผู้แทนของสภา และ เพื่อการนี้ ประธานสภาจะมอบหมายเป็นหนังสือให้กรรมการ ผู้อำนวยการ หรือพนักงานดำเนินการ บางอย่างแทนก็ได้ ในเมื่อกิจการนั้นไม่ขัดต่อระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดไว้

การดำเนินการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับ

หมวด ๔

การดำเนินการสภา

มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมสภาอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง การประชุม เช่นนี้เรียกว่าประชุมสามัญ และอย่างน้อยต้องกำหนดให้มีวาระการประชุมในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานประจำปีตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง

(๒) รับรองรายงานประจำปีแสดงผลงานของคณะกรรมการในปีที่ล่วงมา และคำชี้แจงเกี่ยวกับ นโยบาย พร้อมด้วยงบดุลและบัญชีรายรับและรายจ่ายประจำปี ซึ่งมีผู้สอบบัญชีรับรองตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง

การประชุมสภาคราวอื่นนอกจากการประชุมตามวรรคหนึ่ง เรียกว่าประชุมวิสามัญ

มาตรา ๓๐ เมื่อมีเหตุจำเป็น คณะกรรมการจะเรียกประชุมวิสามัญเมื่อใดก็ได้

สมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสามัญจะทำหนังสือร้องขอ ต่อคณะกรรมการให้เรียกประชุมวิสามัญก็ได้ ในหนังสือร้องขอนั้นต้องระบุว่าประสงค์ให้เรียกประชุม เพื่อการใด

ในกรณีที่สมาชิกสามัญเป็นผู้ร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคสอง ให้คณะกรรมการ เรียกประชุมวิสามัญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือร้องขอ หากคณะกรรมการไม่เรียกประชุม ภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้สมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสามัญ มีสิทธิเรียกประชุมวิสามัญได้

มาตรา ๓๑ ในการประชุมสามัญและการประชุมวิสามัญต้องมีสมาชิกสามัญมาประชุมไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสามัญทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือตามเสียงข้างมากของสมาชิกสามัญที่มาประชุม

สมาชิกสามัญคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุมสามัญและการประชุมวิสามัญ ให้ประธานสภาเป็นประธานในที่ประชุม และให้นำความในมาตรา ๒๑ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ สมาชิกวิสามัญและสมาชิกกิตติมศักดิ์มีสิทธิเข้าร่วมประชุมในการประชุมสามัญและการประชุมวิสามัญได้ แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

มาตรา ๓๓ ในการดำเนินการของคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการจัดทำแผนการดำเนินงานประจำปีเสนอต่อที่ประชุมสามัญ เมื่อที่ประชุมสามัญเห็นชอบแล้วจึงจะดำเนินการได้

ให้คณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปีแสดงผลงานของคณะกรรมการในปีที่ล่วงมา และคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบาย พร้อมด้วยงบดุลและบัญชีรายรับและรายจ่ายประจำปีซึ่งมีผู้สอบบัญชีรับรอง เสนอต่อที่ประชุมสามัญภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน และให้ส่งสำเนาเอกสารดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมสามัญรับรองแล้ว

มาตรา ๓๔ ผู้สอบบัญชีตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง ให้ที่ประชุมสามัญแต่งตั้งจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชี และต้องไม่เป็นกรรมการ ผู้อำนวยการ พนักงานลูกจ้างหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชี และเอกสารหลักฐานของสภาและขอคำชี้แจงจากประธานสภา กรรมการ ผู้อำนวยการ พนักงานลูกจ้าง และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

ให้ผู้สอบบัญชีได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่ที่ประชุมสามัญกำหนด

หมวด ๕

การควบคุมของรัฐ

มาตรา ๓๕ ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลให้คณะกรรมการดำเนินการตามมาตรา ๑๖

(๒) สั่งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานของสภา

(๓) สั่งเป็นหนังสือให้กรรมการชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของสภาและจะให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือรายงานการประชุมของสภาหรือคณะกรรมการด้วยก็ได้

(๔) สั่งเป็นหนังสือให้สภาหรือกรรมการระดับหรือแก้ไขการกระทำใด ๆ ที่ขัดต่อกฎหมายนโยบายของรัฐบาล มติของคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ หรือวัตถุประสงค์ของสภา

มาตรา ๓๖ ในการปฏิบัติกรตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๓๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบเอกสารหรือหลักฐานในสำนักงานของสภาได้ในระหว่างเวลาทำการ หรือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ

ในการปฏิบัติกรของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติกรตามมาตรา ๓๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๘ เมื่อปรากฏว่าสภาหรือกรรมการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๓๕ หรือการกระทำใด ๆ อันเป็นการผิดวัตถุประสงค์ของสภาหรือเป็นภัยต่อระบบเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้กรรมการทั้งคณะหรือกรรมการคนใดคนหนึ่งพ้นจากตำแหน่ง

กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่งไม่มีสิทธิเป็นกรรมการอีก เว้นแต่จะพ้นกำหนดหกปีนับแต่วันที่นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้กรรมการทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๘ ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลซึ่งเป็นสมาชิกของสมาชิกสามัญและสมาชิกวิสามัญหรือผู้แทนสมาชิกวิสามัญตามจำนวนอัตราส่วนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง เป็นคณะกรรมการชั่วคราวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้กรรมการทั้งคณะพ้นจากตำแหน่ง และให้นำความในมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการของสภาเพียงเท่าที่จำเป็น และจัดให้มีการประชุมสมาชิกสามัญเพื่อเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๒) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการชั่วคราว และให้นำความในมาตรา ๒๐ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อคณะกรรมการคณะใหม่เข้ารับหน้าที่แล้ว ให้คณะกรรมการชั่วคราว ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งพ้นจากหน้าที่

หมวด ๖
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๒ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้แทนสมาคมโรงแรมไทย จำนวนสี่คน สมาพันธ์ธุรกิจการท่องเที่ยวส่วนภูมิภาคแห่งประเทศไทย จำนวนสี่คน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) สมาคมรถโดยสารไม่ประจำทาง สมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว สมาคมผู้ประกอบการนำเที่ยวไทย สมาคมพาดำ (ไทย) สมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ สมาคมส่งเสริมการประชุมนานาชาติ (ไทย) สมาคมกัตาคารไทย สมาคมสวนสนุกและสวนพักผ่อนหย่อนใจ และสมาคมผู้ค้าอัญมณีไทยและเครื่องประดับ แห่งละหนึ่งคน เป็นคณะกรรมการก่อตั้งเพื่อทำหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓

มาตรา ๔๓ ให้คณะกรรมการก่อตั้งตามมาตรา ๔๒ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ออกระเบียบชั่วคราวว่าด้วยการรับสมัครสมาชิกและค่าลงทะเบียนสมาชิกและดำเนินการรับสมัครสมาชิกภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

(๒) จัดทำระเบียบชั่วคราวว่าด้วยจำนวนกรรมการ สัดส่วนของผู้แทนสมาชิกสามัญที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๒) และการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๓)

(๓) จัดให้มีการประชุมสมาชิกภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาหนึ่งร้อยห้าสิบวันตาม (๑) เพื่ออนุมัติระเบียบชั่วคราวตาม (๒)

(๔) เลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๒) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ประชุมสมาชิกอนุมัติระเบียบชั่วคราวตาม (๓)

(๕) ปฏิบัติการอื่นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้คณะกรรมการก่อตั้งพ้นจากหน้าที่ เมื่อได้มีการเลือกตั้งกรรมการตาม (๔) แล้ว เพื่อให้กรรมการประเภทเลือกตั้งชุดใหม่ดำเนินการตามมาตรา ๔๔ ต่อไป

มาตรา ๔๔ ให้กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งตามมาตรา ๔๓ (๔) แต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๓) และจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเลือกตั้ง เพื่อให้มีการเลือกประธานสภา รองประธานสภา และตำแหน่งอื่นๆ ตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง และจัดให้มีการประชุมสามัญครั้งแรกภายในหกสิบวัน นับแต่วันเลือกประธานสภา รองประธานสภา และตำแหน่งอื่น ๆ

ในการประชุมสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๓ และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานประจำปีสำหรับปีแรกด้วย

มาตรา ๔๕ ให้ผู้ที่ใช้ชื่อซึ่งต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เลิกใช้ชื่อดังกล่าวนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และในระหว่างเวลาดังกล่าวมิให้นำมาตรา ๔๐ มาใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
 พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
 นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมสำคัญที่นำรายได้เข้าสู่ประเทศ จึงสมควรให้มีการจัดตั้งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อเป็นตัวแทนของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งหลาย อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านการประสานงานอย่างมีระบบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ว่าภาครัฐหรือภาคเอกชน เสนอแนะแนวนโยบายที่สำคัญส่งเสริมให้มีระบบการรับรองคุณภาพ ระบบมาตรฐาน และระบบประกันคุณภาพของธุรกิจที่เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการสำหรับนักท่องเที่ยว และส่งเสริมผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้ดำเนินการอย่างมีคุณภาพ มีคุณธรรม และมีจรรยาบรรณเพื่อสร้างเสริมประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมประเภทนี้ให้มีการพัฒนาก้าวหน้า จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(รจ. เล่ม 118 ตอนที่ 112 ก หน้า 24 4 ธันวาคม 2544)

พระราชบัญญัติ

รถยนต์ (ฉบับที่ ๑๑)

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๑) ของอัตราภาษีประจำปีท้ายพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๔

“(๑๑) รถที่ขับเคลื่อนด้วยกำลังไฟฟ้าหรือพลังงานประเภทอื่นที่มีใช้เครื่องยนต์แบบสันดาปภายใน หรือรถที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานตามประเภทที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้เก็บภาษีในอัตราดังต่อไปนี้

(ก) รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกินเจ็ดคน ให้เก็บภาษีตามน้ำหนักของรถในอัตราร้อยละ (๒)

(ข) รถอื่นนอกจาก (ก) ให้เก็บภาษีในอัตราครึ่งหนึ่งของรถตาม (๒) (๓) (๖) (๗) (๘) (๙) หรือ (๑๐) แล้วแต่กรณี”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

(รจ. เล่ม 118 ตอนที่ 112 ก หน้า 24 4 ธันวาคม 2544)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันมีผู้นำรถที่ขับเคลื่อนด้วยกำลังไฟฟ้ามาใช้และในอนาคตมีแนวโน้มว่าจะมีการนำรถที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานอื่นมาใช้ภายในประเทศด้วย แต่โดยที่พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มิได้กำหนดอัตราภาษีประจำปีสำหรับรถลักษณะดังกล่าวไว้ สมควรกำหนดอัตราภาษีประจำปีสำหรับรถลักษณะดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่ธุรกรรมในทางแพ่งและพาณิชย์ที่ดำเนินการโดยใช้ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่ธุรกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดมิให้นำพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนมาใช้บังคับ

ความในวรรคหนึ่งไม่มีผลกระทบกระเทือนถึงกฎหมายหรือกฎใดที่กำหนดขึ้นเพื่อคุ้มครอง
ผู้บริโภค

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่ธุรกรรมในการดำเนินงานของรัฐตามที่กำหนดในหมวด ๔
มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ธุรกรรม” หมายความว่า การกระทำใดๆ ที่เกี่ยวกับกิจกรรมในทางแพ่งและพาณิชย์ หรือ
ในการดำเนินงานของรัฐตามที่กำหนดในหมวด ๔

“อิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า การประยุกต์ใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ไฟฟ้า คลื่นแม่เหล็ก
ไฟฟ้า หรือวิธีอื่นใดในลักษณะคล้ายกัน และให้หมายความรวมถึงการประยุกต์ใช้วิธีการทางแสง วิธีการ
ทางแม่เหล็ก หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้วิธีต่างๆ เช่นว่านั้น

“ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า ธุรกรรมที่กระทำขึ้นโดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์
ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

“ข้อความ” หมายความว่า เรื่องราว หรือข้อเท็จจริง ไม่ว่าจะปรากฏในรูปแบบของตัวอักษร
ตัวเลข เสียง ภาพ หรือรูปแบบอื่นใดที่สื่อความหมายได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใดๆ

“ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า ข้อความที่ได้สร้าง ส่ง รับ เก็บรักษา หรือประมวลผล
ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น วิธีการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์
โทรเลข โทรพิมพ์ หรือโทรสาร

“ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า อักษร อักขระ ตัวเลข เสียงหรือสัญลักษณ์อื่นใด
ที่สร้างขึ้นให้อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งนำมาใช้ประกอบกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อแสดงความสัมพันธ์
ระหว่างบุคคลกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อระบุตัวบุคคลผู้เป็นเจ้าของลายมือชื่อ
อิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น และเพื่อแสดงว่าบุคคลดังกล่าวยอมรับข้อความ
ในข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น

“ระบบข้อมูล” หมายความว่า กระบวนการประมวลผลด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์สำหรับ
สร้าง ส่ง รับ เก็บรักษา หรือประมวลผลข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

“การแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า การส่งหรือรับข้อความด้วยวิธีการ
ทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้มาตรฐานที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

“ผู้ส่งข้อมูล” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นผู้ส่งหรือสร้างข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก่อนจะมีการเก็บ
รักษาข้อมูลเพื่อส่งไปตามวิธีการที่ผู้นั้นกำหนด โดยบุคคลนั้นอาจจะส่งหรือสร้างข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

ด้วยตนเอง หรือมีการส่งหรือสร้างข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในนามหรือแทนบุคคลนั้นก็ได้ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงบุคคลที่เป็นสื่อกลางสำหรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น

“ผู้รับข้อมูล” หมายความว่า บุคคลซึ่งผู้ส่งข้อมูลประสงค์จะส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้ และได้รับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น ทั้งนี้ ไม่รวมถึงบุคคลที่เป็นสื่อกลางสำหรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น

“บุคคลที่เป็นสื่อกลาง” หมายความว่า บุคคลซึ่งกระทำการในนามผู้อื่นในการส่ง รับ หรือ เก็บรักษาข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์อันใดอันหนึ่งโดยเฉพาะ รวมถึงให้บริการอื่นที่เกี่ยวกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น

“ใบรับรอง” หมายความว่า ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์หรือการบันทึกอื่นใด ซึ่งยืนยันความเชื่อมโยงระหว่างเจ้าของลายมือชื่อกับข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

“เจ้าของลายมือชื่อ” หมายความว่า ผู้ซึ่งถือข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นในนามตนเองหรือแทนบุคคลอื่น

“คู่กรณีที่เกี่ยวข้อง” หมายความว่า ผู้ซึ่งอาจกระทำการใดๆ โดยขึ้นอยู่กับใบรับรองหรือลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา และให้หมายความรวมถึงนิติบุคคล คณะบุคคล หรือบุคคล ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดำเนินงานของรัฐไม่ว่าในการใด ๆ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ บทบัญญัติมาตรา ๑๓ ถึงมาตรา ๒๔ และบทบัญญัติมาตรา ๒๖ ถึงมาตรา ๓๑ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่นก็ได้

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ปฏิเสธความมีผลผูกพันและการบังคับใช้ทางกฎหมายของข้อความใด เพียงเพราะเหตุที่ข้อความนั้นอยู่ในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๘ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งมาตรา ๕ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้การใดต้องทำเป็นหนังสือ มีหลักฐานเป็นหนังสือ หรือมีเอกสารมาแสดง ถ้าได้มีการจัดทำข้อความขึ้นเป็นข้อมูล

อิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถเข้าถึงและนำกลับมาใช้ได้โดยความหมายไม่เปลี่ยนแปลง ให้ถือว่าข้อความนั้นได้ทำเป็นหนังสือ มีหลักฐานเป็นหนังสือ หรือมีเอกสารมาแสดงแล้ว

มาตรา ๕ ในกรณีที่บุคคลพึงลงลายมือชื่อในหนังสือ ให้ถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นมีการลงลายมือชื่อแล้ว ถ้า

(๑) ใช้วิธีการที่สามารถระบุตัวเจ้าของลายมือชื่อ และสามารถแสดงได้ว่าเจ้าของลายมือชื่อรับรองข้อความในข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นว่าเป็นของตน และ

(๒) วิธีการดังกล่าวเป็นวิธีการที่เชื่อถือได้โดยเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการสร้างหรือส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์แวดล้อมหรือข้อตกลงของคู่กรณี

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้นำเสนอหรือเก็บรักษาข้อความใดในสภาพที่เป็นมาแต่เดิมอย่างเอกสารต้นฉบับ ถ้าได้นำเสนอหรือเก็บรักษาในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าได้มีการนำเสนอหรือเก็บรักษาเป็นเอกสารต้นฉบับตามกฎหมายแล้ว

(๑) ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้ใช้วิธีการที่เชื่อถือได้ในการรักษาความถูกต้องของข้อความตั้งแต่การสร้างข้อความเสร็จสมบูรณ์ และ

(๒) สามารถแสดงข้อความนั้นในภายหลังได้

ความถูกต้องของข้อความตาม (๑) ให้พิจารณาถึงความครบถ้วนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดของข้อความ เว้นแต่การรับรองหรือบันทึกเพิ่มเติม หรือการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ตามปกติในการติดต่อสื่อสาร การเก็บรักษา หรือการแสดงข้อความซึ่งไม่มีผลต่อความถูกต้องของข้อความนั้น

ในการวินิจฉัยความน่าเชื่อถือของวิธีการรักษาความถูกต้องของข้อความตาม (๑) ให้พิจารณาถึงพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องทั้งปวง รวมทั้งวัตถุประสงค์ของการสร้างข้อความนั้น

มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้ปฏิเสธการรับฟังข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นพยานหลักฐานในกระบวนการพิจารณาตามกฎหมายเพียงเพราะเหตุว่าเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

ในการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์จะเชื่อถือได้หรือไม่เพียงใดนั้น ให้พิจารณาถึงความน่าเชื่อถือของลักษณะหรือวิธีการที่ใช้สร้าง เก็บรักษา หรือสื่อสารข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ลักษณะหรือวิธีการรักษา ความครบถ้วน และไม่มีการเปลี่ยนแปลงของข้อความ ลักษณะหรือวิธีการที่ใช้ในการระบุหรือแสดงตัวผู้ส่งข้อมูล รวมทั้งพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องทั้งปวง

มาตรา ๑๒ ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๑๐ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้เก็บรักษาเอกสารหรือข้อความใด ถ้าได้เก็บรักษาในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าได้มีการเก็บรักษาเอกสารหรือข้อความตามที่กฎหมายต้องการแล้ว

(๑) ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นสามารถเข้าถึงและนำกลับมาใช้ได้โดยความหมายไม่เปลี่ยนแปลง

(๒) ได้เก็บรักษาข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นให้อยู่ในรูปแบบที่เป็นอยู่ในขณะที่สร้าง ส่ง หรือได้รับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น หรืออยู่ในรูปแบบที่สามารถแสดงข้อความที่สร้าง ส่ง หรือได้รับให้ปรากฏอย่างถูกต้องได้ และ

(๓) ได้เก็บรักษาข้อความส่วนที่ระบุถึงแหล่งกำเนิด ต้นทาง และปลายทางของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนวันและเวลาที่ส่งหรือได้รับข้อความดังกล่าว ถ้ามี

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับข้อความที่ใช้เพียงเพื่อวัตถุประสงค์ในการส่งหรือรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบในการเก็บรักษาเอกสารหรือข้อความใด อาจกำหนดหลักเกณฑ์รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเก็บรักษาเอกสารหรือข้อความนั้นได้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในมาตรานี้

มาตรา ๑๓ คำเสนอหรือคำสนองในการทำสัญญาอาจทำเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และห้ามมิให้ปฏิเสธการมีผลทางกฎหมายของสัญญาเพียงเพราะเหตุที่สัญญานั้นได้ทำคำเสนอหรือคำสนองเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๑๔ ในระหว่างผู้ส่งข้อมูลและผู้รับข้อมูล การแสดงเจตนาหรือคำบอกกล่าวอาจทำเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

มาตรา ๑๕ บุคคลใดเป็นผู้ส่งข้อมูลไม่ว่าจะเป็นการส่งโดยวิธีใด ให้ถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นของผู้นั้น

ในระหว่างผู้ส่งข้อมูลและผู้รับข้อมูล ให้ถือว่าเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ส่งข้อมูล หากข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นได้ส่งโดย

(๑) บุคคลผู้มีอำนาจกระทำการแทนผู้ส่งข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น หรือ

(๒) ระบบข้อมูลของผู้ส่งข้อมูลหรือบุคคลผู้มีอำนาจกระทำการแทนผู้ส่งข้อมูลได้กำหนดไว้ล่วงหน้าให้สามารถทำงานได้โดยอัตโนมัติ

มาตรา ๑๖ ผู้รับข้อมูลชอบที่จะถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นของผู้ส่งข้อมูลและชอบที่จะดำเนินการไปตามข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นได้ ถ้า

(๑) ผู้รับข้อมูลได้ตรวจสอบโดยสมควรตามวิธีการที่ได้ตกลงกับผู้ส่งข้อมูลว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นของผู้ส่งข้อมูล หรือ

(๒) ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้รับข้อมูลได้รับนั้นเกิดจากการกระทำของบุคคลซึ่งใช้วิธีการที่ผู้ส่งข้อมูลใช้ในการแสดงว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นเป็นของผู้ส่งข้อมูล ซึ่งบุคคลนั้นได้ล่วงรู้โดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลนั้นกับผู้ส่งข้อมูลหรือผู้มีอำนาจกระทำการแทนผู้ส่งข้อมูล

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับ ถ้า

(๑) ในขณะนั้นผู้รับข้อมูลได้รับแจ้งจากผู้ส่งข้อมูลว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้รับข้อมูลได้รับนั้นมิใช่ของผู้ส่งข้อมูล และในขณะเดียวกันผู้รับข้อมูลมีเวลาพอสมควรที่จะตรวจสอบข้อเท็จจริงตามที่ได้รับแจ้งนั้น หรือ

(๒) กรณีตามวรรคหนึ่ง (๒) เมื่อผู้รับข้อมูลได้รู้หรือควรจะรู้ว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นมิใช่ของผู้ส่งข้อมูล หากผู้รับข้อมูลได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควร หรือดำเนินการตามวิธีการที่ได้ตกลงกันไว้ก่อนแล้ว

มาตรา ๑๗ ในกรณีตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ในระหว่างผู้ส่งข้อมูลและผู้รับข้อมูล ผู้รับข้อมูลมีสิทธิถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับนั้นถูกต้องตามเจตนาของผู้ส่งข้อมูล และสามารถดำเนินการไปตามข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นได้ เว้นแต่ผู้รับข้อมูลได้รู้หรือควรจะรู้ว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับนั้นมีข้อผิดพลาดอันเกิดจากการส่ง หากผู้รับข้อมูลได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรหรือดำเนินการตามวิธีการที่ได้ตกลงกันไว้ก่อนแล้ว

มาตรา ๑๘ ผู้รับข้อมูลชอบที่จะถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับแต่ละชุดเป็นข้อมูลที่แยกจากกัน และสามารถดำเนินการไปตามข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์แต่ละชุดนั้นได้ เว้นแต่ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ชุดนั้นจะซ้ำกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์อีกชุดหนึ่ง และผู้รับข้อมูลได้รู้หรือควรจะรู้ว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ซ้ำ หากผู้รับข้อมูลได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรหรือดำเนินการตามวิธีการที่ได้ตกลงกันไว้ก่อนแล้ว

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ต้องมีการตอบแจ้งการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ไม่ว่าจะผู้ส่งข้อมูลได้ร้องขอหรือตกลงกับผู้รับข้อมูลไว้ก่อนหรือขณะที่ส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์หรือปรากฏในข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้ส่งข้อมูลมิได้ตกลงให้ตอบแจ้งการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบหรือวิธีการใดโดยเฉพาะ การตอบแจ้งการรับอาจทำได้ด้วยการติดต่อสื่อสารจากผู้รับข้อมูล ไม่ว่าจะโดยระบบข้อมูลที่ทำงานโดยอัตโนมัติหรือโดยวิธีอื่นใด หรือด้วยการกระทำใดๆ ของผู้รับข้อมูลซึ่งเพียงพอจะแสดงต่อผู้ส่งข้อมูลว่าผู้รับข้อมูลได้รับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นแล้ว

(๒) ในกรณีที่ผู้ส่งข้อมูลกำหนดเงื่อนไขว่าจะถือว่ามี การส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ต่อเมื่อได้รับการตอบแจ้งการรับจากผู้รับข้อมูล ให้ถือว่ายังไม่มีการส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์จนกว่าผู้ส่งข้อมูลจะได้รับการตอบแจ้งการรับแล้ว

(๓) ในกรณีที่ผู้ส่งข้อมูลมิได้กำหนดเงื่อนไขตามความใน (๒) และผู้ส่งข้อมูลมิได้รับการตอบแจ้งการรับนั้นภายในเวลาที่กำหนดหรือตกลงกัน หรือภายในระยะเวลาอันสมควรในกรณีที่มีได้กำหนดหรือตกลงเวลาไว้

(ก) ผู้ส่งข้อมูลอาจส่งคำบอกกล่าวไปยังผู้รับข้อมูลว่าตนยังมีได้รับการตอบแจ้งการรับ และกำหนดระยะเวลาอันสมควรให้ผู้รับข้อมูลตอบแจ้งการรับ และ

(ข) หากผู้ส่งข้อมูลมิได้รับการตอบแจ้งการรับภายในระยะเวลาตาม (ก) เมื่อผู้ส่งข้อมูลบอกกล่าวแก่ผู้รับข้อมูลแล้ว ผู้ส่งข้อมูลชอบที่จะถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นมิได้มีการส่งเลย หรือผู้ส่งข้อมูลอาจใช้สิทธิอื่นใดที่ผู้ส่งข้อมูลมีอยู่ได้

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ผู้ส่งข้อมูลได้รับการตอบแจ้งการรับจากผู้รับข้อมูล ให้สันนิษฐานว่าผู้รับข้อมูลได้รับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องแล้ว แต่ข้อสันนิษฐานดังกล่าวมิให้ถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้รับข้อมูลได้รับนั้นถูกต้องตรงกันกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้ส่งข้อมูลได้ส่งมา

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ปรากฏในการตอบแจ้งการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นเองว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้รับข้อมูลได้รับเป็นไปตามข้อกำหนดทางเทคนิคที่ผู้ส่งข้อมูลและผู้รับข้อมูลได้ตกลงหรือระบุไว้ในมาตรฐานซึ่งใช้บังคับอยู่ ให้สันนิษฐานว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ส่งไปนั้นได้เป็นไปตามข้อกำหนดทางเทคนิคทั้งหมดแล้ว

มาตรา ๒๒ การส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้ถือว่ามี การส่งเมื่อข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นได้เข้าสู่ระบบข้อมูลที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของผู้ส่งข้อมูล

มาตรา ๒๓ การรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้ถือว่ามีผลนับแต่เวลาที่ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นได้เข้าสู่ระบบข้อมูลของผู้รับข้อมูล

หากผู้รับข้อมูลได้กำหนดระบบข้อมูลที่ประสงค์จะใช้ในการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ไว้โดยเฉพาะ ให้ถือว่าการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์มีผลนับแต่เวลาที่ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นได้เข้าสู่ระบบข้อมูลของผู้รับข้อมูลได้กำหนดไว้วันนั้น แต่ถ้าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวได้ส่งไปยังระบบข้อมูลอื่นของผู้รับข้อมูลซึ่งมิใช่ระบบข้อมูลที่ผู้รับข้อมูลกำหนดไว้ ให้ถือว่าการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์มีผลนับแต่เวลาที่ได้เรียกข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์จากระบบข้อมูลนั้น

ความในมาตรานี้ให้ใช้บังคับแม้ระบบข้อมูลของผู้รับข้อมูลตั้งอยู่ในสถานที่อีกแห่งหนึ่งต่างหาก จากสถานที่ที่ถือว่าผู้รับข้อมูลได้รับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา ๒๔

มาตรา ๒๔ การส่งหรือการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าได้ส่ง ณ ที่ทำการงานของผู้ส่งข้อมูล หรือได้รับ ณ ที่ทำการงานของผู้รับข้อมูล แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้ส่งข้อมูลหรือผู้รับข้อมูลมีที่ทำการงานหลายแห่ง ให้ถือเอาที่ทำการงานที่เกี่ยวข้องมากที่สุดกับธุรกรรมนั้นเป็นที่ทำการงานเพื่อประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้าไม่สามารถกำหนดได้ว่า ธุรกรรมนั้นเกี่ยวข้องกับที่ทำการงานแห่งใดมากที่สุด ให้ถือเอาสำนักงานใหญ่เป็นสถานที่ที่ได้รับหรือส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น

ในกรณีที่ไม่ปรากฏที่ทำการงานของผู้ส่งข้อมูลหรือผู้รับข้อมูล ให้ถือเอาถิ่นที่อยู่ปกติเป็นสถานที่ที่ส่งหรือได้รับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับกับการส่งและการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์โดยวิธีการทางโทรเลข และโทรพิมพ์ หรือวิธีการสื่อสารอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๕ ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ใดที่ได้กระทำตามวิธีการแบบปลอดภัยที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ให้สันนิษฐานว่าเป็นวิธีการที่เชื่อถือได้

หมวด ๒

ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๒๖ ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เชื่อถือได้

(๑) ข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นได้เชื่อมโยงไปยังเจ้าของลายมือชื่อ โดยไม่เชื่อมโยงไปยังบุคคลอื่นภายใต้สภาพที่นำมาใช้

(๒) ในขณะที่สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้น ข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ อยู่ภายใต้การควบคุมของเจ้าของลายมือชื่อโดยไม่มีการควบคุมของบุคคลอื่น

(๓) การเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่เกิดแก่ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ นับแต่เวลาที่ได้สร้างขึ้น สามารถจะตรวจพบได้ และ

(๔) ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้การลงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นไปเพื่อรับรองความครบถ้วนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงของข้อความ การเปลี่ยนแปลงใดแก่ข้อความนั้นสามารถตรวจพบได้ นับแต่เวลาที่ลงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการจำกัดว่าไม่มีวิธีการอื่นใดที่แสดงได้ว่าเป็นลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เชื่อถือได้ หรือการแสดงผลานหลักฐานใดเกี่ยวกับความไม่น่าเชื่อถือของลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๒๗ ในกรณีมีการใช้ข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อสร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่จะมีผลตามกฎหมาย เจ้าของลายมือชื่อต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ใช้ความระมัดระวังตามสมควรเพื่อมิให้มีการใช้ข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์โดยไม่ได้รับอนุญาต

(๒) แจ้งให้บุคคลที่คาดหมายได้โดยมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะกระทำการใดโดยขึ้นอยู่กับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือให้บริการเกี่ยวกับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทราบโดยมิชักช้า เมื่อ

(ก) เจ้าของลายมือชื่อหรือควรได้ว่าข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นสูญหาย ถูกทำลาย ถูกแก้ไข ถูกเปิดเผยโดยมิชอบ หรือถูกล่วงรู้โดยไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

(ข) เจ้าของลายมือชื่อรู้จากสภาพการณ์ที่ปรากฏว่ากรณีมีความเสี่ยงมากพอที่ข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ สูญหาย ถูกทำลาย ถูกแก้ไข ถูกเปิดเผยโดยมิชอบ หรือถูกล่วงรู้โดยไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

(๓) ในกรณีมีการออกใบรับรองสนับสนุนการใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ จะต้องใช้ความระมัดระวังตามสมควรให้แน่ใจในความถูกต้องและสมบูรณ์ของการแสดงสาระสำคัญทั้งหมด ซึ่งกระทำโดยเจ้าของลายมือชื่อเกี่ยวกับใบรับรองนั้นตลอดอายุใบรับรอง หรือตามที่มีการกำหนดในใบรับรอง

มาตรา ๒๘ ในกรณีมีการให้บริการออกใบรับรองเพื่อสนับสนุนลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้มีผลทางกฎหมายเสมือนหนึ่งลายมือชื่อ ผู้ให้บริการออกใบรับรองต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตามแนวนโยบายและแนวปฏิบัติที่ตนได้แสดงไว้

(๒) ใช้ความระมัดระวังตามสมควรให้แน่ใจในความถูกต้องและความสมบูรณ์ของการแสดงสาระสำคัญทั้งหมดที่ตนได้กระทำเกี่ยวกับใบรับรองนั้นตลอดอายุใบรับรอง หรือตามที่มีการกำหนดในใบรับรอง

(๓) จัดให้มีวิธีการในการเข้าถึงโดยสมควร ให้คู่กรณีที่เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบข้อเท็จจริงในการแสดงสาระสำคัญทั้งหมดจากใบรับรองได้ ในเรื่องดังต่อไปนี้

(ก) การระบุผู้ให้บริการออกใบรับรอง

(ข) เจ้าของลายมือชื่อซึ่งระบุในใบรับรองได้ควบคุมข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ในขณะมีการออกใบรับรอง

(ค) ข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์มีผลใช้ได้ในขณะที่หรือก่อนที่มีการออกใบรับรอง

(๔) จัดให้มีวิธีการเข้าถึงโดยสมควร ให้คู่กรณีที่เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบกรณีดังต่อไปนี้จากใบรับรองหรือจากวิธีอื่น

(ก) วิธีการที่ใช้ในการระบุตัวเจ้าของลายมือชื่อ

(ข) ข้อจำกัดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และคุณค่าที่มีการนำข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือใบรับรอง

(ค) ข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์มีผลสมบูรณ์ใช้ได้และไม่สูญหาย ถูกทำลาย ถูกแก้ไข ถูกเปิดเผยโดยมิชอบ หรือถูกล่วงรู้โดยไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

(ง) ข้อจำกัดเกี่ยวกับขอบเขตความรับผิดชอบที่ผู้ให้บริการออกใบรับรองได้ระบุไว้

(จ) การมีวิธีการให้เจ้าของลายมือชื่อส่งคำบอกกล่าวเมื่อมีเหตุตามมาตรา ๒๗ (๒)

(ฉ) การมีบริการเกี่ยวกับการเพิกถอนใบรับรองที่ทันการ

(๕) ในกรณีที่มีบริการตาม (๔) (จ) บริการนั้นต้องมีวิธีการที่ให้เจ้าของลายมือชื่อสามารถแจ้งได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา ๒๗ (๒) และในกรณีที่มีบริการตาม (๔) (ฉ) บริการนั้นต้องสามารถเพิกถอนใบรับรองได้ทันการ

(๖) ใช้ระบบ วิธีการ และบุคลากรที่เชื่อถือได้ในการให้บริการ

มาตรา ๒๕ ในการพิจารณาความเชื่อถือได้ของระบบ วิธีการ และบุคลากรตามมาตรา ๒๘ (๖) ให้คำนึงถึงกรณีดังต่อไปนี้

(๑) สถานภาพทางการเงิน บุคลากร และสินทรัพย์ที่มีอยู่

(๒) คุณภาพของระบบฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์

(๓) วิธีการออกใบรับรอง การขอใบรับรอง และการเก็บรักษาข้อมูลการให้บริการนั้น

(๔) การจัดทำมีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าของลายมือชื่อ ที่ระบุในใบรับรองและผู้ที่อยู่อาศัย ได้ว่าจะเป็นคู่กรณีที่เกี่ยวข้อง

(๕) ความสม่ำเสมอและขอบเขตในการตรวจสอบโดยผู้ตรวจสอบอิสระ

(๖) องค์กรที่ให้การรับรองหรือให้บริการออกใบรับรองเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการมีอยู่ของสิ่งที่กล่าวมาใน (๑) ถึง (๕)

(๗) กรณีใด ๆ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐ คู่กรณีที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินการตามสมควรในการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์
- (๒) ในกรณีลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์มีใบรับรอง ต้องมีการดำเนินการตามสมควร ดังนี้
  - (ก) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของใบรับรอง การพักใช้ หรือการเพิกถอนใบรับรอง และ
  - (ข) ปฏิบัติตามข้อจำกัดใดๆ ที่เกี่ยวกับใบรับรอง

มาตรา ๓๑ ใบรับรองหรือลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้ถือว่า มีผลตามกฎหมายโดยไม่ต้อง
คำนึงถึง

- (๑) สถานที่ออกใบรับรองหรือสถานที่สร้างหรือใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือ
- (๒) สถานที่ทำกรงานของผู้ออกใบรับรองหรือเจ้าของลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

ใบรับรองที่ออกในต่างประเทศให้มีผลตามกฎหมายในประเทศเช่นเดียวกับใบรับรองที่ออกในประเทศ หากการออกใบรับรองดังกล่าวได้ใช้ระบบที่เชื่อถือได้ไม่น้อยกว่าระบบที่เชื่อถือได้ตามพระราชบัญญัตินี้

ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่สร้างหรือใช้ในต่างประเทศให้ถือว่า มีผลตามกฎหมายในประเทศเช่นเดียวกับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่สร้างหรือใช้ในประเทศ หากการสร้างหรือใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวได้ใช้ระบบที่เชื่อถือได้ไม่น้อยกว่าระบบที่เชื่อถือได้ตามพระราชบัญญัตินี้

ในการพิจารณาว่าใบรับรองหรือลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ใดมีความเชื่อถือได้ตามวรรคสองหรือวรรคสาม ให้คำนึงถึงมาตรฐานระหว่างประเทศและปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย

หมวด ๓

ธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๓๒ บุคคลย่อมมีสิทธิประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ แต่ในกรณีที่จำเป็นเพื่อรักษาความมั่นคงทางการเงินและการพาณิชย์ หรือเพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างความเชื่อถือและยอมรับในระบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ หรือเพื่อป้องกันความเสียหายต่อสาธารณชน ให้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้การประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ใด เป็นกิจการที่ต้องแจ้งให้ทราบ ต้องขึ้นทะเบียน หรือต้องได้รับใบอนุญาตก่อนก็ได้

ในการกำหนดให้กรณีใดต้องแจ้งให้ทราบ ต้องขึ้นทะเบียน หรือต้องได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดโดยพิจารณาจากความเหมาะสมในการป้องกันความเสียหายตามระดับความรุนแรงของผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบธุรกิจนั้น

ในการนี้ จะกำหนดให้หน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งแห่งใดเป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมดูแลในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวก็ได้

ก่อนเสนอให้ตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามความเหมาะสม และนำข้อมูลที่ได้รับมาประกอบการพิจารณา

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้การประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ใดเป็นกิจการที่ต้องแจ้งให้ทราบ หรือต้องขึ้นทะเบียน ให้ผู้ที่ประสงค์จะประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องแจ้งหรือขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาก่อนเริ่มประกอบธุรกิจนั้น

หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งหรือขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาได้รับแจ้งหรือรับขึ้นทะเบียนให้ออกใบรับแจ้งหรือใบรับขึ้นทะเบียนเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งหรือการขึ้นทะเบียนในวันที่ได้รับแจ้งหรือรับขึ้นทะเบียน และให้ผู้แจ้งหรือผู้ขึ้นทะเบียนประกอบธุรกิจนั้นได้ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือรับขึ้นทะเบียน แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาตรวจพบในภายหลังว่าการแจ้งหรือขึ้นทะเบียนไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้มีอำนาจสั่งผู้แจ้งหรือผู้ขึ้นทะเบียนแก้ไขให้ถูกต้องหรือครบถ้วนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่งดังกล่าว

ในการประกอบธุรกิจ ผู้แจ้งหรือผู้ขึ้นทะเบียนตาม วรรคหนึ่งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาและตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ถ้าผู้แจ้งหรือผู้ขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่งไม่แก้ไขการแจ้งหรือขึ้นทะเบียนให้ถูกต้องหรือครบถ้วนตามวรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจตามวรรคสาม ให้คณะกรรมการพิจารณามีคำสั่งลงโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งล้านบาท โดยคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด และในกรณีที่เห็นสมควรคณะกรรมการอาจมีคำสั่งให้ผู้นั้นดำเนินการใดๆ เพื่อแก้ไขให้ถูกต้องหรือเหมาะสมได้

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาลงโทษปรับทางปกครองให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดและถ้าผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามคำสั่ง ให้คณะกรรมการมีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อบังคับชำระค่าปรับ ในการนี้ ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคำสั่งให้ชำระค่าปรับนั้นชอบด้วยกฎหมายก็ให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาและบังคับให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินขายทอดตลาดเพื่อชำระค่าปรับได้

ในกรณีผู้กระทำความผิดตามวรรคสี่ไม่ดำเนินการแก้ไขตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือกระทำความผิดซ้ำอีก ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งห้ามมิให้ผู้นั้นประกอบธุรกิจตามที่ได้แจ้งหรือขึ้นทะเบียนอีกต่อไป

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้การประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์กรณีใดเป็นกิจการที่ต้องได้รับใบอนุญาต ให้ผู้ที่ประสงค์จะประกอบธุรกิจดังกล่าวยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์และวิธีการขออนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การคืนใบอนุญาต และการสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ในการประกอบธุรกิจ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ประกาศที่คณะกรรมการกำหนดหรือเงื่อนไขในใบอนุญาต

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามวรรคสาม ให้คณะกรรมการพิจารณามีคำสั่งลงโทษปรับทางปกครองไม่เกินสองล้านบาท โดยคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำความผิด และในกรณีที่เห็นสมควร คณะกรรมการอาจมีคำสั่งให้ผู้นั้นดำเนินการใดๆ เพื่อแก้ไขให้ถูกต้องหรือเหมาะสมได้ ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๓๓ วรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคสี่ไม่ดำเนินการแก้ไขตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือกระทำความผิดซ้ำอีก ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๔

ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ

มาตรา ๓๕ คำขอ การอนุญาต การจดทะเบียน คำสั่งทางปกครอง การชำระเงิน การประกาศหรือการดำเนินการใดๆ ตามกฎหมายกับหน่วยงานของรัฐหรือโดยหน่วยงานของรัฐ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ให้นำพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับและให้ถือว่ามิผลโดยชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกับการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายในเรื่องนั้นกำหนด ทั้งนี้ ในพระราชกฤษฎีกาอาจกำหนดให้บุคคลที่เกี่ยวข้องต้องกระทำหรืองดเว้นกระทำการใดๆ หรือให้หน่วยงานของรัฐออกระเบียบเพื่อกำหนดรายละเอียดในบางกรณีด้วยก็ได้

ในการออกพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวอาจกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ต้องแจ้งให้ทราบ ต้องขึ้นทะเบียน หรือต้องได้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ก่อนประกอบกิจการก็ได้ ในกรณีนี้ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓ และบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๕

คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๓๖ ให้มีคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเป็นประธานกรรมการ และกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้รับการสรรหาอีกจำนวนสิบสองคน โดยในจำนวนนี้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในด้านดังต่อไปนี้ด้านละสองคน

- (๑) การเงิน
- (๒) การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
- (๓) นิติศาสตร์
- (๔) วิทยาการคอมพิวเตอร์
- (๕) วิทยาศาสตร์หรือวิศวกรรมศาสตร์
- (๖) สังคมศาสตร์

ทั้งนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งของแต่ละด้านต้องมาจากภาคเอกชน และให้ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและการเสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้เลขานุการแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกินสองคน

มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อวางนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้อง
- (๒) ติดตามดูแลการประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

- (๓) เสนอแนะหรือให้คำปรึกษาต่อรัฐมนตรีเพื่อการตราพระราชกฤษฎีกาตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) ออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น
- ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๓๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๓๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่อง หรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๙ ให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่ และให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการใหม่แทนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กรรมการพ้นจากตำแหน่ง

ให้กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๔๑ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๔๒ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนคณะกรรมการก็ได้

ให้นำความในมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๔๓ ให้ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการ

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๔ ผู้ใดประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์โดยไม่แจ้งหรือขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือโดยฝ่าฝืนคำสั่งห้ามการประกอบธุรกิจของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๓ วรรคหก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ ผู้ใดประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่กระทำโดยนิติบุคคล ผู้จัดการหรือผู้แทนนิติบุคคลหรือผู้ซึ่งมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของนิติบุคคลต้องรับผิดในความผิดนั้นด้วย เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นหรือมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดนั้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การทำธุรกรรมในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะปรับเปลี่ยนวิธีการในการติดต่อสื่อสารที่อาศัยการพัฒนาเทคโนโลยีทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งมีความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ แต่เนื่องจากการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวมีความแตกต่างจากวิธีการทำธุรกรรมซึ่งมีกฎหมายรองรับอยู่ในปัจจุบันเป็นอย่างมาก อันส่งผลให้ต้องมีการรองรับสถานะทางกฎหมายของข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ให้เสมือนกับการทำเป็นหนังสือ หรือหลักฐานเป็นหนังสือ การรับรองวิธีการส่งและรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ การใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนการรับฟังพยานหลักฐานที่เป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นการส่งเสริมการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ให้น่าเชื่อถือ และมีผลในทางกฎหมายเช่นเดียวกับการทำธุรกรรมโดยวิธีการทั่วไปที่เคยปฏิบัติอยู่เดิม ควรกำหนดให้มีคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ทำหน้าที่วางนโยบายกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อส่งเสริมการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ติดตามดูแลการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งมีหน้าที่ในการส่งเสริมการพัฒนาการทางเทคโนโลยีเพื่อติดตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา ศักยภาพตลอดเวลาให้มีมาตรฐานน่าเชื่อถือ ตลอดจนเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้อง อันจะเป็นการส่งเสริมการใช้ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ด้วยการมีกฎหมายรองรับในลักษณะที่เป็นเอกรูป และสอดคล้องกับมาตรฐานที่นานาประเทศยอมรับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

